

# أعمال د رسولانو

## د خدائے وعده كړې رُوحُ القُدس

۱) ائې تيوفيلوسه! زما د كتاب په اوله برخه كېسې ما ټول هغه څه وليكل چې عيسى د هغه په كولو او بنولو شروع وكړه، (۲) تر هغه وخته چې عيسى د رُوحُ القُدس په وسيله خپلو رسولانو ته چې هغه غوره كړى و، هدايات وركړل او هغه آسمان ته پورته كړې شو. (۳) هغه د خپل مرگ نه پس په هغو ځان څرگند كړو او د دې پوره ثبوت ئې وركړو چې هغه ژوندې دې او پوره څلويښت ورځې هغه په هغو پېښېدو او هغو ته ئې د خدائې د بادشاهي په حقله تعليم وركاوو. (۴) تر څو چې هغه د هغو سره ملگرې وو نو هغو ته ئې حكم وركړو چې د بيت المقدس نه مه وزئ او دا ئې ووئيل چې تاسو خامخا انتظار وكړئ د دې د پاره چې هغه وعده چې زما پلار كړې ده او ما ئې تاسو ته ذكر كړې دې، پوره شى. (۵) او لكه چې تاسو ته معلومه ده چې يحيى به په اوبو بېتسمه وركوله خو تاسو ته به په رُوحُ القُدس بېتسمه دركړې شى او دا به لږې ورځې پس وى.

## د عيسى مسيح آسمان ته ختل

۶) نو كله چې هغو ټول په يو ځائې جمع وو هغو د هغه نه تپوس وكړو چې ”مالكه! آيا دا هغه وخت دې چې ته به بيا د بنى اسرائيلو بادشاهي قائمه كړې؟“

۷) عيسى جواب وركړو چې ”دا ستاسو كار نه دې چې د هغه وختونو او تاريخونو په حقله معلومات حاصل كړئ كوم چې زما پلار په خپل اختيار كېسې ساتلى دى. (۸) خو تاسو ته به د رُوحُ القُدس په نازلېدو طاقت دركړې شى او

تاسو به په بیتُ المُقدس کښې اُو په ټوله یهودیه اُو سامریه کښې اُو د دے نه  
 اخوا د دُنیا تر بله سره زما شاهدان یئ. “ (۹) کله چه هغه دا ووئیل اُو هغوی لا  
 ورته کتل چه هغه پورته کړے شو اُو یوه وریخ راغله اُو هغه ئے د هغوی د  
 سترگو نه پناه کړو.

(۱۰) اُو څنگه چه هغه روان وو اُو هغوی آسمان پلو ځیر ځیر کتل نو سمدستی  
 دوه سړی په سپینو جامو کښې د هغوی په خوا کښې ودریدل. (۱۱) اُو وئے  
 وئیل چه ” ائے گللیانو! تاسو دلته څه له آسمان پلو ځیر ځیر گورئ؟ دغه عیسی  
 څوک چه ستاسو نه آسمان ته بوتلے شو، هم په دغه لار به بیا راځی په کومه چه  
 تاسو د تلو په وخت ولیدلو.“

## د یهوداه جانشین

(۱۲) بیا هغوی د بنونانو د غره نه بیتُ المُقدس ته واپس شول چه بیتُ المُقدس ته  
 نزدې دے اُو د بیتُ المُقدس نه تقریباً یو کیلو میټر لرے وو. (۱۳) ښار ته چه  
 هغوی ورننوتل نو هغه بالا خانے له لارل په کومه کښې چه هغوی دیره وُو،  
 یعنی پطروس اُو یوحنا اُو یعقوب اُو اندریاس، فیلیپوس اُو توما، برتلمای اُو  
 متی، یعقوب د حلفی زوئے، شمعون ننگیالے اُو یهوداه د یعقوب زوئے. (۱۴)  
 هغوی ټول په یوه مخه په دُعا سر وُو اُو د هغوی سره د ښځو یوه ډله هم وه چه په  
 کښې مریم د عیسی مور هم وه اُو د هغه وروڼه هم شامل وُو.

(۱۵) یو څو ورځے پس پطروس د وروڼو د غونډے په مینځ کښې ودریدو چه  
 دوی تقریباً ټول په شمار کښې شپږ شلے وُو، (۱۶) اُو وئے وئیل، ”زما ملگرو!  
 په صحیفو کښې هغه پیشن گوئی به خامخا تر سره کیده کومه چه د داؤد په خُله  
 رُوحُ القُدس د یهوداه په حقله کړے وه چه هغه به د عیسی د گرفتارولو د پاره  
 مُخبری کوی. (۱۷) ځکه چه په مونیو کښې حساب وو اُو په دے کار کښې

زْمُونِرِ مَلْگَرِے وو۔“

١٨) دَغِه يَهُودَاهِ دَ خِپَلِے مُخْبِرِیْ دَ قِیْمَتِ پِه عَوْضِ یُو پَتِے وَاخَسْتُو أُو هَلْتِه سِرِ  
دَ لَانْدِے رَاپِرِیوتو، خِیْتِه ئِے وِشَلِیدِه أُو کَلْمِے ئِے رَاووتِے. ١٩) دَا خَبْرِه پِه بَیْتِ  
المُقَدَسِ کَبْنِے هِر چَا تِه مَعْلُومِه شَوِه أُو دَ هَغِه پَتِی نُوْمِ هَغَوِیْ پِه خِپَلِه ژِبِه کَبْنِے  
حَقْلِدِمَا کِیْبَسُوْدُو چِه مَعْنِیْ ئِے دَ وِیْنِے پَتِے دِے.

٢٠) ”پِه زُبُورِ کَبْنِے دَا حُکِه لِیْکَلِی دِی چِه :

”دَ هَغَهْ کُورِ دِ وِرَانِ شِی

أُو دَاسِے خُوکِ دِ پَاتِے نَهْ شِی چِه پِه هَغِے کَبْنِے اُوسِی.“

أُو بِیَا دَا چِه :

”دَ هَغَهْ کَارِ دِ بِلِ خُوکِ وَاخَلِی.“

٢١) حُکِه یُو سِرِے مُونِرِ سِرِه دَ عِیْسِیْ دَ بِیَا ژُونْدِی کِیْدَلُو شَاهِدِ شِی. پِه کَارِ دِی  
چِه هَغِه دِ دَ دَوِیْ نِه یُو وِی چِه زْمُونِرِ مَلْگَرِی وُو چِه مَالِکِ عِیْسِیْ مُونِرِ سِرِه وُو  
أُو تَلُو رَاتَلُو، ٢٢) یَعْنِے دَ کَلِه نِه چِه یَحِیْیِ بَپْتِسْمِه وِرکُولِه تِر هَغِه وِرْحِے پُورِے  
چِه هَغِه لِه مُونِرِ نِه پُورْتِه کِرِے شُو.“

٢٣) دُوِه نُوْمُونِه تَجْوِیْزِ کِرِے شُولِ، یُوسُفِ چِه پِه بَرَسْبَا مَشْهُورِ وُو أُو یُوسْتُوسِ  
هَمِ وِرْتِه وِئِیلِے شُو أُو دَوِیْمِ مَتِیَاِهِ وُو. ٢٤) بِیَا هَغَوِیْ دُعا وِکِرِه أُو وِئِے وِئِیلِ چِه  
”أَئِے مَالِکِه! تَهْ چِه دَ تُولُو بِنِیْ آدَمُو دَ زِرُونُو پِه حَالِ خَبْرِ یُئِے، مُونِرِ تِه دَا وِئِیَاِهِ  
چِه پِه دِے دَوِیْ کَبْنِے تَا کُومِ یُو غُورِه کِرِے دِے ٢٥) چِه دَ دِے رَسَالَتِ حَقْدَارِ  
شِی کُومِ چِه یَهُودَاهِ پَرِیْبَسِے دِے أُو پِه مَخِه تَلَلِے دِے.“ ٢٦) بِیَا دَ هَغَوِیْ خَسْنِے  
دَ مَتِیَاِهِ پِه نُوْمِ رَاووتو. دَ هَغِے نِه پَسِ هَغِه پِه رَسُولَانُو کَبْنِے شَمَارِ شُو.

## دَ رُوحُ الْقُدُسِ نَازِلِيدِل

٢ (١) كلہ چہ دَ پنتکُست ورخُ راغله اُو هغوی تُول پہ یو خائے کبئے راجمع شوی وُو، (٢) ناخاپی دَ آسمان نہ دَ تیز باد پہ شان آواز راغے اُو پہ هغه تُول کور کبئے چرتہ چہ دوی ناست وُو، اُو ریدلے شو. (٣) اُو هلته هغوی دَ اور دَ لمبو پہ شان ژبے ولیدلے، هغه پہ هغوی کبئے خورے شوے اُو هر یو ئے مسح کړلو. (٤) اُو تُول پہ رُوحُ الْقُدُسِ معمور شول اُو پہ پردو ژبو ئے خبرے شروع کړے څنگه چہ رُوحُ الْقُدُسِ دَ خبرو طاقت ورکړو.

(٥) هغه وخت پہ بیتُ الْمُقَدَسِ کبئے دَ آسمان دَ لاندے دَ هر قوم نہ راغلی پرهیزگار اوسیدل. (٦) کلہ چہ هغوی دا آواز واو ریدلو نو راجمع شول اُو حیران شول ځکه چہ هر یو پہ خپله خپله ژبه وئیلے خبرے اُو ریدے. (٧) اُو پہ حیرانتیا کبئے ئے وئیل، ”آیا دا تُول گلیلیان نہ دی څه چہ خبرے کوی؟“ (٨) نو بیا دا څه خبره ده چہ مُونږ تُول دَ خپل ملک ژبه اُو رُو چہ دوی ئے وائی؟ (٩) یعنې پارتهیان، میدیان اُو عیلامیان، دَ میسوپوتامیه اُو سیدونکی، دَ یهودیه، دَ کپدوکیه، دَ پونطوس، اُو دَ آسیه، (١٠) دَ فروکیه اُو دَ پمفولیه، دَ مصر، دَ لیبیا دَ ضلعو چہ دَ کرینی طرف ته ده اُو هم رومی مسافران، (١١) یهودیان اُو نوی یهودیان شوی خلق، کریتیان اُو عرب، خو مُونږ تُول دَ هغوی پہ خپلو خپلو ژبو کبئے دَ خدائے دَ لویو لویو کارونو بیان اُو رُو!“ (١٢) هغوی تُول حیران اُو شکمن وُو اُو یو بل ته ئے وئیل چہ ”دا خبره به څه وی؟“

(١٣) خو ځنو پہ توقو کبئے وئیل چہ ”دوی به دَ شرابو پہ نشه کبئے وی.“

## دَ پطروس وعظ

(١٤) خو پطروس دَ یوولسو تنو سره پاخیدو اُو پہ اُوچت آواز ئے هغوی ته وئیل، ”آئے یهودیانو ملگرو! اُو هغه کسانو چہ په بیتُ الْمُقَدَسِ کبئے اوسی، په

دے پوهه شے اؤ زما خبره واؤری. ﴿۱۵﴾ دا سپری د شرابو په نشه کبسه نه دی  
لکه چه ستاسو خیال دے حکه چه اوس خو ایله د سحر نهه بجے دی. ﴿۱۶﴾ دا  
هغه خه دی چه یوئیل نبی د هغه په حقله وئیلی وؤ چه :

﴿۱۷﴾ ”خُدائے فرمائی چه

په آخری ورخو کبسه به داسے کیری چه

زہ به خپل روح په هر یو کس نازلوم

اؤ ستاسو زامن اؤ لونه به نبوت کوی،

ستاسو خوانان به رویا په سترگو وینی

اؤ بډاگان به خوبونه

﴿۱۸﴾ اؤ زه به عن په هغه ورخو کبسه

په خپلو غلامانو اؤ وینخو باندے هم

خپل روح نازلوم اؤ هغوی به نبوت کوی.

﴿۱۹﴾ اؤ زه به پاس په آسمان کبسه عجیبه کارونه وکرم

اؤ په مزکه به نخبسه بنکاره کرم،

وینه اؤ اور اؤ د لوگی دوند.

﴿۲۰﴾ د نمر سترگه به تکه توره شی

اُو سپورمئ به دَ وینے په رنگ شی

وړومبے د مالک د لوئے اُو روبسانه ورخے د راتلو نه

﴿۲۱﴾ اُو بیا به هغه څوک خلاصون ومومی

چه د مالک په نوم زاری کوی.“

﴿۲۲﴾ ائے اسرائیلو! دا خبرے واوری! چه عیسیٰ ناصری یو سرے وو چه خدائے تاسو ته په معجزو، په عجیبه کارونو اُو نخبو بنکاره کړو، څه چه خدائے د هغه په وسیله ستاسو په وړاندے وکړل اُو تاسو پرے بنه خبریئ چه خدائے هغه غوره کړے وو. ﴿۲۳﴾ اُو کله چه خدائے د خپلے منشا اُو د علم په مطابق هغه ستاسو په لاس کبے درکړو نو تاسو هغه د بے شرعے خلقو په وسیله په سولئ وخیژولو اُو مر مو کړو. ﴿۲۴﴾ خو خدائے هغه بیا راژوندے کړو اُو د مرگ د تکلیفونو نه ئے خلاص کړو ځکه چه دا ناممکنه وه چه هغه د مرگ په قبضه کبے پاتے شوے وے. ﴿۲۵﴾ لکه چه داؤد د هغه په حقله وائی چه :

”مالک همیشه ما سره وو

ځکه چه هغه زما بنی لاس ته موجود دے

د دے د پاره چه زه وارخطا نه شم.

﴿۲۶﴾ د دے د پاره زما زړه خوشحاله دے

اُو زما په ژبه زما د خوشحالی بیان دے،

بلکه زما بدن به هم په امید کبے اوسی،

٢٧ ڇڪه ڇه ته به زما رُوح عالم ارواح ته پرے نه ٻڌے

اُو نه به ته خپل وفادار خادم خاوره ڪيدو ته پرېڊے.

٢٨ تا ما ته د ژوند لارے بنودلی دی

اُو ته به په خپله موجودگي ما په خوشحالي معمور ڪرے.

٢٩ زما ملگرو! زه به اوس درته صفا خبرے وڪرم ڇه نيڪه داؤد مڙ شوے وو  
اُو بنڀ ڪرے شوے وو اُو د هغه قبر تر دے ورڇے دلته موجود دے. ٣٠ نو بيا  
دا څرگنده شوه ڇه داؤد ڇه نبی وو هغه ته پته وه ڇه خدائے هغه ته په سوگند  
سره وئیلی وُو ڇه د هغه د خپل نسل نه به يو ڪس د هغه په تخت ڪبيني. ٣١ نو  
ڇه هغه دا وينا وڪرہ نو هغه د مسيح د بيا راڙوندي ڪيدو په راز خبر وو اُو ورته  
پته وه ڇه

”نه خو هغه عالم ارواح ته پرېبنودلی شو

اُو نه ئے بدن خاورے ڪيدو ته پرېبنودلی شو.“

٣٢ دغه عيسى ڇه مونڙ ئے خبرے ڪُو، هغه خدائے بيا راڙوندي ڪرے دے  
اُو مونڙ ٽول د دے خبرے شاهدان يو. ٣٣ اُو بيا ڇه هغه د خدائے بني لاس ته  
وخيڙولے شو، هغه د پلار نه د وعدے په مطابق رُوح القدس حاصل ڪرو اُو په  
مونڙ ئے نازل ڪرو اوس ڇه تاسو وينئ اُو آوري. ٣٤ ڇڪه ڇه داؤد خو آسمان  
ته نه وو ختلے خو هغه په خپله وائي ڇه:

”مالڪ زما مالڪ ته ووئيل ڇه تر هغه زما بني لاس ته ڪبينه،

٣٥ تر ڇو ڇه ستا دښمنان ستا تر پښو لاندے نه ڪرم.“

٣٦ نو ائے ٲولو اسرائیلو! دا خبره په یقین سره قبوله کړی چه کوم عیسی چه تاسو په سولئ کړے وو خدائے هغه هم مالک او هم مسیح کړو!“

٣٧ کله چه هغوی دا واؤریدل نو زړونه ئے غوخ شول او پطروس او رسولانو ته ئے ووئیل چه ”ائے ملگرو! نو مونږ ته خه کول په کار دی؟“

٣٨ پطروس ووئیل، ”توبه کار شی او په تاسو کبئے هر یو د د خپلو گناهونو د مُعافئ د پاره د عیسی مسیح په نوم بپتسمه واخلي او تاسو ته به روح القدس وبخبلے شی. ٣٩ د خدائے وعده تاسو سره، ستاسو د اولاد او د هغه ٲولو سره ده څوک چه لرے دی یعنی د هر چا سره ده چه څوک زمونږ مالک خدائے راوبلی.“

٤٠ او په داسے نورو پیرو خبرو او دلیونو سره هغه هغوی ته نصیحت وکړو. هغه ووئیل چه ”خپل خانونه له هغه سزا نه وساتئ چه دے بدو خلقو ته به ملاوېری!“ ٤١ او بیا چه کومو خلقو دا خبرے قبولے کړے هغوی ته ئے بپتسمه ورکړله او په هغه ورغ تقریباً درے زره کسان د هغوی سره شامل شول. ٤٢ هغوی به د رسولانو تعلیم اوړیدلو ته، د شریک ژوندون، په یو خائے د پوږی ماتولو او د دعا د پاره راغونډیدل.

## د ایماندارانو ژوندون تیرول

٤٣ په هر چا ویره وه او د رسولانو پیر عجیبه کارونه او نخبئے څرگندے شولے. ٤٤ او ٲولو ایماندارانو په یوه رائے ژوند تیرولو او په هر خه کبئے شریک وو. ٤٥ او هغوی خپل مال، اسباب خرڅولو او هر چا ته ئے د حاجت په مطابق پیسے ویشلے. ٤٦ هغوی به هره ورغ په یو زړه د خدائے په کور کبئے راجمع کیدل او په کورونو کبئے به ئے په شریکه پوږی ماتوله او خپل خوراک به ئے په خوشحالی او په صفا زړه سره شریکولو. ٤٧ هغوی د خدائے



ثنا وئيله، نو ټول خلق ترے راضی ؤو او هره ورخ څومره خلقو چه خلاصون  
موندلو نو مالک د هغوی په پله کبښه شاملول.

## د خدائے د کور د دروازې سره د یو شل سپری جوړول

۳ (۱) یوه ورخ ماسپښین درې بجے د عبادت په وخت پطروس او یوحنا د  
خدائے کور ته تلل. (۲) نو یو سپرې چه د مور نه شل پیدا شوې وو، خلقو به  
هره ورخ د خدائے د کور د هغه دروازې سره چه ورته ښکلې دروازه وائی د  
خلقو نه د خیر غوښتلو د پاره کښینولو (۳) کله چه هغه پطروس او یوحنا د  
خدائے کور ته د ننوتو په وخت ولیدل نو خیر ئے ترے وغوښتو. (۴) نو هغوی  
ورته څیر څیر وکتل او پطروس ووئیل، ”مونږ ته وگوره!“ (۵) هغه سپرې چه د  
دوی نه ئے د خیرات طمع لرله نو ورته ئے څیر وکتل. (۶) خو پطروس ووئیل  
چه ”ما سره پیسې نشته خو هر څه چه زه لرم هغه به درکړم، د عیسی مسیح  
ناصری په نامه وگرزه!“ (۷) بیا هغه هغه د بنی لاس نه ونيولو، پاس ئے راکښلو  
او سمدستی د هغه په پښو او گیتو کښې طاقت پیدا شو. (۸) هغه ټوپ کړل، په  
خپلو پښو ودریدو او روان شو. هغه د هغوی سره د خدائے کورته ورننوتو او  
څنگه چه لارو د خدائے په ثنا صفت لگیا شو. (۹) هر چا چه هغه په تلو او د  
خدائے په ثنا وئیلو ولیدلو (۱۰) او وئې پیژندلو چه دا خو هغه سپرې دے څوک  
چه به د خدائے د کور د ښکلې دروازې سره ناست وو او خیر به ئے غوښتلو.  
نو هغوی په دے کار حق حیران شول څه چه د ده په باب کښې شوی ؤو.

## د خدائے په کور کښې د پطروس وعظ

(۱۱) او چه هغه پطروس او یوحنا نیولی ؤو نو ټول خلق په حیرانتیا د دوی په  
طرف هغه ځائے ته راجمع شول چه د سلیمان ډیوپی ورته وائی. (۱۲) پطروس  
چه هغوی په راتلو ولیدل نو دا ئے هغوی ته ووئیل چه ”ائے د اسرائیل خلقو! په

دے ولے حیران شوئ اؤ تاسو مونږ ته داسے ولے گورئ چه گنی دا سرے  
 مونږ په خه طاقت يا په خپلے دینداری د گرزیدو جوگه کرو؟ (۱۳) د ابراهیم،  
 اسحاق اؤ د یعقوب خدائے، زمونږ د پلارونو خدائے خپل خادم عیسی ته پیره  
 لوی ورکړے ده. تاسو چه عیسی حاکمانو ته پیش کرو اؤ هر کله چه پیلاطوس د  
 هغه د آزادولو فیصله وکړله نو تاسو د پیلاطوس په مخکښے انکار وکړو. (۱۴)  
 یعنی د هغه پاک اؤ صادق نه مو انکار وکړو اؤ د یو قاتل د خلاصولو د پاره مو  
 زاری وکړه. (۱۵) خو د ژوندون مالک مو ووژلو لیکن خدائے هغه د مرو نه بیا  
 ژوندے کرو اؤ مونږ د دے خبرو شاهدان یو.

(۱۶) دا سرے چه تاسو وینئ اؤ پیژنئ، د عیسی د نوم په قوت ورله مضبوطی  
 ورکړے شوه اؤ د هغه په نوم د ایمان په وسیله جک جوړ شو. (۱۷) اؤ اوس زما  
 ورونیو! چه تاسو اؤ ستاسو حاکمانو دا کار په ناپوهئ کښے وکړو، (۱۸) خو  
 خدائے پاک د ټولو نبیانو په پیشن گویو کښے بنیلی شوی خبرے پوره کړے  
 چه مسیح به تکلیف وزغمی. (۱۹) نو توبه وکړئ اؤ خدائے ته راوگرزئ چه  
 گناهونه به مو معاف کړی. (۲۰) بیا به مالک تاسو ته روحانی تازگی درکړی اؤ  
 وړومبے مقرر شوے مسیح چه عیسی دے به درواستوی. (۲۱) هغه به تر هغه  
 په آسمان کښے پاتے وی تر څو چه هر څه بیا نوی نه شی اؤ د څه په باب  
 کښے چه خدائے له شروع نه د پاکو نبیانو په وسیله وئیلی دی. (۲۲) اؤ موسی  
 هم ووئیل چه: ”مالک خدائے به تاسو د پاره ستاسو د امت نه یو نبی زما په  
 شان مقرر کړی. هغه چه هر څه وائی تاسو د هغه خبره واوری. (۲۳) اؤ هر هغه  
 څوک چه د هغه نبی خبره وانه وری، هغه به د امت نه خارج کړے شی اؤ مږ به  
 کړے شی.“ (۲۴) اؤ دغه شان سموئیل اؤ ټولو نبیانو چه له هغه نه پس راغلل د  
 دے موجوده وخت پیشن گوئی وکړه. (۲۵) تاسو د نبیانو وارثان یئ. تاسو د هغه  
 وعدے پابند یئ چه خدائے ستاسو د پلارونو سره کړے وه کله چه هغه ابراهیم  
 ته ووئیل چه: ”ستا په نسل کښے به په مزکه ټول خلق برکت مومی.“ (۲۶) هر  
 کله چه خدائے خپل خادم غوره کړلو نو اول ئے هغه تاسو ته راویلرلو چه تاسو

ته برکت درکړی چه په تاسو کښې هر یو د بدو لارو نه راواړوی.“

## د پطروس او یوحنا د جرگې په مخکښې پیش کیدل

۴ (۱) پطروس او یوحنا لا خلقو ته وعظ کاوو چه په دې کښې پرې د پاسه مشران کاھنان سره د خدائې د کور د محافظانو افسر او صدوقیان راغلل (۲) او په دې خفه شول چه هغوی خلقو ته تعلیم ورکوی او وائی چه عیسی د مرو نه بیا راژوندې شوې دې، نو ځکه ټول مړی به د عیسی په وسیله ژوندی شی. (۳) هغوی پطروس او یوحنا گرفتار کړل او د یوې شپې د پاره په قیدخانه کښې واچولې شول ځکه چه ماښام وو. (۴) خو په هغو کښې پیرو کسانو چه دا وعظ اوریدلې وو، ایمان ئې راوړو او د سړو شمار تقریباً پنځه زره شو.

(۵) په بله ورځ د یهودیانو حاکمان، مشران او د شرعې عالمان په بیت المقدس کښې راجمع شول، (۶) چه مشر کاھن حنا او کیفا، یوحنا او سکندر او ورسره د مشر کاھن د خاندان ټول خلق هم وو. (۷) هغوی رسولان جرگې ته وړاندې کړل او په هغوی ئې جرح شروع کړه. هغوی تپوس وکړو چه ”تاسو په کوم طاقت یا د چا په نوم دا کار کړې دې؟“

(۸) بیا پطروس له رُوح القدس نه معمور شو او جواب ئې ورکړو، ”آئې د خلقو حاکمانو او مشرانو! (۹) که چرې نن زمونږ نه د هغه ناجوره سپری د روغیدو په حقله تپوس کوئ چه هغه څنگه روغ شو، (۱۰) نو د دې دا جواب دې چه تاسو ته او د بنی اسرائیلو ټول اُمت ته د معلوم وی چه دا سپرې د هغه عیسی مسیح ناصری د نوم په قوت سره روغ جوړ ولاړ دې کوم چه تاسو په سولئ کړې وو او خدائې هغه د مرو نه بیا ژوندې کړو. (۱۱) دا عیسی هم ”هغه کانې دې چه تاسو گلکارانو رد کړې وو او هغه د گټ سر کانې شو.“

١٢) دَ بِل هِیچا پِه وسیله خِلاصُون نِشْتِه حُکِه چِه پِه تُولِه دُنیا کِنسِے بِل نُوم هِیچا تِه نَه دِے وِرکِرِے شوے چِه پِه هَغِے مُونِرِ خِلاصُون وِمومو.

١٣) کله چِه دوی دَ پطروس اَو یوحنا زپه ورتیا ولیده اَو دا هم ورته معلومه شوه چِه دوی خو عام اَو بی علمه خلق وُو، نو هغوی حیران شول اَو وئی پیژندل چِه دا خو دَ عیسی ملگری وُو. ١٤) کله چِه هغوی هغه سرے روغ جوپ دَ دوی سره ولاپ ولیدلو نو دَ هغوی سره هیخ جواب نَه وُو. ١٥) نو هغوی هغو ته حُکم وِرکِرِو چِه دَ جرگے نه وزی اَو بیا ئے پِه خپله پِه دِے خبره بحث شروع کړو. ١٦) هغوی ووئیل چِه ”مُونِرِ ته دَ دِے سِرِو سره خَه کول پِه کار دی؟ حُکِه چِه پِه بیت المقدس کِنسِے هر چا ته معلومه ده چِه یوه نا آشنا مُعجزه دَ دوی دَ لاسه خرگنده شوے ده اَو مُونِرِ ترے انکار نَه شو کولے. ١٧) خو دَ دِے دَ پاره چِه پِه خلقو کِنسِے دا خبره نوره خوره نَه شی نو غوره به دا وی چِه مُونِرِ هغوی ته خبردارے وِرکِرِو چِه دَ دِے نه پس به پِه دغه نُوم دَ هِیچا سره خبرے نَه کوئ.

١٨) بیا ئے هغوی دَ ننه راوبلل اَو پِه سختی سره ئے حُکم وِرکِرِو چِه ”دَ عیسی پِه نُوم هر قسم تعلیم مه وِرکوئ اَو نَه به پِه عام اولس کِنسِے خبرے کوئ.“ ١٩) خو پطروس اَو یوحنا هغوی ته پِه جواب کِنسِے ووئیل، ”تاسو پِه خپله انصاف وکری چِه آیا دَ خُدائے پِه نظر کِنسِے دا خبره دُرسته ده چِه مُونِرِ دَ هغه پِه خائے ستاسو حُکم وِمنو. ٢٠) مُونِرِ دَ هغه خیزونو دَ خبرولو نه هیخ کله نَه شو منع کیدے کوم چِه مُونِرِ لیدلی اَو اَو ریدلی دی.“ ٢١) جرگے دا خبردارے پِه سختی سره وِرکِرِو اَو هغوی ئے پِرِینودل اَو پِه دِے پوهه شول چِه دوی له سزا وِرکول ناممکنه ده حُکِه چِه ټول خلق دَ دِے شوی کار پِه وجه دَ خُدائے پِه لوی کولو لگیا وُو. ٢٢) پِه کوم سِری چِه دَ روغولو دا مُعجزه خرگنده کړے شوے وه، دَ هغه عُمَر دَ خلوپستو کالو نه زیات وُو.

## د ایماندارانو د زړه ورتیا د پاره دُعا

٢٣) کله چه پطروس اؤ یوحنا پریښی شول نو هغوی خپلو ملگرو ته لارل اؤ هغه هر څه ئی ورته وویل څه چه مشرانو کاهنانو اؤ سردارانو هغوی ته وئیلی وؤ. ٢٤) کله چه هغوی دا واؤریدل نو هغوی په جمع د خدائے نه دُعا وکړه، ”اټے مالکه! د مزکے آسمان اؤ سمندر اؤ هر څه چه په دے کښے دی د هغو جوړوونکیه! ٢٥) چا چه د رُوح القدس په وسیله د خپل خادم داؤد په خُله دا وئیلی وؤ چه:

”غیر قومونه ولے په قهر شول

اؤ اُمتونه بے ځایه سازشونه ولے کوی؟

٢٦) د دنیا بادشاهان پورته شول

اؤ حاکمان د مالک اؤ د هغه د مسیح په خلاف

یو ځائے شول.“

٢٧) هیرودیس اؤ یونطوس پیلاطوس د غیرو قومونو اؤ اسرائیلیانو سره په دے ښار کښے ستا د پاک خادم عیسیٰ چه تا مسح کړے دے، په خلاف یو ځائے شول، ٢٨) چه هغه هر څه وکړی کوم چه ستا د لاس لاندے اؤ ستا په حکم د مخکښے نه مقرر شوی وؤ. ٢٩) اؤ اوس اټے مالکه! د هغوی زورنے ته پام وکړه اؤ خپلو غلامانو ته دا قوت ورکړه چه مونږ ښه په زړه ورتیا سره ستا کلام بیان کړو. ٣٠) خپل لاس راؤرد کړه چه ستا د پاک خادم عیسیٰ په نوم د روغولو معجزے څرگندولو اؤ عجیبه کارونو عمل جاری پاتے شی.“

٣١) کله چه هغوی خپله دُعا ختمه کړه نو په کوم کور کښے چه هغوی راغونډ

شوی وُو، هغه وجرقیدلو اَو ټول په رُوْح الْقُدْس معمور شول اَو د خُدائے کلام ئے بنهٔ په زړه ورتیا بیان کړو.

## د مال شراکت

٣٢ د عیسی د منونکو دلے پوره په اِخْلَاص سره یووالے لرلو اَو په هغوی کبښے یو کس هم د یو څیز د پاره دا دعویٰ نه کوله چه گنی دا د هغه دے بلکه په هر یو شی کبښے شریک وُو.

٣٣ اَو چه رسُولانو پوره په زړه ورتیا سره د عیسی د بیا راژوندی کیدو شهادت کاوو نو په خلقو باندے پیر اثر کیدو اَو د خُدائے فضل پرے وو. ٣٤ په هغوی کبښے یو کس هم حاجتمند نه وو ځکه چه د هر چا چه څه مزکه یا کور وو، هغه ئے خرڅ کړل اَو د هغه قیمت ئے راوړلو، ٣٥ اَو د رسُولانو په پښو کبښے به ئے هغه پیسے کښودلے. بیا هغه پیسے هر هغه یو ته ورکړے شوے چا ته چه ئے حاجت وو.

٣٦ اَو یوسف نومه یو لیوی وو چه رسُولانو به ورته برنبا وئیل چه معنے ئے مرسته کوونکے ده اَو هغه له اصله د قبرص اوسیدونکے وو. ٣٧ اَو د هغه یو پتے وو کوم چه هغه خرڅ کړو. هغه پیسے ئے راوړے اَو هغه ئے د رسُولانو په پښو کبښے کښودلے.

## حنیاه اَو سفیره

٥ خو یو بل سرے وو چه حنیاه نومیدو اَو سفیره نومه بنهٔ ئے وه چا چه جائیداد خرڅ کړو. ١ اَو خپلے بنهٔ په مصلحت ئے د قیمت څه حصه د خان سره وساتله اَو څه ئے راوړه اَو د رسُولانو په پښو کبښے ئے کښودله. ٢ خو پطروس ووئیل چه ”حنیاه! دا شیطان درباندے څنگه غالب شو چه ته ٣

رُوحُ الْقُدُسِ تَه دَرُوغِ وَاثِي اَوْ دَ قِيْمَتِ خُةِ حَصِه دِ حَانَ تَه پَرِيْبَسُوَه؟ ﴿٤﴾ تَرِ خُو  
 چِه دَرَسَرِه وَه دَا سَتَا نَه وَه خُة؟ هَرِ كَلِه چِه دَا خَرِخَه شُوَه نُو بِيَا دَا سَتَا نَه وَه  
 خُة؟ نُو تَا بِيَا دَا فِیْصَلِه خُنْگَه وَكِرِه؟ تَا یَوَاخِي بُنِيَادِمُو تَه دَرُوغِ نَه دِي وَئِيْلِي بَلْکَه  
 خُدَائِي تَه! ﴿٥﴾ کَلِه چِه حَنْنِيَاَه دَا خَبْرِي وَاؤْرِيْدِي نُو هَغَه رَاپْرِيُوْتُو اَوْ مَرِ شُو  
 اَوْ نُوْرُو تُوْلُو چِه دَا وَاؤْرِيْدِلِ نُو وِيْرِي وَاخْسْتَلِ. ﴿٦﴾ بِيَا حُوَانَانِ رَاپَاخِيْدِلِ دَ هَغَه  
 لَاشِ ئِي پَه كَفْنِ كِرُو، یُوِي وَرُو اَوْ بَنِخِ ئِي كِرُو.

﴿٧﴾ بِيَا دَرِي گِيْنِيْتِي پَسِ دَ هَغَه بَنِخَه رَاغَلِه اَوْ خُةِ چِه شُوِي وُو دَ هَغِي وَرْتَه هِيْخِ  
 پْتَه نَه وَه. ﴿٨﴾ پَطْرُوْسِ هَغِي تَه مَخِ رَاوَاپُوُو اَوْ وَرْتَه ئِي وَوئِيْلِ چِه ”وَوَايَه! تَا تَه  
 دَ مَزْکِي دَوْمَرِه دَوْمَرِه قِيْمَتِ دَرْکِرِي شُوِي وَو؟“

هَغِي وَوئِيْلِ چِه ”هُو، هَمِ دَغَه قِيْمَتِ وَو.“

﴿٩﴾ بِيَا پَطْرُوْسِ وَوئِيْلِ، ”نُو بِيَا تَاْسُو دُوَاپُو دَ رُوحِ الْقُدُسِ اَزْمِيْبَسْتِ خُةِ لَه كُوْلُو؟  
 گُوْرَه! پَه دَرُوَازَه كَبْسِي هَغَه خَلْقِ وَلاِرِ دِي چَا چِه سَتَا خَاوَنْدِ بَنِخِ كِرُو اَوْ هَغُوِي  
 بَه تَا هَمِ یُوْسِي!“ ﴿١٠﴾ اَوْ نَاخَاپِي هَغَه دَ هَغَه پَه پَبْنُو كَبْسِي رَاپْرِيُوْتَه اَوْ مَرِه شُوَه.  
 کَلِه چِه حُوَانَانِ دَ نَنَه رَاغَلِلِ هَغُوِي هَغَه مَرِه وَمُوْنَدَه نُو هَغُوِي هَغَه یُوْرَه اَوْ دَ خَاوَنْدِ  
 پَه خُوَا كَبْسِي ئِي بَنِخَه كِرَه. ﴿١١﴾ اَوْ پَه تُوْلِ جَمَاعَتِ اَوْ پَه هَغَه تُوْلُو خَلْقُو وِيْرَه  
 خُوْرَه شُوَه چَا چِه دَا خَبْرِي وَاؤْرِيْدِلِي.

## نَخْبَسِي اَوْ عَجِيْبَه كَارُوْنَه وَشَوْلِ

﴿١٢﴾ نَخْبَسِي اَوْ عَجِيْبَه كَارُوْنَه دَ خَلْقُو دَ وَرَاَنْدِي دَ رَسُوْلَانُو دَ لَاسَه ظَاْهَرِ شَوْلِ.  
 هَغُوِي بَه دَ سَلِيْمَانِ پَه دِيُوْدِي كَبْسِي پَه یُوَه صِلَاحِ رَاغُوْنِيْدِيْلِ. ﴿١٣﴾ اَوْ دَ بَهْرَه نَه بَه  
 دَ دُوِي سَرَه هِيْچَا گِيُوْنِ نَه كُوْلُو سَرَه دَ دِي چِه اَكْثَرُو خَلْقُو بَه دَ دُوِي تَعْرِيْفِ  
 كُوْلُو. ﴿١٤﴾ اَوْ سِيُوَا لَا دَا چِه دِيْرُو سِرُو اَوْ بَنِخُو چِه پَه مَالِكِ ئِي اِيْمَانِ رَاوِرُو پَه  
 پَلِه كَبْسِي شَامَلِ شَوْلِ. ﴿١٥﴾ بَلْکَه دَا چِه بِيْمَارَانِ بَه ئِي كُوْخُو تَه رَاوِيْسْتَلِ اَوْ هَلْتَه

به ئے په بسترو او کټونو کيسنودل د دے د پاره چه د پطروس سورے د تيريدو په وخت په يو يا په بل پريوزی. (۱۶) او د بيت المقدس د گير چاپيره بناړونو خلقو به هغه څوک ورته راوستل چه بيماران وُو او يا پيريانو نيولی وُو او هغوی ټول روغ شول.

## رسولانو ته سزا ورکول

(۱۷) بيا مشر کاهن او د هغه ملگری صدوقيان د حسد د لاسه را اوچت شول.  
 (۱۸) هغوی رسولان گرفتار کړل او په حوالات کيسے ئے بند کړل. (۱۹) خو د مالک يوے فربسته د شپے د قيد خانے دروازے خلاصے کړلے، هغوی ئے بهر راووستل او وئے وئيل، (۲۰) ”ځی، د خدائے په کور کيسے ودرپړئ او خلقو ته د نوی ژوندون ټولے خبرے وښايئ.“ (۲۱) دغه شان هغوی د خدائے کور ته سحر مال ننوتل او تعليم ئے ورکاوو.

کله چه مشر کاهن د خپلو ملگرو سره راورسيدو نو د اسرائيل د قوم لويه جرگه ئے راوغوښته او د قيديانو د راوستلو د پاره ئے څوک قيد خانے ته واستول. (۲۲) خو چه سپاهيان قيد خانے ته ورغلل نو رسولان ئے هلته ونه موندل، نو هغوی واپس راغلل او خبر ئے ورکړو (۲۳) چه ”مونږ د قيدخانے هر يو ځائے مکمل بند وليدو او محافظان په دروازو کيسے په خپلو ځايونو ولاړ وُو خو چه ورونه مو بيرته کړل نو د ننه په کيسے هيڅوک نه وُو!“ (۲۴) کله چه د خدائے د کور واکدار او مشرانو کاهنانو دا واوريدل نو حيران شول چه د دے انجام به څه وي. (۲۵) او بيا يو سپری دا خبر راوړو چه ”گورئ! کوم سپری چه تاسو په قيد خانے کيسے اچولی وُو هغوی خو هلته د خدائے په کور کيسے خلقو ته تعليم ورکوي!“ (۲۶) په دے اوړيدو د خدائے د کور واکدار سره د سپاهيانو ورغے او راوئے نيول خو هيڅ زور ئے له دے ويرے استعمال نه کړو چه خلق مو سنگسار نه کړی.



٢٧ نو هغوى ئے راوستل او د جرگے د وړاندے ئے ودرول او مشرانو کاهنانو خپله جرح شروع کړه چه ٢٨ ”مُونږ تاسو په سختی سره منع کړی وی چه په هغه نوم تعلیم مه ورکوی. گوری، تاسو خو دا تعلیم په ټول بیت المقدس کښے خور کړے دے او دا کوشش کوی چه د هغه سپری وینه زمونږ په غاړه کړی!“

٢٩ خو پطروس او د هغه نورو رسولانو ملگرو جواب ورکړو چه ”مُونږ به د بنی آدمو نه، بلکه د خدائے حکم منو. ٣٠ زمونږ د پلارونو نیکونو خدائے هغه عیسی چه تاسو په سولئ کړے او وژلے وو، بیا راژوندے کړو. ٣١ دا هغه دے چه خدائے په خپل بنی لاس کښینولے دے او سردار او خلاصوونکے ئے گرزولے دے د دے د پاره چه بنی اسرائیل تویه گار کړی او د گناھونو معافی ورله ورکړی. ٣٢ او مونږ او روح القدس د دے هر څه شاهدان یو، یعنې هغه روح القدس چه خدائے هغه چا ته ورکړے دے چه د هغه تابعدار دی.“

٣٣ په دے د هغوی زړه سورے شو او دا ئے غوښتل چه هغوی رسولان مره کړی. ٣٤ خو د جرگے یو غړے چه گملی ایل نومے یو فریسی وو راپاڅیدلو چه د شریعت اُستاز او په خلقو کښے پیر غزتمند وو. هغه تجویز پیش کړو چه دا سپری د لږے شیبے له بهر کړے شی. ٣٥ بیا هغه ووئیل چه ”اے اسرائیلیانو! د دے خلقو په فیصله کولو کښے لږ پام کوی. ٣٦ ځکه چه څه موده وړاندے تیوداس هم دا دعوی کړے وه چه زه هم څه یم، او خوا او شا څلور سوه تنه ورسره ملگری شوی وو، خو هغه قتل کړے شو او د هغه ټول ملگری خواره واره شول. ٣٧ د هغه نه پس د مردم شماری په ورځو کښے د گلیل د صوبے یو یهوداه نومے سپرے پورته شو او پیر خلق د هغه په لمس باغیان شول، خو هغه هم هلاک شو او ټوله پله ئے خوره وره شوه. ٣٨ نو اوس دغه شان په دے سپرو هم څه غرض مه لرئ. زه تاسو ته وایم، دوی پریردی ځکه چه که په دے خبرے او په عمل کښے د بنی آدمو لاس وی نو دا به په خپله ختم شی. ٣٩ خو که چرے دا د خدائے د طرفه وی نو تاسو ئے هیڅ کله هم نه شی

ختمولے اؤ دَ خُدائے سره مقابله مه كوئى. (٤٠) هغوى دَ گملى ايل مشوره ومنله اؤ رسُولان ئے راوبلل اؤ په كرورپو ئے ووهل، بيا ئے هغوى ته حُكم وركرو چه دَ عيسى په نُوم تعليم مه وركوئى، نو بيا ئے رسُولان پريبنول. (٤١) نو هغه رسُولان دَ جرگے نه په دے خوشحالى راوتل چه هغوى دَ دے جوگه وگنلے شول چه دَ هغه په نُوم دَ سپك كړے شى. (٤٢) اؤ هره ورخ هغوى دَ خُدائے په كور كبنے اؤ په كُورونو كبنے تعليم وركول جارى وساتلو اؤ دا زيرے ئے وركاوو چه عيسى مسيح دے.

## أووه كسان نامزد كيدل

٦ (٤٣) په هغه ورخو كبنے چه دَ عيسى دَ منونكو شمار زياتيدو نو په يونانى ويونكو اؤ عبرانى ويونكو يهوديانو كبنے اختلاف پيدا شو. دَ اولنې ډلے دا شكايه وو چه دَ هغوى كوندو بنخو دَ روزانه خوراك په ویش كبنے بے پرواهى كيرى. (٤٤) نو هغه دولسو رسُولانو دَ عيسى منونكو ټوله جرگه راوبلله اؤ وئے وئيل چه ”دا زمونږ دَ پاره مناسب نه دى چه مونږ دَ خُدائے كلام آورول پريږدو اؤ دَ خوراك خبساك بندويست كوو. (٤٥) نو خكه ائے ملگرو! اووه نيك كسان غوره كړئ چه هغه دَ رُوح القدس نه معمور وى اؤ عقل هم په كبنے وى اؤ مونږ به ئے دَ دے كارونو دَ پاره مقرر كړو. (٤٦) خو مونږ به په دُعا اؤ كلام آورولو كبنے لگيا يو.“

(٤٧) دا تجويز دَ هر چا خوښ شو اؤ هغوى دا كسان خوښ كړل، يعنې ستيفانوس چه ايمان ئے پوخ اؤ له رُوح القدس نه معمور وو، اؤ فيليپوس، پروخوروس، نيكانور، تيمون، پرمناس اؤ نيكلاس انطاكي چه خه موده وړاندې يهودى شوي وو. (٤٨) هغوى دا كسان رسُولانو ته وړاندې كړل اؤ هغوى دُعا وكړه اؤ په هغوى ئے خپل لاسونه كيښودل.

٧ ځنگه چه د خدائے کلام خوریدو نو په بیت المقدس کښے د عیسی د منونکو شمیر په تیزی سره زیاتیدو، او پیر کاهنان هم دے دین ته راواړیدل.

## د ستفانوس گرفتاریدل

٨ او ستفانوس له فضل او قوت نه معمور وو او د خلقو په مخ کښے ئے پیرے معجزے او لوتے لوتے کارونه څرگندول. ٩ نو د آزاد شوو یهودیانو د عبادت خانے نه چه ورته د لبرتیان عبادت خانه وائی او د کورینیانو او د اسکندریانو وائی، ځنې خلقو د کلکيه او ایشیا یهودیانو د ستفانوس سره بحث ونبیلوو. ١٠ خو د هغه د روح د حکمت په وړاندے ټینگ نه شول. ١١ بیا هغوی ځنې نور داسے خلق ولمسول چه دا الزام پرے ولگوی چه هغوی د هغه د خلے نه د موسی او د خدائے خلاف د کفر خبرے اوريدلی دی. ١٢ هغوی خلق او مشران او د شرعے عالمان راوپارول او هغوی ئے ورپسے کړل او ستفانوس ئے ونيولو او جرگے ته ئے پیش کړو. ١٣ هغوی د دروغو گواهی تیرے کړے او وئے وئیل چه ”دا سرے د شروع راسے د خدائے د دے کور او د موسی د شریعت په خلاف خبرے کوی. ١٤ ځکه چه مونږ د ده نه دا خبرے اوريدلی دی چه هغه عیسی ناصری به دا د خدائے کور وران کړی او موسی چه مونږ ته کوم رسمونه راکړی دی هغه به بدل کړی.“ ١٥ او په جرگه کښے ناستو خلقو هغه ته ځیر ځیر وکتل او د هغه مخ ورته د فریستے د مخ په شان ښکاره شو.

## د ستفانوس وعظ

٧ نو بیا مشر کاهن د ستفانوس نه ټپوس وکړو چه ”دا داسے ده څه؟“

٢ نو ستفانوس جواب ورکړو، ”ائے زما وروڼو او د قوم پلارونو! زما خبره

واؤرى! دَ جلال خاوند خُدائے زمونږ بابا ابراهيم ته هغه وخت ښکاره شو چه هغه لا دَ حاران په ښار کښې نه اوسيدو بلکه دَ ميسوپوتاميه په ملک کښې اوسيدو. ﴿٣﴾ نو خُدائے ورته ووييل: ”خپل ملک او خپل خپلوان پرېرډه او هغه ملک ته لاړ شه چه زه ئې درته ښيم.“ ﴿٤﴾ په دې هغه دَ کلدانيانو دَ ملک نه ووتو او په حاران کښې ډيره شو. دَ ابراهيم دَ پلار دَ مرگ نه پس خُدائے هغه دې خائے ته راوستو چرته چه اوس تاسو اوسيرئ. ﴿٥﴾ خو خُدائے ورته يو گز قدرې خائے هم داسې ورنه کړو چه هغه ئې خپل وبولي، خو دا وعده ئې ورسره وکړه چه دا به دَ ده او دَ ده نه پس دَ ده دَ اولاد په قبضه کښې ورکړي، سره دَ دې چه هغه وخت ئې اولاد لانه وو. ﴿٦﴾ خُدائے ورته داسې ووييل چه: ”دَ ابراهيم اولاد به په پردی ملک کښې دَ مسافرو په شان اوسيرئ او تر څلورو سوو کالو پورې به ورسره زياتې کيږي او غلامان به وي.“ ﴿٧﴾ او خُدائے ووييل چه: ”زه به هغه قوم ته چه دوي ئې غلامان وي حکم وکړم او دَ هغې نه پس به هغوي آزاد شي او په دې خائے کښې به زما عبادت کوي.“ ﴿٨﴾ نو بيا خُدائے دَ ابراهيم سره دَ سنت وعده وکړله. او چه له ابراهيم نه اسحاق پيدا شو نو هغه په اتمه ورغ سنت کړو او هغه شان اسحاق دَ خپل زوي يعقوب، او يعقوب دَ خپلو زامنو چه وروستو دَ دولسو قبيلو مشران شول.

﴿٩﴾ خو دَ يوسف وروڼو دَ حسد په وجه يوسف خرڅ کړو او دغه شان هغه مصر ته ورسيدو. خو خُدائے دَ هغه مل وو، ﴿١٠﴾ او هغه ئې دَ خپلو ټولو تکليفونو نه خلاص کړو. او خُدائے هغه ته داسې فضل او حکمت ورکړو چه دَ مصر دَ فرعون په وړاندې مقبول شو او فرعون دئې دَ ټول مصر او خپلې شاهي کورنئ واکدار کړو. ﴿١١﴾ خو په ټول مصر او دَ کنعان په ملک قحط راغې او سخته تنگسيا راغله او زمونږ دَ پلارونو سره دَ خوراک هيڅ شې نه وو. ﴿١٢﴾ خو کله چه يعقوب واؤريدل چه هلته په مصر کښې غله شته نو هغه زمونږ پلارونه په اول ځل هلته واستول. ﴿١٣﴾ په دويم ځل يوسف خپلو وروڼو ته خپل ځان څرگند کړو او فرعون ته دَ هغه دَ خاندان په حقله پته ولگيده. ﴿١٤﴾ نو يوسف خپل پلار

يعقوب او خپلو ټولو رسته دارانو ته چه شمار کښې ټول ټال پينځه اويا کسان  
 و، بلنه ورکړه. (۱۵) او بيا يعقوب مصر ته لاړو او هلته هغه او زمونږ پلارونه  
 نيکونه مړه شول. (۱۶) او د هغوی لاشونه بيا شکم ښار ته يووړې شول او هلته په  
 قبرونو کښې ښخ کړې شول، کوم چه ابراهيم د بنی همور نه په شکم ښار کښې  
 په بيعة اخستې وو.

(۱۷) کله چه د ابراهيم سره د خدائې هغه کړې وعده د پوره کيدو وخت رانزدې  
 شو نو زمونږ قوم په مصر کښې په شمير زيات شو. (۱۸) آخر دا چه په مصر  
 کښې يو بل بادشاه په تخت کښيناستو چا چه يوسف نه پيژندو. (۱۹) هغه زمونږ  
 د قوم سره ټگي وکړله او زمونږ مشران ئې په ظلم دې ته مجبور کړل چه خپل  
 بچي بهر وغورزوي چه ژوندی پاتې نه شي. (۲۰) هم په دغه وخت موسی پيدا  
 شو. هغه يو ښکلې ماشوم وو او د خدائې خوښ وو او تر دريو مياشتو پورې  
 هغه د خپل پلار په کور کښې وساتلې شو. (۲۱) او هر کله چه هغه وغورزولې  
 شو نو د فرعون لور په خپله هغه واخستو او د خپل زوئې په شان ئې وساتلو.  
 (۲۲) نو موسی د مصريانو د ټول حکمت او پوهې تعليم وموندو او هغه په کارونو  
 او کلام کښې ښه قابل شو.

(۲۳) مگر چه هغه د څلويښتو کالو شو، نو د هغه په زړه کښې دا خيال پيدا شو  
 چه هغه د خپلو وطنيانو اسرائيليانو سره لیده کاته وکړي. (۲۴) هغه وکتل چه په  
 هغوی کښې د يو سره بد سلوکی وشوه نو هغه د هغه د مدد د پاره ورغلو او د  
 مظلوم بدل ئې د مصری نه واخستو او مړ ئې کړو. (۲۵) او د هغه خيال وو چه  
 د دة وطنيان به په دې پوهه شي چه د دة په وسيله خدائې ورته خلاصون  
 ورکوي، خو هغوی پوهه نه شول. (۲۶) بله ورځ هغه دوه داسې کسان وليدل چه  
 سره جنگيدل، او د هغوی د جگړې د ختمولو کوشش ئې وکړو. موسی ورته  
 ووييل چه: ”آئې زلمو! تاسو خو وروپه يئ، نو ولې تاسو د يو بل سره بد  
 سلوکی کوئ؟“ (۲۷) خو کوم يو زلمی چه د خپل گاونډی سره ظلم کولو نو دئې

ئے دیکھ کرو اُو وئے وئیل چہ ”دا تہ لا چا پہ مُونر حاکم اُو مُنصف جوړ کرے؟  
 (۲۸) آیا تہ ما ہم د پرونی مصری پہ شان مړ کول غوارے خہ؟“ (۲۹) مُوسی د  
 دے خبرے پہ اُو ریدو د ملک نہ وتبستیدو اُو د میدیانو پہ ملک کبے دیرہ شو.  
 هلته د هغه دوه زامن پیدا شول.

(۳۰) کله چہ خلویست کاله پوره شول نو د سینا د غر پہ صحرا کبے یو د اور  
 لمبے وھونکی بوتی د شُغلو نہ یوہ فربسته ورتہ بنکارہ شوہ. (۳۱) مُوسی د هغه  
 پہ لیدو حیران شو خو چہ هغه د بنہ لیدو د پارہ ورنزدے شو نو د رب آواز ئے  
 واو ریدو چہ: (۳۲) ”زہ ستا د پلارونو نیکونو خدائے یم، د ابراهیم اُو د اسحاق اُو  
 د یعقوب خدائے یم.“ اُو مُوسی د ویرے نہ رپیدو اُو ورتہ ئے کتلے نہ شول.  
 (۳۳) بیا رب هغه تہ وئیل: ”خپل پیزار وباسه، پہ کوم خائے چہ تہ ولاړ یئے، دا  
 پاکہ مزکہ ده. (۳۴) ما بے شکه لیدلی دی چہ زما خلق پہ مصر کبے خومره پہ  
 تکلیف کبے دی. د هغوی اسوبلی مے او ریدلی دی اُو زہ د هغوی د خلاصون د  
 پارہ راگوز شوے یم. نو اوس پاخہ چہ زہ تا مصر تہ ولیبرم.“

(۳۵) دا مُوسی چہ اسرائیلیانو پہ دے ټکو رد کرے وو چہ تہ چا زمونږ حاکم اُو  
 مُنصف جوړ کرے یئے؟ ہم دغه سرے خدائے پہ خپله حاکم اُو خلاصونکے  
 مقرر کرو. د هغه فربسته پہ وسیله ئے ولیبرلو چہ ورتہ پہ بوتی کبے بنکارہ  
 شوے وه. (۳۶) ہم دغه مُوسی وو چہ هغوی ئے د مصر نہ بهر وویستل اُو پہ  
 مصر اُو پہ بحر قُلم کبے اُو تر خلویستو کالو پورے ئے پہ صحرا کبے  
 عجیبه کارونه اُو نخبے بنکارہ کولے. (۳۷) دا ہم هغه مُوسی دے چہ  
 اسرائیلیانو تہ ئے وئیل: ”خدائے به تاسو تہ د خپل قوم نہ ستاسو د پارہ زما پہ  
 شان یو نبی پیدا کری.“ (۳۸) کله چہ دوی پہ صحرا کبے راغونډ شوی وُو نو  
 دغه مُوسی د سینا پہ غره د فربسته سره اُو زمونږ د پلارونو نیکونو سره ئے  
 خبرے وکرے، اُو د خدائے هغه ژوندے کلام ئے وموندو چہ مُونر تہ ئے  
 راورسوی.

﴿۳۹﴾ خو زموڼر پلارونو نيکونو د هغه مشري ونه منله. هغوی هغه رد کړو او هغوی دا غوښتل چه مصر ته بيرته لاړ شی. ﴿۴۰﴾ او هارون ته ئی ووئیل چه : ”موڼر له داسی خدایان جوړ کړه چه زموڼر نه وړاندی حی. هغه موسی چه موڼر ئی د مصر نه راویستلو، خبر نه یو چه په هغه خه وشول.“ ﴿۴۱﴾ نو هغه وخت هغوی د سخی په شکل یو بت جوړ کړو او هغه بت ته ئی قربانی وکړه او د خپلو لاسونو جوړ شوی خیز د پاره ئی خوشحالی وکړله. ﴿۴۲﴾ خو خدائے د هغوی نه مخ واپرولو او هغوی ئی پرېښودل چه د آسمان د لښکر عبادت وکړی لکه چه د بیانو په کتاب کښی لیکلی دی :

”ائے اسرائیلیانو! آیا تاسو ما ته په صحرا کښی

د هغه څلوښتو کالو قربانی پیش کړی؟

﴿۴۳﴾ نه! تاسو خو د مولک خیمه او د رفان خدائے ستوری ځان ته واخستلو،

هغه بتان چه تاسو د سجدو د پاره جوړ کړی وو.

نو زه به تاسو د بابل نه هغه خوا بوزم.“

﴿۴۴﴾ زموڼر د پلارونو نيکونو سره په صحرا کښی د شهادت خیمه وه، لکه چه موسی ته خدائے حکم کړی وو چه په هغه رنگ ئی جوړه کړه په کومه نمونه چه هغه لیدلی وه. ﴿۴۵﴾ او پلارونو نيکونو د یشوع سره هغه خیمه راوړه، کله چه هغوی د هغه قومونو په ملک قبضه وکړه کوم چه د دوی په وړاندی خدائے وویستل. دا خیمه د داؤد تر ورځو پورے وه. ﴿۴۶﴾ په داؤد د خدائے فضل وو چه دا سوال ئی وکړو چه د یعقوب د خدائے د پاره د دیرے جوړولو اجازت راکړه. ﴿۴۷﴾ خو سلیمان د هغه د پاره کور جوړ کړو.

﴿۴۸﴾ سره د دے چه الاعلیٰ د سپرو په جوړ کړو کورونو کښی نه اوسی، لکه چه

نبی وائی :

﴿٤٩﴾ ”آسمان زما تخت دے او مزکہ زما د پبنو تکیہ ده

تاسو به زما د پارہ خہ قسم کور جوړ کړئ؟

رب وائی چه زما د آرام خائے چرته دے؟

﴿٥٠﴾ آیا دا ټول خیزونه ما نه دی جوړ کړی؟“

﴿٥١﴾ تاسو څومره سرکښ یئ! په زړونو کښے لا تر اوسه کافر او رښتیاؤ ته کانه

یئ! تاسو همیشه د رُوح القدس سره جنگیړئ لکه چه ستاسو پلارونو نیکونو کول!

﴿٥٢﴾ داسے یو نبی هم شته چه ستاسو پلارونو نه وی عذابولے؟ هغوی هغه نبیان

ووژل چه د صادق د راتلو پیشن گوئی ئے کړے وه. او اوس تاسو په هغه صادق

مُخبری وکړه او مړ مو کړو. ﴿٥٣﴾ تاسو ته د خدائے د فرښتے په وسیله شریعت

درکړے شو خو تاسو امانت ونه ساتلو!“

## د ستفانوس سنگسار کیدل

﴿٥٤﴾ د جرگے د خلقو په دے خبره زړونه سُوری شول او په غصه کښے ئے

غابښونه چیچل. ﴿٥٥﴾ او ستفانوس چه په رُوح القدس معمور وو او آسمان ته ئے

خیر وکتل نو هغه د خدائے جلال ولیدو او عیسی د خدائے بنی لاس ته ولاړ وو.

﴿٥٦﴾ هغه ووئیل چه ”گورئ! آسمان پرانستے دے او زه ابن آدم د خدائے په بنی

لاس ولاړ وینم!“

﴿٥٧﴾ په دے هغوی په زوره چغے کړے او خپل غوږونه ئے بند کړل. بیا هغوی

په هغه ورمندے کړے، ﴿٥٨﴾ او هغه ئے د ښار نه بهر وویستو او سنگسار ئے

کړو. او گواهانو خپلے جامے د ساؤل نومے یو ځوان سپری په پبنو کښے



کینبولے. (۵۹) نو هغوی ستفانوس سنگسار کرو او چه هغوی داسے وکرل نو هغه چغے کرے چه ”ائے مالکھ عیسیٰ! زما رُوح قبول کره!“ (۶۰) بیا هغه په زنگونو شو او په زوره ئے چغے کرے، ”مالکھ! دوئی په دے گُناه مه نیسه!“ او دا وئیلو سره ئے ساه ورکره.

۸ (۱) او ساؤل هم په هغه کسانو کبئے وو چه د هغه په مرگ راضی وو.

## د ساؤل جماعت رپرول

او هم هغه ورخ د بیت المقدس په جماعت سخت رپرول شروع شول او د رسولانو نه بغیر نور ټول عیسیٰ منونکی د یهودیه او سامریه په ملکونو کبئے خواره واره شوی وو. (۲) ستفانوس عیسیٰ منونکو بنخ کرو او هغوی ډیره ژړا پرے وکره.

(۳) په دے دوارن کبئے ساؤل جماعت تباہ کولو. هغه کور په کور ننوتو او عیسیٰ منونکی سپری او بنخے ئے نیول او قید خانے ته ئے بوتلل.

## په سامریه کبئے د زیری وعظ کول

(۴) او هغه د عیسیٰ منونکی چه په ملک کبئے خواره واره شوی وو هغوی په هر خائے کبئے د کلام زیری اورولو. (۵) نو فیلیپوس د سامریه یو بنار له راغے او هغوی ته ئے د مسیح په باب کبئے وعظ وکړو. (۶) او هغه گڼو خلقو چه د فیلیپوس خبرے په غور واؤریدلے او د هغه معجزے ئے ولیدلے نو د هغه وعظ ته ئے غور کینسودلو (۷) چه د ډیرو پیریانو نیولو نه پیریان په اوچتو چغو راووتل او پیر شل او گوډ خلق روغ شول. (۸) او په هغه بنار کبئے لویه خوشحالی وه.

٩) اُو په هغه بنار کښې شمعون نومې يو سرې وو چه د خه مودې نه د جادو په زور ئې سامريان خپل خان ته را اړولى ؤو اُو خان ئې لوتې گڼلو. ١٠) اُو هغوى ټولو لويو اُو وړو د هغه خبرې په غور اُوړيدلې وې. هغوى وئيل چه ”دا سرې د خدائې هغه قدرت دې چه ورته لوتې وائې.“ ١١) هغوى د هغه خبرې خکه اُوړيدلې چه تر پيرې مودې ئې د خپل جادو په زور حيران كړى ؤو. ١٢) خو چه هغوى د فيليپوس په هغه زيرى ايمان راوړو چه د خدائې په بادشاهى اُو د عيسى مسيح د نوم په باب كښې ئې اُوړولو نو هغه سپرو اُو بنخو بيتسمه واخستله. ١٣) تر دې چه شمعون په خپله ايمان راوړو اُو بيتسمه ئې واخستله اُو د دې نه پس فيليپوس سره پاتې شو اُو هغه د دې زور ورو نخبو اُو عجيبه كارونو په وجه حيران پاتې شو.

١٤) بيا په بيت المقدس كښې رسولانو واوړيدل چه سامريانو د خدائې كلام قبول كړو نو هغوى پطروس اُو يوحنا ورواستول. ١٥) هغوى هلته لاپل اُو د عيسى منونكو د پاره ئې دعا وكړله چه په دوى د روح القدس نازل شى. ١٦) خکه چه تر دې وخته په هيجا روح القدس نازل شوې نه وو. هغوى بس د مالک عيسى په نوم بيتسمه اخستې وه. ١٧) نو پطروس اُو يوحنا په هغوى لاسونه كښنودل اُو هغوى له روح القدس نه معمور شول.

١٨) كله چه شمعون وليدل چه د رسولانو د لاس په كښنودو روح القدس وركړې كېرى نو هغه هغوى ته پيسې وړاندې كړې، ١٩) اُو وئې وئيل چه ”ما ته هم دغه طاقت راكړئ چه زه په چا لاس كېردم نو چه هغه په روح القدس معمور شى.“

٢٠) نو پطروس جواب وركړو، ”ستا پيسې د تا سره غرقې شى خکه چه ستا دا خيال وو چه د خدائې بڅښنه په بيعه خرڅېرى! ٢١) په دې خبره كښې ستا نه برخه شته نه حصه خکه چه ته خدائې ته بد نيته يئې. ٢٢) د دې بدئ نه توبه

وکړه اؤ د خدائے نه دُعا وغواړه چه د داسے خیال کولو درته معافی وکړی.  
﴿۲۳﴾ زه وینم چه ته پیر لالچی یئے اؤ د گناه غلام شوے یئے.

﴿۲۴﴾ نو شمعون جواب ورکړو چه ”تاسو د مالک نه زما په حق کبئے دُعا  
وغواړئ چه دا خه چه تا ووئیل، دا په ما رانه شی.

﴿۲۵﴾ نو هغوی د شهادت اؤ د مالک د کلام د اؤرولو نه پس بیرته بیت المقدس ته  
لاړل اؤ په لاره کبئے ئے د سامریانو پیرو کلو ته د زیری وعظ اؤرولو.

### فیلیپوس اؤ حبشی خواجه

﴿۲۶﴾ بیا د رب فرښتے فیلیپوس ته ووئیل، ”روان شه! اؤ د بیت المقدس نه غزه  
ته د سهیل په اړخ چه کوم سړک تلے دے په هغے روان شه، دا د صحرا سړک  
دے.“ ﴿۲۷﴾ نو هغه روان شو اؤ په لاره کبئے یو حبشی خواجه په راتلو ولیدلو. دا  
سړے خسی وو اؤ د حبش د کنداکی ملکه لوائے عهده دار اؤ د هغے د ټولے  
خزانے واکمن وو. هغه بیت المقدس ته عبادت له راغلے وو. ﴿۲۸﴾ اؤ اوس هغه  
کورته واپس روان وو. هغه په خپل گاپی کبئے ناست وو اؤ د یشعیاہ نبی  
صحیفه ئے په زوره لوستله. ﴿۲۹﴾ اؤ رُوح القدس فیلیپوس ته ووئیل چه ”لاړ شه  
اؤ هغه گاپی ته نزدے شه.“ ﴿۳۰﴾ نو فیلیپوس ورمندے کړے، نو وائے وریدل  
چه هغه د یشعیاہ نبی صحیفه په زوره لوستله اؤ ورته ئے ووئیل چه ”ته چه خه  
لولے په دے پوهیرے هم خه؟“

﴿۳۱﴾ هغه ووئیل، ”زه پرے څنگه پوهیدے شم تر څو ئے چه څوک راته تشریح  
ونه کړی؟“ نو فیلیپوس ته هغه خواست وکړو چه ”گاپی ته راوخیژه اؤ ما سره  
کښینه.“ ﴿۳۲﴾ هغه چه کومه صحیفه لوستله هغه دا وه:

”هغه د گپے په شان حالولو له بوتلے شو

اُو د هغه گپوری په شان چه سکتونکی ته چپ وی  
اُو خپله خله نه پرانزی.

۳۳ هغه سپک کرے شو اُو ورسره انصاف ونه شو.

اُو څوک به د هغه د نسل بیان وکړی؟

ځکه چه د هغه ژوند له مزکے نه ختم کرے شو.

۳۴ اُو خواجه فیلیپوس ته ووئیل، ”مهربانی وکړه، دا راته وښایه چه دلته نبی د  
چا په باب کښے خبرے کوی؟ د خپل ځان په حقله یا د بل چا په حقله؟“ ۳۵  
فیلیپوس د صحیفے د دے حصے نه خبرے شروع کرے اُو د عیسیٰ په حق  
کښے ئے زیرے اُورولو. ۳۶ اُو چه دوئ په سرک روان وُو نو یو داسے ځائے  
ته ورسیدل چرته چه اوبه وے نو خواجه ووئیل چه ”گوره! دلته اوبه هم شته، نو  
ما اوس د بیتسمه آخستلو نه څه شے منع کولے شی؟“ ۳۷ فیلیپوس ووئیل ”که  
ته د زړه ایمان لرے نو بیا ئے آخستے شے.“ هغه ځواب ورکړو چه ”زه ایمان  
لرم چه عیسیٰ مسیح د خدائے زوئے دے.“

۳۸ اُو هغه د گاږی د ودرولو حکم ورکړو، بیا فیلیپوس اُو خواجه دواړه لاندے  
اوبو ته کوز شول اُو هغه ته ئے بیتسمه ورکړه. ۳۹ کله چه هغوی له اوبو نه  
راووتل نو د رب رُوح فیلیپوس بوتلو اُو بیا خواجه هغه ونه لیدو خو په خپله لار په  
خوشحالی لارو. ۴۰ بیا فیلیپوس په اشدود کښے ولیدلے شو اُو قیصریه ته د  
رسیدو نه وړاندے ئے په ټول ملک کښے سفر وکړو اُو په ټولو ښارونو کښے  
ئے زیرے اُورولو.

## د ساؤل په عیسیٰ ایمان راوړل

۹ (۱) په دے دوران کښے ساؤل لا اوس هم د مالک عیسیٰ منونکو ته د قتل درکے کولے. هغه مشر کاهن ته لارو. (۲) او درخواست ئے ورته وکړو او د دمشق د عبادت خانو په نوم ئے د دے مضمون او اختیار خطونه وغوښتل چه که څوک د دے دین په لاره وینم که سرے وی او که بنځه، ټول به گرفتار کړم او بیت المقدس ته به ئے راولم.

(۳) هغه لا په لاره وو او دمشق ته ورنزدے کیدو چه ناڅاپی له آسمان نه یوه ریا د هغه گیر چاپیره وځلیدله. (۴) هغه په مزکه راپریوتو او داسے یو آواز ئے واوړیدو چه ”ساؤل! ساؤل! تہ ما ولے رپوے؟“

(۵) هغه ټپوس وکړو، ”مالکه! تہ څوک یئے؟“

جواب راغے چه ”زه عیسیٰ یم چه تہ ئے رپوے. (۶) خو پاڅه او ښار ته لار شه او تا ته به وښایلے شی چه تا ته څه کول په کار دی.“

(۷) په دے دوران کښے کوم سرے چه د هغه ملگری وو، هغوی غلی ولاړ وو. هغوی آواز خو واوړیدو خو هیڅوک ئے ونه لیدو. (۸) نو ساؤل له مزکے نه راپورته شو خو څه ئے لیدے نه شو، نو هغوی هغه د لاسه ونيولو او دمشق ښار ته ئے راوستو. (۹) او هغه تر دریو ورځو پورے څه نه لیدل او نه ئے څه خوراک څښاک کولو.

(۱۰) په دمشق کښے یو د عیسیٰ منونکے سرے وو چه نوم ئے حنیاہ وو. هغه رویا ولیده او د مالک دا آواز ئے واوړیدو چه وئیل ئے، ”آئے حنیاہ!“

هغه جواب ورکړو چه ”مالکه! زه حاضر یم.“

۱۱) مالک هغه ته وئیل چه ”سمدستی هغه کوڅے ته لار شه چه ورته نیغه وئیلے شی او د یهوداه کره ورشه او د ترسوس نه یو سرے راغلے چه ساؤل ئے نوم دے، تپوس ئے وکره. ته به هغه په دُعا وینے. ۱۲) هغه رویا ولیده چه د حنیاہ نوم سرے د ننه راخی او په هغه خپل لاس کیردی او نظر ئے وشي.“

۱۳) خو حنیاہ جواب ورکړو چه ”مالکه! ما پیر ځله د دے سرې په حقله آوریدلی دی او کومه بدی چه ده ستا د منونکو سره په بیت المقدس کبے کړی دی، د هغه نه هم خبر یم. ۱۴) او هغه له مشر کاهن نه د دے اختیار سره دلته راغلے دے چه هغه ټول خلق گرفتار کړی څوک چه ستا نوم یادوی.“

۱۵) خو مالک هغه ته وئیل چه ”ته ضرور لار شه ځکه چه دا سرے مے د خپل خدمت د پاره غوره کړے دے څوک چه به غیرو قومونو او د هغو بادشاهانو او اسرائیلیانو ته زما نوم څرگندوی. ۱۶) زه به په خپله هغه ته هغه څه وبنایم چه هغه ته به زما د خاطره څومره زغمل وی.“

۱۷) نو په دے حنیاہ روان شو او هغه کور ته ورغلو او په ساؤل ئے خپل لاسونه کیښول او وئے وئیل چه ”زما وروره ساؤلله! مالک عیسی چه په تا په لارے پیښ شوے وو، هغه زه تا ته په دے عرض را استولے یم چه ستا نظر بیا وشي او ته په رُوح القدس معمور شے“ ۱۸) او سمدستی هغه ته داسے معلومیده لکه چه د هغه د سترگو نه پوټکی لرے شول او هغه بیا نظر وموندلو. هغه بیا پاڅیدو او بیتسمه ئے واخسته. ۱۹) او د هغه نه پس هغه پوپئ وخوره او په وجود کبے ئے طاقت پیدا شو.

### په دمشق کبے د ساؤل وعظ

۲۰) ساؤل یو څو ورځے په دمشق کبے د عیسی منونکو سره پاتے شو او سمدستی ئے په عبادت خانو کبے د عیسی په حق کبے وعظ کاوو چه دا د

خُدائے زوئے دے.

﴿۲۱﴾ چا چہ دا واؤریدل نو حق حیران شول اؤ وئے وئیل چہ ”دا هغه سرے نە دے خە چا چہ په بیتُ المُقدس کبسے هغه خلق وژل چہ د عیسیٰ نُوم به ئے یادولو؟ اؤ آیا دئے خاص په دے غرض دلته نە وو راغلے چہ دغه خلق گرفتار کری اؤ مشر کاهن له ئے بوزی؟“

﴿۲۲﴾ خو د ساؤل وعظ ورغ په ورغ نور هم اثرناک کیدو اؤ د دمشق یهودیان ئے په خپلو مضبوطو دلائیلو خاموش کول چہ عیسیٰ هم مسیح دے.

﴿۲۳﴾ کله چہ پیرے ورخے تیرے شوے نو یهودیان راغونډ شول اؤ د ساؤل د مرگ سازش ئے وکړو. ﴿۲۴﴾ خو د هغوی سازش هغه ته معلوم شو. هغوی د ورخے اؤ د شپے د بنار د دروازو څوکی شروع کړه، د دے د پاره چہ هغه قتل کری. ﴿۲۵﴾ خو د هغه ملگرو هغه د شپے مال د بنار په دیوال په یوه ټوکرئ کبسے بنکته کوز کړو.

## ساؤل په بیتُ المُقدس کبسے

﴿۲۶﴾ کله چہ ساؤل بیتُ المُقدس ته ورسیدو نو هغه کوشش وکړو چہ د عیسیٰ مئونکو سره یو ځائے شی اؤ په پله کبسے ئے شامل شی خو هغوی ټول د هغه نه ویریدل ځکه چہ د هغوی په دے یقین نە راتلو چہ گنی هغه ایمان راوړے دے. ﴿۲۷﴾ خو برنبا هغه د لاسه ونيولو، رسؤلانو له ئے بوتلو اؤ د هغوی سره ئے پیژندگلی وکړه اؤ هغوی ته ئے هغه قصه تیره کړه چہ ساؤل د سفر په دوران کبسے مالک څنگه لیدلے اؤ د هغه آواز ئے اؤریدلے وو اؤ دا چہ هغه په دمشق کبسے څرنګ په زړه ورتیا سره د عیسیٰ په باب کبسے وعظ کاوو. ﴿۲۸﴾ بیا ساؤل د هغوی سره پاتے شو اؤ په بیتُ المُقدس کبسے د هغوی سره آزاد گرزیدو، اؤ هغه بنه په زړه ورتیا اؤ په پاګه د مالک په باب کبسے وعظ کاوو. ﴿۲۹﴾ اؤ د

یونانی ژبه ویونکو یهودیانو سره ئے خبرے او مُناظرے کولے، خو هغوی بیا د هغه د قتل کوشش وکړو. (۳۰) او کله چه د عیسی منونکی د دے نه خبر شول نو هغوی ورسره تر قیصریه پورے جلب وکړو او ترسوس ته ئے رخصت کړو.

(۳۱) په دے دوران کبښے په یهودیه، گلیل او سامریه کبښے هر چرته جماعت په قلاړه وو او مضبوطیا ئے ومونده او د مالک په ویره کبښے او د رُوح القدس په ملگرتیا کبښے ئے ترقی مونده او شمیر ئے زیاتیدو.

## د اینیاس روغول

(۳۲) او پطروس په هر ځائے گرزیدو. یو ځل هغه دده نومے ځائے ته د عیسی منونکو لیدو له راغے. (۳۳) هلته هغه اینیاس نومے سپرے ولیدو چه د اتو کالو راسے د فالج د لاسه په کت کبښے پروت وو. (۳۴) پطروس هغه ته ووئیل چه ”اینیاسه! عیسی مسیح د جوړوی! پاڅه او بستره د ونغاړه.“ او هغه سمدستی پاڅیدو. (۳۵) څوک چه په دده او شارون کبښے اوسیدل، هغوی دئے ولیدو او مالک ته ئے رجوع وکړه.

## د پور کاس بیا ژوندے کول

(۳۶) په یافا کبښے تبیتا نومے یوه عیسی منونکی وه چه په یونانی کبښے ورته پورکاس یعنی هوسئ وائی، چه خپلے ورځے ئے په نیکی او سخاوت کبښے تیرولے. (۳۷) په دغه ورځو کبښے هغه ناجوړه شوه او مړه شوه او هغوی هغه له غسل ورکړو او پاس په بالاخانه کبښے ئے کیښودله. (۳۸) او دده او یافا دواړه یو بل ته نزدے وو، نو عیسی منونکو ته چه دا پته لگیدلے وه چه پطروس هلته نزدے راغلے دے، هغوی ورپسے دوه سپرې واستول او دا تاکید ئے ورته وکړو چه ”مهربانی وکړه او بے پيله دلته راشه.“ (۳۹) او پطروس ورسره سمدستی راروان شو. کله چه هغه راغے نو هغوی پاس بالاخانه ته بوتلو او واپره کونډے



بنځے ورته راټولے شوے او په سرو سترگو ئے ورته ژړل او هغه جامے ئے ورته ونبولے کومے چه تبيتا جوړے کرے وے، کله چه د هغوی سره وه. (۴۰) خو پطروس هغوی ټولے بهر کرے او په زنگونو شو او دُعا ئے وغوښتله، بيا ئے مړی ته مخ راوگرزولو او وئے وئیل چه ”تبيتا! پورته شه!“ هغه خپلے سترگے وغړولے او چه پطروس ئے ولیدلو نو کښیناستله. (۴۱) پطروس هغه له لاس ورکړو او هغه ئے په پښو ودروله، بيا هغه ټول خدائے منونکی او هغه کونډے بنځے هم راوغوښتلے او هغوی ته ئے ژوندئ وښودله. (۴۲) دا خبره په ټوله يافا کښے خوره شوه او ډيرو خلقو په مالک ايمان راوړو. (۴۳) او پطروس خه موده په يافا کښے د شمعون نومے خميار سره پاتے شو.

## پطروس او کورنيلیوس

۱۰ (۱) په قيصريه کښے کورنيلیوس نومے يو سرے وو چه د اټالوی پلټنې صوبه دار وو. (۲) هغه يو ديندار سرے وو او هغه او د هغه ټول خاندان به د خدائے په عبادت کښے شاملیدل او هغه يهوديانو له ډير په خلاص مټ خيراتونه ورکول او په باقاعده گي سره ئے دُعا کوله. (۳) يوه ورځ هغه د ماسپښين مال رويا وليده چه د خدائے فرښته ورته راخرگنده شوه او د هغه کمرے ته راغله او ورته ئے ووئیل چه ”آئے کورنيلیوسه!“

(۴) نو هغه په ويره هغه ته ځير وکتل او ټپوس ئے وکړو چه ”صاحبه! خه چل دے؟“

فرښتے ووئیل چه ”ستا دُعاگانے او خيراتونه خدائے قبول کړی دی او اوس تاله جواب درکوی. (۵) او اوس ته يافا ته په شمعون پسے چه پطروس ورته وائی څوک وليږه. (۶) هغه د شمعون خميار کره دے چه کور ئے د سمندر په غاړه دے.“ (۷) کله چه فرښتے دا ووئیل، نو رُخصت شوه. نو هغه خپل دوه

نوکران اُو یو سپاهی چه دینداره سرے وو، راوبلل. (۸) هغوی ته ئے ټول حال ووئیلو اُو یافا ته ئے واستول.

(۹) بیا په بله ورغ چه هغوی لا په لارے وو اُو ښار ته ورنزدے وو نو د غرمے مال پطروس د دُعا د پاره پاس کوټے ته وختلو. (۱۰) اُو چه هغه وږے شو نو څه ئے خوړل غوښتل. کله چه هغوی لا پوږی تیاروله نو هغه رويا ولیده. (۱۱) هغه په آسمان کښے یو چاؤد ولیدلو اُو څه گوری چه یو شے چه د یو لوی خادر په شان دے، ښکته راگوزبري چه په څلورو گوټونو راخوړند اُو مزکے ته رابښکته کیږی. (۱۲) په هغه کښے د هر قسم ځناور اُو چینجی اُو د هوا مارغان وو. (۱۳) بیا یو آواز راغے، ”پاخه، پطروسه! حلال ئے کره اُو وئے خوره!“

(۱۴) خو پطروس ووئیل چه ”نه مالکه! نه! ما هیڅ کله هم حرام اُو ناپاک څیز نه دے خوړلے.“

(۱۵) آواز په دویم ځل بیا راغے، ”څه چه خدائے پاک گرزولی دی، ته هغے ته ناپاک نه شے وئیلے.“ (۱۶) داسے درے واره وشول اُو بیا هغه څیز دوباره آسمان ته پورته کړے شو.

(۱۷) پطروس لا د دے رويا په لیدلو حیران وو چه د دے څه مطلب دے، نو گوره! د کورنیلیوس استازو د شمعون د کور تپوس کولو اُو دروازے ته را رسیدلی وو. (۱۸) اُو هغوی په دے وینا آواز وکړو چه ”شمعون چه پطروس ورته وائی، دلته میلمه دے څه؟“

(۱۹) خو پطروس لا په هغه رويا فکر کولو چه رُوحُ القُدس هغه ته ووئیل چه ”درے سرې دلته ستا په لټون دی. (۲۰) نو زر کوه، لاندے راگوز شه. ته د هغوی سره بے تپوسه لار شه ځکه چه دا ما درلیږلی دی.“ (۲۱) نو پطروس هغه سپرو ته لاندے راغے اُو وئے وئیل چه ”تاسو ما لټوی، زه دا یم. تاسو په څه پسے دلته

٢٢) هغوی جواب ورکړو چه ”مُونر د کورنیلوس صوبه دار سپری یو څوک چه  
بنه او دیندار سرے دے او ټول یهودی قوم ئے هم نیک نام گنی. هغه ته یوے  
فرېستے وینا کړے وه چه تا خپل کور ته راوغواری او څه چه ته وائے هغه  
واوری.“ ٢٣) نو پطروس هغوی د ننه راوبلل او میلمانه ئے کړل.

او په بله ورځ هغه د هغوی سره روان شو او ورسره د یافا یو څو ملگری هم و. ٢٤)  
په بله ورځ هغه قیصریه ته راورسیدو او کورنیلوس د هغوی په طمع وو او  
خپل خپلوان او نزدی دوستان ئے راغوبستی و. ٢٥) کله چه پطروس راورسیدو  
نو کورنیلوس د هغه مخے له راوتو او پیر په تعظیم ئے ورته سجده وکړه. ٢٦)  
خو پطروس هغه راپورته کړو او ورته ئے ووئیل، ”پاخه! زه هم د نورو په شان  
انسان یم.“ ٢٧) او د هغه سره په خبرو کولو د ننه لاړو او هلته ئے پیره گڼه  
ومونده. ٢٨) بیا ئے هغوی ته ووئیل چه ”تاسو ته بنه معلومه ده چه د یهودی د  
پاره دا ناروا دی چه د چا غیر قوم سپری کور ته د لاړ شی یا ورسره څه تعلق  
ولری، خو خدائے ما ته صفا بشیلی دی چه زه هیچا ته هم پلیت یا ناپاک ونه  
وایم. ٢٩) ځکه خو چه تاسو راوبللم، نو زه بے عذره دلته راغلم. نو اوس زه دا  
ټپوس کولے شم چه زما د راغوبستو حاجت څه وو؟“

٣٠) کورنیلوس ورته ووئیل چه ”څلور ورځے کیری چه هم دا وخت وو چه زه  
دلته په کور کښے د ماسپښین په عبادت کښے مشغول وم چه ناڅاپی یو سرے  
زما په مخکښے ودریدو چه زلقیدونکی جامے ئے آغوستے وے. ٣١) هغه  
ووئیل، ائے کورنیلوسه! ستا دعاگانے او خیراتونه خدائے قبول کړی دی او  
اوس تاله جواب درکوی. ٣٢) اوس څوک یافا ته واستوه او هلته شمعون چه  
پطروس ورته وائی، هغه راوغواریه. هغه د سمندر په غاړه د شمعون څمیار په کور  
کښے پیره دے. ٣٣) نو ما په هغه ساعت په تا پسے استازی درواستول او دا

ستا پیره مهربانی ده چه ته دلته راغلی. اوس موبن ټول دلته د خدائے په وړاندے یو خائے یو چه هر خه چه مالک تا ته حکم کرے دے هغه واؤرو.

## د کورنیلوس په کور کبښے د پطروس وعظ

٣٤ نو پطروس داسے ووئیل چه ”ما ته معلومه شوه چه دا خبره څومره رښتیا ده چه خدائے د هیچا طرف دار نه دے. ٣٥ خو په هر قوم کبښے چه څوک د خدائے نه ویریری او د صداقت کارونه کوی هغه د خدائے خوښ دی. ٣٦ هغه اسرائیلیانو ته خپل کلام واستولو او د عیسی مسیح په وسیله ئے د سلامتۍ زیرے ورکړو چه د ټولو مالک دے ٣٧ تاسو ته معلومه ده چه یحییٰ ته د بیتسمے وعظ کولو نه وروستو د گلیل نه راواخلی د یهودیانو په ټوله مزکه خه پینښ شول، ٣٨ یعنی د عیسی ناصری په باب کبښے چه خدائے هغه څنگه په روح القدس او په قدرت مسح کړو. هغه به په هر خائے گرزیدو او هغه ټولو سره ئے ښه کول او څوک چه د ابلیس په قبضه کبښے و هغه به ئے جوړول ځکه چه خدائے د هغه سره وو. ٣٩ هر خه چه هغه د یهودیانو په کلو کبښے او په بیت المقدس کبښے وکړل، موبن د هغه ټولو کارونو شاهدان یو. نو هغه ئے په سولۍ وخیزولو او مړ ئے کړو. ٤٠ خو خدائے هغه په دریمه ورغ بیا راژوندے کړو ښکاره ئے هم کړو. ٤١ یعنی بے له موبن غوره شوو شاهدانو نه خدائے هغه بل چا ته ښکاره نه کړو، یعنی موبن ته چه ورسره مو د بیا ژوندی کیدو نه پس خوراک څښاک وکړو. ٤٢ او هغه موبن ته حکم وکړو چه خلقو ته د هغه حکم ورسو او د دے خبرے شهادت وکړو چه هم هغه خدائے پاک د ژوندو او مړو د منصفۍ د پاره مقرر کړے دے. ٤٣ د هغه په حقله ټولو نبیانو دا شهادت کړے دے چه هر هغه څوک چه په هغه ایمان لری نو د هغه په نوم به د گنا هونو نه معافی بیا مومی.“

## پہ غیر قومونو رُوحُ القُدس نازلیدل

﴿۴۴﴾ پطروس چہ لا خبرے کولے نو پہ تولو آؤریدونکو باندے رُوحُ القُدس نازل شو. ﴿۴۵﴾ د عیسیٰ منونکی یہودیان چہ د پطروس سرہ راغلی وُو هغوی پیر حیران شول چہ د رُوحُ القُدس نعمت پہ غیرو قومونو ہم نازل شو. ﴿۴۶﴾ حُکھ چہ هغوی ہم پہ نا آشنا ژبو کبے خبرے کولے اؤ د خدائے لوی ئے بیانولہ. ﴿۴۷﴾ بیا پطروس ووئیل، ”آیا داسے خوک شتہ چہ دا خلق د ابو سرہ د بیتسمہ اخستلو نہ منع کری، چہ پہ دوی رُوحُ القُدس داسے نازل شوے دے لکھ چہ پہ مونر.“ ﴿۴۸﴾ بیا هغه حُکم وکرو چہ دوی تہ د عیسیٰ مسیح پہ نوم بیتسمہ ورکولے شی. د دے نہ پس بیا هغوی هغه تہ ووئیل چہ د هغوی سرہ خہ ورخے ایسار شی.

## د پطروس د بیت المقدس د جماعت خبرول

۱۱ ﴿۱﴾ پہ یہودیہ کبے رسولانو اؤ نورو د عیسیٰ منونکو واؤریدل چہ غیر یہودیانو ہم د خدائے کلام قبول کرو. ﴿۲﴾ اؤ کلہ چہ پطروس بیت المقدس تہ راغے نو یہودی عیسیٰ منونکو دا اعتراض پورته کرو، ﴿۳﴾ اؤ ووئیل ئے چہ ”تہ د غیر قوم خلقولہ تلے یے خوک چہ نا سنت دی اؤ د هغوی سرہ د پہ یو خائے پوپئی خورلے ده!“ ﴿۴﴾ پطروس د هغوی پہ وړاندے هغه ټول حقایق خرگند کرل کوم چہ پیس شوی وُو. هغه ووئیل چہ

﴿۵﴾ ”زہ د یافا پہ بنار کبے وم اؤ دُعا مے کولہ چہ بے هوشه شوم اؤ رویا مے ولیدہ چہ د لوی خادر پہ شان یو خیز چہ پہ خلورو گوټونو د آسمان نہ رابنکتہ کیدو اؤ ما تہ راورسیدو. ﴿۶﴾ اؤ ما ورتہ خیر خیر وکتل چہ پہ دے کبے خہ دی اؤ ما د مزکے خاروی، خنگلی خناور، چینجی اؤ د هوا مارغان ولیدل. ﴿۷﴾ بیا ما یو آواز واؤریدلو چہ پاخہ پطروسه! حلال ئے کرہ اؤ وئے

خوره! (۸) خو ما ووئیل چه نه مالک! زما خُله ته لا تر اوسه حرام اُو ناپاک  
 خیز نه دے ننوتے. (۹) له آسمان نه دوباره آواز راغے، کوم خیزونه چه  
 خدائے پاک کری دی، هغو ته حرام وئیل ستا کار نه دے. (۱۰) داسے درے خله  
 وشول اُو بیا هغه ټول دوباره آسمان ته پورته کرے شول. (۱۱) په دغه وخت  
 کبے درے سپری چه دَ قیصریه نه را استولی شوی وُو، هغه کورته راغلل چرته  
 چه زه دیره وم. (۱۲) اُو رُوحُ الْقُدُسُ ما ته ووئیل، زره نازره مه کیره، دَ دوی سره  
 لار شه. بیا زما دا شپږ ملگری هم ماسره شول اُو مونږ دَ کورنیلوس کره لارو.  
 (۱۳) هغه مونږ ته ووئیل چه هغه یوه فرشته ولیده چه دَ هغه په کور کبے ولاړه  
 وه اُو ورته ئے ووئیل چه یافا ته شمعون پسے چه پطروس ورته وائی څوک  
 ولیره. (۱۴) هغه به تا ته داسے کلام واُروی چه ستا ټول تیر به پرے خلاصون  
 بیا مومی. (۱۵) ما لا ایله خبرے شروع کرے وے چه په هغوی رُوحُ الْقُدُسُ  
 داسے نازل شو لکه چه په مونږ نازل شوے وو. (۱۶) بیا څه چه مالک وئیلی وُو،  
 رایاد شول چه یحییٰ خو په اوبو بیتسمه ورکوله مگر تاسو به دَ رُوحُ الْقُدُسُ  
 بیتسمه بیا مومی. (۱۷) خدائے هغوی ته زمونږ نه چه په مالک عیسیٰ ایمان لرو  
 څه کم نعمت نه دے ورکړے، نو بیا زه څوک یم چه خدائے منع کولے شم!

(۱۸) هر کله چه هغوی دا واُریدل نو دَ هغوی شکونه لرے شول. هغوی دَ  
 خدائے ثنا ووئیله اُو وئے وئیل چه ”دَ دے دا مطلب شو چه خدائے غیرو  
 یهودیانو ته هم دَ توبے موقعه ورکړه چه ژوند پرے حاصلیری!“

## په انطاکیه کبے جماعت

(۱۹) په دے دوران کبے کوم دَ عیسیٰ منونکی چه دَ هغه تنگسیا په وجه چه  
 ستیفانوس مړ کړے شو، خواره واره شوی وُو، هغوی فینیکے، قبرص اُو  
 انطاکیه ته رسیدلی وُو اُو تش یهودیانو ته ئے زیرے واُرولو اُو نورو ته نه. (۲۰)  
 خو دَ قبرص اُو کرینی ځنې مقامی خلق داسے وُو چه هغوی چه څه وخت

انطاکیه ته راغلل نو یونانیانو ته ئے هم د مالک عیسیٰ زیرے آؤرول شروع کړو.  
٢١ د مالک طاقت د هغوی سره وو، پیرو خلقو ایمان راؤپرو او مالک ته ئے  
رجوع وکړه.

٢٢ دا خبره د بیت المقدس جماعت ته ورسیده او هغوی برنبا انطاکیه ته  
واستولو. ٢٣ هر کله چه هغه راورسیدو او د خدائے فضل ئے ولیدو نو پیر  
خوشحاله شو او هغوی ټولو له ئے تسلی ورکړه او ورته ئے ووئیل چه ”د  
خدائے په لار کبښے ټینگ ودرپړئ“ ٢٤ برنبا یو بښه سرے وو او په روح القدس  
معمور وو او ایمان ئے مضبوط وو. نو پیرو خلقو په مالک باندے ایمان راوپرو.

٢٥ بیا هغه ترسوس ته لاړو چه ساؤل ولټوی. ٢٦ او هر کله چه ئے هغه  
وموندو نو هغه ئے انطاکیه ته راوستلو او پوره یو کال هغوی په یو خائے په  
جماعت کبښے پاتے شول او پیرو خلقو ته ئے تعلیم ورکړو. او هم دلته په  
انطاکیه کبښے د عیسیٰ منونکی اول خل مسیحی وبللے شول، یعنے عیسیایان.

٢٧ په هغه ورځو کبښے د بیت المقدس نه انطاکئے ته څه نبیان راغلل، ٢٨ چه  
په هغوی کبښے د یونوم اکابوس وو، هغه د روح القدس په وسیله ووئیل چه په  
ټوله دنیا کبښے به یو قحط راشی کوم چه د قیصر کلودیوس په وخت راغے. ٢٩  
نو د عیسیٰ منونکو په چنده کولو اتفاق وکړو. هر یو د خپل توان په مطابق په  
یهودیہ کبښے د خپلو عیسیٰ منونکو ورونیو د امداد بندوبست وکړو. ٣٠ هغوی  
چنده وکړه او مشرانو ته ئے واستوله چه د برنبا او ساؤل په ولقه کبښے وو.

## د یعقوب قتل او د پطروس گرفتاری

١٢ قریباً هم په هغه وخت هیرودیس بادشاه د جماعت په ځنو خلقو  
حمله وکړه. ١ د هغه په حکم ئے د یوحنا د ورور یعقوب سر پریکړو. ٢ او

بیا چه په دے پوهه شو چه یهودیان پرے خوشحاله دی نو بیا ئے پطروس هم گرفتار کرو. دا کار د پتیرے پوږی د اختر په ورځو کښے وشو. (۴) او چه پطروس ئے گرفتار کرو او د سپاهیانو د لاندے چه د څلورو څلورو سپرو څلور ټولی و، د هغوی په څوکیداری کښے ئے په قید خانه کښے وساتلو. خیال ئے دا وو چه د فسخ د اختر نه پس به ئے خلقو ته وړاندے کړم. (۵) نو پطروس ئے په قیدخانه کښے د نظر لاندے وساتلو او په دے دوران کښے جماعت د خدائے نه د هغه د پاره په جوش سره دعا گانے غوښتے.

### د پطروس له قید خانه نه خلاصیدل

(۶) هم په هغه شپه چه لا هیرودیس د پطروس د راوړاندے کولو اراده لرله، خو پطروس د دوو سپاهیانو په مینځ کښے په دوو ځنځیرونو تړلے اوده پروت وو او د دروازے نه بهر څوکیدارانو د دروازے څوکی کوله. (۷) چه نا څاپی د خدائے یوه فرښته هلته ودریده او په کوټنۍ کښے رڼا وځلیده. هغے د پطروس اوږه وخوزوله او راویښ ئے کرو او ورته ئے ووئیل، ”زر شه! پاڅه!“ او زنځیرونه د هغه د مړوندونو نه پریوتل. (۸) بیا فرښتے هغه ته ووئیل چه ”ملا وټره او پیزار په پښو کړه.“ او هغه داسے وکړل. بیا هغے ووئیل، ”اوس خپله چوغه واچوه او په ما پسے راڅه.“ (۹) هغه ورپسے ووتو او دا ورته معلومه نه وه چه څه چه فرښته کوی، هغه حقیقت دے، خو خیال ئے وو چه گنی رویا وینم. (۱۰) خو دوی د سپاهیانو اولنۍ څوکی ته ورسیدل، بیا دویمے ته او بیا د اوسپنې هغے دروازے ته ورسیدل چه ښار ته وزی. او دروازه ورته په خپله خلاصه شوه او دغه شان هغوی بهر راووتل او په یوه کوڅه تیر شول او فرښته د هغه نه لاره.

(۱۱) بیا پطروس په خود شو او هغه ووئیل چه ”اوس دا حقیقت دے چه مالک خپله فرښته راولیږله او زه ئے د هیرودیس د لاسه او د یهودیانو د ټولو ارادو نه خلاص کړلم!“



١٢) چه هغه پوهه شو چه دا کار دغسے وشو نو هغه د يوحنا چه ورته مرقوس وائی، د هغه د مور مريم کره راغے. هلته گڼو خلقو په يو خائے دُعا کوله. ١٣) اُو چه هغه بهر دروازه وټکوله نو روده نومے يوه وينخه سوال جواب ته راغله. ١٤) هغے د پطروس آواز وپيژندو اُو دومره خوشحاله شوه چه په خائے د دے چه ورته دروازه خلاصه کړی هغے د ننه منډے کړے اُو هغوی ئے خبر کړل چه پطروس بهر ولاړ دے. ١٥) هغوی هغے ته ووئيل چه ”ته ليونئ يئے!“ خو هغه په دے ټينگه شوه چه هم دغه شان دے. بيا هغوی ووئيل چه ”دا به ضرور د هغه فرېسته وی.“

١٦) په دے دوران کښے پطروس هغه شان دروازه ټکوله اُو هر کله چه هغوی دروازه خلاصه کړه اُو دئے ئے وليدو نو اريان دريان شول. ١٧) خو هغه د لاس په اشاره هغوی ته ووئيل چه ”چپ شئ!“ اُو دا قيصه ئے ورته تيره کړه چه مالک څنگه هغه د قيدخانے نه راوويستو. هغه ووئيل چه ”يعقوب اُو نور وروپه په دے خبر کړئ.“ بيا هغه د کور نه روان شو اُو بل چرته لاړو.

١٨) چه سحر شو نو سپاهيان په هيبت کښے وُو چه پطروس څه شو؟ ١٩) هيروديس ښه ولټوو خو په موندلو کښے ئے پاتے راغے، بيا هغه د سپاهيانو نه ټپوس وکړو اُو د هغوی د مړ کولو حکم ئے وکړو.

## د هيروديس مرگ

د دے نه پس هيروديس د يهوديه نه روان شو اُو د څه وخت د پاره په قيصرپه کښے اوسيدو. ٢٠) هغه د څه وخت راسے د صور اُو د صيدا خلقو ته په قهر وو نو هغوی په يو آواز د هغه عدالت ته ورغلل. هلته هغوی د بادشاه د خوابگاه بلستوس نومے ناظر د ځان سره کړو اُو صلح ئے وغوښتله ځکه چه د هغه ملک د خوراک د څيزونو د پاره د بادشاه د ملک محتاج وو.

٢١) نو په يوه مُقررره ورځ هيروديس شاهى لباس واغوستو، په تخت كښيناستو او هغوى ته ئې تقرير شروع كړو. ٢٢) او گڼو خلقو چغې كړې چه ”دا خو د خدائې آواز دى، نه چه د انسان!“ ٢٣) نو سمدستى د خدائې يوې فرېښتې هيروديس ووهلو ځكه چه هغه د خدائې تمجيد ونه كړو، هغه چينجو وخور او مړ شو.

٢٤) خو د خدائې كلام خوريدلو او ترقى ئې كوله.

٢٥) برنبا او ساؤل ته چه كوم يو خدمت سپارلې شوې وو، پوره ئې كړو او د بيت المقدس نه واپس راغلل او د ځان سره ئې يوحنا چه ورته مرقس وائى هم بوتلو.

## د برنبا او ساؤل تقرر

١٣) د انطاكيه په جماعت كښې ځنې نبيان او استازان وو، برنبا او شمعون چه ورته نيجر يعنې تور وائى، او لوكيوس كرينى او مناھين چه د هيروديس حاكم سره يو ځائې لوائې شوى وو، او ساؤل. ٢) هر كله چه هغوى د مالك عبادت كولو او روژه ئې نيوله نو رُوح القدس ورته ووييل، ”برنبا او ساؤل زما د پاره هغه كار له جدا كړئ چه د څه د پاره چه ما هغوى را بللى دى.“

٣) او بيا ئې روژه ونيوله او دُعا ئې وكړله او هغوى ورباندې لاسونه كښول او رُخصت ئې كړل.

## د قبرص په جزيره كښې د رسولانو وعظ

٤) او دغه دوه كسان چه رُوح القدس په كار استولى وو، ښكته سلوكيه ته لاړل او له هلته نه د اوبو په جهاز كښې قبرص ته لاړل. ٥) او چه سلكميس ته

ورسیدل نو هغوی د خُدائے کلام د یهودیانو په عبادت خانو کښے واؤرولو او د هغوی سره یوحنا مددگار وو.

٦ هغوی تر پافس پورے په ټوله جزیره کښے وگرزیدل او هلته هغوی بریسوع نومے یو یهودی وموندو څوک چه جادوگر وو او له ځان نه ئے نبی جوړ کړے وو. ٧ هغه د سرکیوس پولوس گورنر ملگرے وو. گورنر یو هوبشیار سرے وو. هغه برنبا او ساؤل رابلی وو او د خُدائے کلام او ریدل ئے ترے وغوښتل. ٨ خو جادوگر چه په یونانی کښے ورته ایلماس وائی، د دے مخالفت وکړو او دا کوشش ئے وو چه گورنر په عیسیٰ مسیح ایمان را نه وړی. ٩ خو ساؤل چه ورته پولوس هم وائی په رُوح القدس معمور وو، په هغه ئے سترگے ښخے کړے، او ورته ئے ووئیل چه ”آئے د ابلیس زویه! د صداقت د ښمنه! آئے ټکه او له شرارت نه ږکه! آیا ته به د خُدائے د نیغو لارو مخالفت کله هم نه پرېږدے؟ ١١ گوره! مالک به اوس تاله سزا درکړی، ته به روند شے او څه وخت پورے به ته د نمر ریا ونه وینے.“ بیا هغه دم د هغه په سترگو دوند او تیاره راغله او هغه لاسونه ټپول چه څوک مے د لاسه ونیسی او روان مے کړی. ١٢ کله چه گورنر دا هر څه ولیدل نو ایمان ئے راوړلو او د مالک د تعلیم زیات اثر پرے وشو.

## پولوس او برنبا د پیسیدیه په انطاکیه کښے

١٣ بیا پولوس او د هغه ملگری د پافوس نه رخصت شول او د ابوبو په جهاز کښے پرگے ته لاړل چه په پمفولیه کښے ده. نو یوحنا ترے جدا شو او بیت المقدس ته واپس لاړو. ١٤ د پرگے نه هغوی پیسیدیه انطاکیه ته خپل سفر جاری وساتلو. د سبت په ورځ هغوی عبادت خانے ته لاړل او کښیناستل. ١٥ بیا چه د شریعت او نبیانو صحیفے ولوستلے شوے نو د عبادت خانے ذمه وارو کسانو هغوی ته دا پیغام ولیږلو چه ”ملگرو! که ستاسو څخه د خلقو د پاره

دَ تَسْلَى خَةُ كَلَام وى نو مُونِر ته ئے واؤروئ.

١٦ نو پولوس پاخيدو، په لاس ئے اِشاره وکړه اؤ داسے وئيل ئے شروع کړل :  
”اټے اسرائيليانو اؤ غير يهوديانو! تاسو چه د خُدائے عبادت کوئ، زما خبره  
واؤرئ! ١٧ دَ بنى اسرائيلو خُدائے زُمونِر پلارونه نيکونه غوره کړل اؤ دَ دوى نه  
ئے لوتے قوم جوړ کړو. کله چه هغوى بدستور په مصر کښے لکه مسافران  
اوسيدل نو دوى ئے دَ مصر نه په خپل لوتے قُدرت راوويستل. ١٨ اؤ قريبا تر  
خلويستو کالو پورے هغه په صحرا کښے دَ دوى چال چلن وزغملو. ١٩ بيا  
هغه دَ کنعان په ملک کښے چه اووه قومونه برباد کړل نو دَ هغوى مزکه ئے  
خپلو خلقو له په ميراث کښے تر خلور نيمو سوو کالو پورے ورکړه.

٢٠ اؤ دَ هغے نه پس ئے دَ سموئيل نبى تر زمانے پورے قاضيان مُقرر کړل.  
٢١ بيا هغوى يو بادشاه وغوښتو، نو خُدائے دَ قيس زوئے ساؤل ورکړو چه دَ  
بنيامين دَ خپل نه وو. هغه تر خلويستو کالو حکومت وکړو. ٢٢ بيا ئے هغه  
لرے کړو اؤ داؤد ئے دَ هغوى بادشاه جوړ کړو اؤ هغه ته ئے په دے ټکو خپله  
رضا ورکړه: ”ما دَ یشی زوئے داؤد دَ خپل زړه په مُطابق سرے وموندلو، هغه  
چه زما ټول مقصدونه پوره کړی.“ ٢٣ دا هغه سرے دے دَ چا دَ نسل نه چه  
خُدائے دَ خپل قول په مُطابق دَ اسرائيلو خلاصونکے عيسى راويلرلو. ٢٤ اؤ  
يحيى دَ عيسى دَ راتلو نه وړاندے دَ بنى اسرائيلو ټولو خلقو ته وعظ وکړو چه توبه  
گار شے اؤ بپتسمه واخلى. ٢٥ اؤ کله چه يحيى خپل دور پوره کاوو نو هغه  
ووئيل چه زه هغه نه یم چه تاسو مے گمان کوئ، خو زما نه پس به هغه څوک  
راخى چه زه دَ هغه دَ پيزار دَ تسمے پرانستلو جوگه هم نه یم.

٢٦ زما ورونو! تاسو چه دَ ابراهيم اولاد يئ اؤ نور چه زُمونِر دَ خُدائے نه ويره  
کوئ، مُونِر هغه خلق يو چه دَ خلاصون دا پيغام راته راليرلے شوے دے! ٢٧ دَ  
بيت المقدس خلقو اؤ مشرانو عيسى ونه پيژندلو اؤ نه ئے دَ نييانو په هغه کلام

خان پوهه کړو کوم چه په هر سبت لوستلے کيږي، او بے شکه هغوی د هغه د رد کولو پيشن گوئی پوره کړه. (۲۸) سره د دے چه هغوی د هغه د مرگ د سزا د پاره خه بهانه ونه موندله خو بيا هم هغوی پيلاطوس ته ووئيل چه هغه د قتل کړی. (۲۹) کله چه هغوی هغه هر خه پوره کړل کوم چه د هغه په حقله په صحيفو کبے ليک وؤ نو هغه ئے د سولئ نه راگوز کړو او په قبر کبے ئے کيسودلو. (۳۰) او خدائے هغه له مرو نه بيا ژوندے کړو. (۳۱) او بيا چه کوم خلق د هغه سره د گليل نه بيت المقدس ته راغلی وؤ، هغوی هغه تر ډيرو ورخو پورے وليدلو. هغوی اوس زمونږ د قوم په مخکبے د هغه گواهان دی. (۳۲) او مونږ دلته تاسو ته د زيری د آورولو د پاره راغلی يو چه خدائے زمونږ د پلارونو نيکونو سره وعده کړے وه. (۳۳) خدائے دا وعده زمونږ د پاره چه مونږ د هغوی اولاد يو، د عيسی د مرو نه بيا ژوندی کولو سره پوره کړه لکه چه دا په دويم زبور کبے ليک دی چه :

”ته زما زوئے ئے، ما نن اظهار کړے.“

(۳۴) او کله چه عيسی ئے له مرو نه بيا راژوندے کړو چه د خاورے کيدو ساعت چرے پرے نه راخی نو خدائے داسے ووئيل چه :

”زه به تاسو له د داؤد سره وعده کړی شوی

پاک او حقیقی نعمتونه درکړم.“

(۳۵) بيا د زبور په بل خائے کبے داسے ليک دی چه :

”ته به په خپل قدوس د خاورے کيدو ساعت را نه ولے.“

(۳۶) نو دا حقیقت دے چه کله چه داؤد په خپله پيرئ کبے د خدائے مرضی پوره کړه نو هغه مړ شو او د خپلو پلارونو نيکونو سره بنخ شو او خاورے شو.

(۳۷) مگر کوم کس چه خدائے بيا ژوندے کړو په هغه د خاورے کيدو ساعت

رانہ غے. (۲۸) نو بیا ائے زما وروئو! تاسو ضرور خان پوهه کړئ چه دا د عیسی په وسیله د گناھونو د معافی بیان درته کیری. (۳۹) او هر څوک چه په عیسی ایمان راوړی، د هغه په وسیله به ئے هره گناه معاف شی چه د موسی په شریعت کبئے معاف کیدے نه شوه. (۴۰) نو بیا خبردار شی چه په تاسو د نبیانو په صحیفو کبئے لیکلے شوے هغه خبره را نه شی یعنی چه:

(۴۱) ”وگورئ تاسو چه سپک وایئ!

حیران شی او خاورے شی!

ځکه چه زه ستاسو په ورځو کبئے داسے کار کوم

چه که څوک تاسو ته د هغه بیان وکړی

نو هیڅ کله به هم پرے یقین ونه کړئ!“

(۴۲) کله چه پولوس او برنبا له عبادت خانے نه ووتل نو دوی ته ئے ووئیل چه

”په راتلونکی سبت تاسو بیا راشئ او په دے حقله مونږ ته کلام واوړوئ.“ (۴۳)

هر کله چه گڼه خوره شوه نو پیر یهودیان او دیندار نوی یهودیان د پولوس او

برنبا سره لارل او دوی ورته ووئیل چه ”د خدائے په فضل قائم پاتے شی.“

(۴۴) او په بل سبت تقریباً ټول د بنار خلق د خدائے کلام اوړیدو ته راغونډ شول.

(۴۵) هر کله چه یهودیانو دا گڼه ولیده نو هغوی د حسد نه وسوزیدل او د پولوس

د خبرو مخالفت ئے وکړو او وئے کنځلو. (۴۶) او پولوس او برنبا په ډاگه ووئیل

چه ”دا ضروری وه چه اول د تاسو ته د خدائے کلام واوړولے شی، خو تاسو

ئے نه قبلوئ او دغه شان خپل ځانونه د تل عمری ژوندون لایق نه گڼئ، نو اوس

مونږ غیر یهودو ته حو. (۴۷) ځکه چه رب مونږ ته دا حکم راکړے دے چه:

”ما ته د غیرو قومونو د پاره رڼا مقرر کړے یئے

اَو دَ مزكے تر لرے حدونو پورے مے

تہ دَ خلاصون وسیله گرزولے یئے۔“

٤٨ ڪله چه غير يهوديانو دا واؤريدل نو ڊير خوشحاله شول اَو دَ مالڪ دَ ڪلام لويئ ئے وڪڙه اَو څوڪ چه دَ تل عُمري ژوندون دَ پارہ ٽاڪلي شوي وُو، هغويئ ايمان راؤرو.

٤٩ اَو په هغه ٽول وطن ڪبڙے دَ رب ڪلام خور شو. ٥٠ خو يهوديانو ديندارے اَو عزتمنے بنڙے اَو دَ بنار مشران ولمسول، نو دَ پولوس اَو برنبا خلاف ئے لويه غوغا جوڙه ڪڙه اَو هغويئ ئے دَ علاقه نه بهر وشڙل. ٥١ نو هغويئ دَ خپلو پښو نه دَ هغويئ خلاف خاوره وڃنڊله اَو اڪونيوم ته لاپل. ٥٢ اَو دَ عيسيٰ منونڪي په خوشحالي اَو له رُوح القدس نه معمور شول.

## په اڪونيوم ڪبڙے پولوس اَو برنبا

١٤ ١ اَو په اڪونيوم ڪبڙے هم پولوس اَو برنبا دَ يهوديانو عبادت خانو ته لاپل اَو داسے خبرے ئے وڪڙلے چه ڊيرو يهوديانو اَو غير يهوديانو ايمان راؤرو. ٢ خو نه منونڪو يهوديانو دَ غير يهوديانو په زڙونو ڪبڙے دَ عيسيٰ دَ منونڪو خلاف نفرت پيدا ڪرو. ٣ اَو دَ ڊيرے مودے دَ پارہ پولوس اَو برنبا هلته پاتے شول اَو دَ خدائے په توکل ئے په ڍاگه اَو په زڙه ورتيا ڪلام واؤرولو، اَو دَ مالڪ په خپل فضل ئے دَ پيغام داسے مظاهره وڪڙه چه دَ هغويئ دَ لاسه ئے ڊيرے معجزے اَو نخبڙے بنڪاره ڪڙلے. ٤ اَو دَ بنار خلق دوه ڀلے شول، ڄڻے دَ يهوديانو په طرف شول اَو ڄڻے دَ رسولانو.

٥ خو چه غيرو يهوديانو اَو يهوديانو په يو ڄڻے دَ بنار دَ حاڪمانو سره داسے سازباز وڪڙو چه هغويئ بے عزته ڪڙي اَو سنگسار ئے ڪڙي. ٦ نو هغويئ خبر

شول اؤ د لوکاونیه بنارونو لستره اؤ درې ته اؤ گير چاپير وطن ته ئے هجرت وکړو. (۷) اؤ هلته ئے بدستور زیرے آورولو.

## برنبا اؤ پولوس په لستره کبښے

(۸) په لستره کبښے يو شل سرې وو چه پيدائشي گوډ وو اؤ هيچرے د گرزیدلو جوگه نه وو. (۹) دغه سرې د پولوس خبرے واؤریدلے اؤ چه پولوس ورته خیر وکتل اؤ پوهه شو چه هغه د جوړیدو د پاره ایمان لری، (۱۰) نو هغه ورته په زوره ووئیل، ”په خپلو پښو نیغ ودریرہ!“ نو هغه په توپ وهلو سره پاخیدلو اؤ روان شو. (۱۱) کله چه خلقو د پولوس دا کار ولیدلو نو هغوی چغے کړے اؤ په خپله مقامی لوکائونیه ژبه کبښے ئے ووئیل چه ”خدایان د انسانانو په شکل کبښے مونږ ته راگوز شوی دی!“ (۱۲) اؤ هغوی برنبا ته زیوس اؤ پولوس ته هر میس ووئیل خکه چه هغه کلام آورولو. (۱۳) اؤ د زیوس کاهن چه مناره ئے د بنار مخامخ وه، هغه دروازے ته غوی اؤ هارونه راؤړل اؤ هغه اؤ ټول خلق قربانی کولو ته تیار وؤ.

(۱۴) خو هر کله چه رسولانو یعنی برنبا اؤ پولوس دا خبره واؤریده نو خپلے جامے ئے خیرے کړلے اؤ خلقو ته ئے ورمندے کړے، (۱۵) اؤ چغے ئے کړے چه ”ائے سرو! دا تاسو خه کوئ؟ مونږ خو ستاسو په شان بنی آدم یو! کوم زیرے چه مونږ تاسو ته اورؤو دا تاسو ته وائی چه د دے فضولو خیزونو نه ژوندی خدائے ته راوگرزی چا چه آسمان اؤ مزکه اؤ سمندر اؤ هر خه چه په کبښے دی، پیدا کړل. (۱۶) یعنی په تیرو پیړیو کبښے هغه ټول قومونه ئے په خپله لار چلند ته پرېښودل. (۱۷) خو بیا هم هغه تاسو د خپل خان په حقله ناخبره نه یئ ساتلی، هغه چه دربانده دا مهربانی کوی چه د آسمان نه دربانده باران وروی اؤ د موسم د فصلونو نه خوراک درکوی اؤ ستاسو زړونه خوشحالوی.“ (۱۸) په دے خبرو رسولانو پیر په مشکله خلق د خان د پاره د قربانی کولو نه منع کړل.



١٩) بيا له اَنطاكِيه اَو اِكُونِيوم نه يَهُودِيان هغه خائے ته راغلل اَو خلق ئے خَان ته راوارول. هغوی پولوس سنگسار كړو اَو خيال ئے دا وو چه مړ دے، نو د بِنار نه بهر ئے راكښلو. ٢٠) خو عيسی مَنونكى د هغه نه راتاؤ شول، نو هغه پاخيدو اَو بِنار ته د ننه لاړو اَو په بله ورځ د برنبا سره درېے ته لاړو.

## د شام اَنطاكِيه ته واپس تلل

٢١) په درېے كښے ئے چه زيرے واؤرولو اَو پيرو خلقو ايمان راؤړو نو هغوی لستره ته، بيا اِكُونِيوم ته اَو بيا اَنطاكِيه ته بيرته لاړل. ٢٢) چا چه ايمان راؤړے وو، د هغو زړه ئے مضبوطولو. زړه ور كول ئے چه په خپل ايمان تينگ پاتے شی اَو هغوی ته ئے خبردارے وركړو چه د خدائے بادشاهي ته د داخليدو د پاره به مونږ پير تكليفونه زغمو. ٢٣) هغوی په هر جماعت كښے مشران ورته مقرر كړل، نو په روژه اَو دُعا ئے هغوی هغه مالک ته وسپارل په چا چه ئے ايمان راوړے وو.

٢٤) بيا پولوس اَو برنبا له پيسيديه نه تير شول اَو پمفوليه ته راغلل. ٢٥) اَو چه هغوی په پرگه كښے كلام واؤرولو نو لاندے اِټاليه ته لاړل. ٢٦) اَو له دے خائے نه اَنطاكِيه ته د اوبو په جهاز كښے لاړل چرته چه هغوی د خدائے فضل ته وسپارلے شول چه هغه كار وكړی كُوم چه ئے اوس كړے وو.

٢٧) كله چه هغوی راورسیدل اَو جماعت ئے جمع كړلو، نو د هغه هر څه نه ئے خبر كړل چه خدائے د دوی په وسيله كړی ؤو، اَو چه څنگه هغه غير يهوديانو ته د ايمان د راپو دروازے خلاصے كړے وے. ٢٨) اَو هغوی هلته تر پير وخت پورے د عيسی مَنونكو سره پاتے شول.

## په بیتُ المُقدس کبسه غونډه

۱۵ ﴿۱﴾ بیا حُنے کسان چه له یهودیه نه راغلی وُو اُو عیسیٰ مُونکو ته ئے دا تعلیم شروع کرو چه ”که تاسو دَ موسیٰ دَ شریعت په مُطابق سُنْت نَه شے نو خلاصُون نَه شے مُوندلے.“ ﴿۲﴾ په دے دَ هغوی سره دَ پولوس اُو برنبا پیر سخت بحث وشو اُو دا فیصله وشوه چه دوی دوه اُو حُنے نور دَ انطاکیانو نه دَ بیتُ المُقدس ته لار شے چه دا مسئله دَ رسُولانو اُو نورو مشرانو په وړاندے پیش کری.

﴿۳﴾ جماعت په خپله دَ هغوی دَ تلو بندوبست وکړو اُو رُخصت ئے کړل اُو په فینیکے اُو سامریه ور تیر شول اُو په لاره ئے دَ غیر یهودیانو دَ ایمان راوړو خبرے کولے، نو په دے خبره هلته اوسیدونکی دَ عیسیٰ مُونکی پیر خوشحاله شول. ﴿۴﴾ کله چه هغوی بیتُ المُقدس ته ورسیدل نو دَ جماعت رسُولانو اُو مشرانو ورته تود هرکله ووی اُو بیا ئے دَ هغه خُنه چه خُدائے ورسره کری وُو، خبر کړل. ﴿۵﴾ بیا دَ فریسیانو دَ فرقے خُنه کسان چه ایمان ئے راوړے وو، وړاندے راغلل اُو وئے وئیل چه ”ضروری دی چه هغوی سُنْت شے اُو دَ موسیٰ دَ شریعت پابندی وشي.“

﴿۶﴾ رسُولانو اُو مشرانو په دے خبره دَ بحث دَ پاره غونډه وکړه. ﴿۷﴾ اُو دَ یو اُورد بحث نه پس پطروس پاخیدو اُو هغوی ته مخاطب شو اُو وئے وئیل چه ”آئے زما وروڼو! تاسو په خپله خبر یئ چه په اولو ورخو کبسه خُدائے په تاسو کبسه زه دے ته غوره کړم چه غیر یهودیان زما په خُله دَ زیری کلام واوری اُو ایمان پرے راوړی. ﴿۸﴾ اُو خُدائے چه ورته دَ خلقو نیت معلوم دے، هغه په خپله مهربانئ هغوی په رُوحُ القُدس داسے معمور کړل لکه چه مُونږ ئے معمور کری وُو. ﴿۹﴾ هغه په هغوی کبسه اُو په مُونږ کبسه خُنه فرق ونه کړو خُکه خو خُدائے دَ هغوی دَ ایمان راوړلو په وجه دَ هغوی زړونه پاک کړل. ﴿۱۰﴾ نو بیا

تاسو اوس خُدائے ولے راپاروی اُو د دے عیسیٰ مُونکو پہ اوږو داسے جغ ولے ردی چہ نہ خو مُونږ اُو نہ زمونږ پلارونو نیکونو پورته کولے شو؟ (۱۱) نہ! زمونږ دا عقیدہ ده چہ مُونږ د مالک عیسیٰ د فضل په وسیله خلاصون مُوندلے دے اُو دغسے دوی هم۔“

(۱۲) په دے ټوله غونډه چپه شوه اُو برنبا اُو پولوس ته ئے غوږ کینسوو چا چہ هغه نخښے اُو مُعجزے بیان کړے چہ د دوی په وسیله خُدائے په غیر یهودیانو کښے ښکاره کړے. (۱۳) هغوی چہ خبرے بس کړے نو یعقوب ووئیل چہ ”آئے زما دوستانو! ما ته غوږ کیردئ. (۱۴) شمعون وئیلی دی چہ خُدائے څنگه په اول ځل د غیر یهودیانو نه داسے خلق خوښ کړل چہ یو اُمت د خپل نوم د پاره ترے نه جوړ کړی. (۱۵) اُو دا د نبیانو د کلام سره هم مُطابقت خوری لکه چہ صحیفے وائی :

(۱۶) ”د هغے نه پس به زه بیرته راوگرزم

اُو د داؤد نږیدلے کور به بیا آباد کړم،

د هغه کنډرونه به ساز کړم

(۱۷) د دے د پاره چہ نور انسانان،

یعنې غیر یهودیان زما لټون وکړی

څوک چہ ما بللی اُو خپل کړی دی.

(۱۸) خُدائے داسے وائی، هغه چہ دغه کارونه کوی

چہ د صدو راسے معلوم دی.“

١٩) د دے د پاره زما فیصله دا ده چه مونږ به په غیر یهودیانو قومونو چه خدائے ته راگرزی، په هغوی سختے پابندی ونه لگؤو، (٢٠) بلکه په لیکلو ورته هدایت وکړو چه بتانو ته پیش کړے نذرانے خیزونه او حرامکاری او د خپه شوے غوښے نه او د وینے نه ځان وساتے. (٢١) ځکه چه د پخوانی زمانے نه په هر ښار کښے داسے کسان شته چه د موسی شریعت آوری او کوم چه په هر سبت په عبادت خانو کښے لوستلے کپړی.

## د غونډے جواب

٢٢) بیا رسولانو او مشرانو د ټول جماعت په مصلحت دا فیصله وکړه چه نمائنده گان خوښ کړی او هغوی انطاکیه ته د پولوس او برنبا سره واستوی. هغوی په خپلو کښے یهوداه چه برسبا ورته وائی، او سیلاس چه په هغوی کښے پیر عزتمن وو، غوره کړل. (٢٣) او دا خط ئے د رسولو د پاره ورکړو:

٣٠ نو دغه شان دوی رخصت کړے شول او انطاکیه ته لاړل. هلته هغوی جماعت یو ځائے جمع کړو او خط ئے ورله ورکړو. ٣١ هر کله چه هغه ولوستلے شو نو هغوی ټول د دے تسلئ په وجه خوشحاله شول. ٣٢ او یهوداه او سیلاس چه په خپله هم نییان وو، هغوی ته ئے پیر نصیحت وکړو او زړونه ئے ورته ټینگ او مضبوط کړل. ٣٣ او هلته د څه وخت تیروولو نه پس له هغه وروڼو نه په خیر سره خپلو استوونکو ته واپس لاړل. ٣٤ سیلاس هلته د پاتے کیدو فیصله وکړه. ٣٥ خو پولوس او برنبا په انطاکیه کښے پاتے شول او هلته ئے د پیرو نورو سره د مالک کلام آورولو او تعلیم ئے ورکولو.

## د پولوس او د برنبا جدائی

٣٦ نو څو ورځے پس پولوس برنبا ته ووئیل چه ”آیا مونږ ته واپس کیدل نه دی په کار چه په مختلفو ښارونو کښے خپل هغه وروڼه وگورو چه څنگه دی چه مونږ

ورته دَ مالک کلام آورولے وو؟“ ۳۷ دَ برنبا دا خواهش وو چه یوحنا چه ورته مرقوس وائی دَ حان سره بوزی. ۳۸ خو پولوس دا مناسب نہ گنل چه هغه دَ حان سره ملگرے کری حکه چه یوحنا دوی په پمفولیه کبے پرینبولی وُو اُو دَ دوی سره په کار کبے ملگرتیا نہ وه کرے. ۳۹ بیا دَ دوی په مینخ کبے جگره دومره سخته شوه چه هغوی دَ یو بل نه جُدا شول اُو برنبا مرقوس دَ حان سره کرو اُو دَ اویو په جهاز کبے قبرص ته روان شو. ۴۰ خو پولوس سیلاس خوبن کرو اُو هغه په خپل سفر روان شو. دَ عیسیٰ منونکو هغه دَ رب فضل ته وسپارلو. ۴۱ اُو په شام اُو کلکیه ورتیر شو اُو جماعتونه ئے مضبوط کرل.

## دَ پولوس اُو سیلاس سره دَ تیموتیوس ملگرتیا

۱۶ (۱) پولوس دربے اُو لستره ته ورسیدو. هلته تیموتیوس نومے ایماندار سرے وو چه مور ئے یهودی وه اُو دَ عیسیٰ منونکے وه خو پلار ئے یونانی وو. (۲) هغه دَ لستره اُو اِکونیوم په عیسیٰ منونکو کبے پیر نیک نام وو. (۳) اُو پولوس چه دَ هغه حائے نه روانیدو نو دَ تیموتیوس بوتلل ئے دَ حان سره خوبن کرل. نو هغه ئے دَ حان سره کرو اُو په هغه علاقه کبے چه کوم یهودیان اوسیدل، دَ هغوی په وجه ئے سنت کرو حکه چه هغوی ته معلومه وه چه دَ هغه پلار یونانی وو. (۴) اُو چه هغوی دَ یوے بشارتے نه بلے بشارتے ته تلل نو هغه فرمانونه چه رسولانو اُو مشرانو پرے په بیت المقدس کبے فیصله کرے وه، خلقو ته حواله کول چه عمل پرے وکری. (۵) اُو دغه شان ورغ تر ورغ جماعتونه په ایمان مضبوطیدل اُو په شمار کبے زیاتیدل.

## دَ مکدونی سرے په حقله دَ پولوس رویا

(۶) اُو هغوی دَ فروگیه اُو گلتيه په علاقه تیر شول حکه چه رُوح القدس هغوی دَ ایشیا په صوبه کبے دَ کلام آورولو نه منع کری وُو. (۷) اُو کله چه هغوی دَ

موسیه برید ته ورسیدل نو هغوی کوشش وکړو چه بتونیه ته ننوزی خو د عیسی رُوح پرې نه بنودل. (۸) نو هغوی په موسیه تیر شول او ترواس ته ورسیدل. (۹) او د شپې پولوس رویا ولیده چه یو مکدونی سرې ولاړ دے او دا خواست ورته کوی چه ”مکدونیہ ته راپورے وزه او زمونږ مدد وکړه!“ (۱۰) او چه دا رویا ئے ولیده نو مونږ سمدستی کوشش وکړو چه مکدونیہ ته لاړ شو. مونږ ته داسے بنکاریدله لکه چه خدائے راته وئیلی وی چه هغوی ته زیرے واؤروو.

## د لدیه په مسیح ایمان راوړل

(۱۱) نو مونږ له ترواس نه د اوبو په جهاز کبے سواره شوو او نیغ ساموتراکے ته لاړلو او په بله ورغ نیاپولیس ته، (۱۲) او د هغه خائے نه فیلیپی ته چه د مکدونیہ په ضلع کبے لوتے ښار دے او درومیانو چاؤنئ هم ده. دلته مونږ څو ورځے تیرے کړے. (۱۳) او د سبت په ورغ مونږ د ښار د دروازے نه بهر د سیند غاړے ته لاړو چرته چه زمونږ خیال وو چه د عبادت خائے به وی، او کبیناستلو او هلته راجمع شوو ښځو سره مو خبرے وکړے. (۱۴) په هغوی کبے د یوے نوم لدیه وو چه د قیمتی اودی رنگ جامو سوداگره وه او د تواتیره د ښار اوسیدونکے وه چه د خدائے عبادت به ئے کاوو. مالک د هغے زړه پرانستو او هغے د پولوس کلام قبول کړو. (۱۵) او هغے ته سره د هغے د خاندان پیتسمه ورکړے شوه. نو بیا هغے مونږ ته ووئیل چه ”که تاسو ما د مالک ایمانداره گنئ نو زه درته خواست کوم چه راشئ او زما په کور کبے دیره شی.“ او هغے مونږ ته تاکید وکړو.

## د فیلیپی په قید خانه کبے

(۱۶) یوه ورغ چه مونږ د عبادت خائے ته په لاره تلو نو مونږ یوه وینځه ولیده چه پرې د غیبو وئیلو روح ناست وو او خپلو مالکانو له به ئے په غیب وئیلو پیرے

پیسے گتلیے. (۱۷) هغه په پولوس اؤ مُونږ پسے راتله اؤ چغے به ئے وهلے، ”دا د رب الاعلیٰ غلامان دی اؤ تاسو ته د خلاصون لار بښیئ!“ (۱۸) هغے دغه شان هره ورغ کول تر دے چه د پولوس نه نور زغم ونه شو. هغه رُوح ته مخ ورواړولو اؤ وئے وئیل چه ”زه تا ته حکم درکوم چه د عیسیٰ مسیح په نوم د دے نه بهر راوزه!“ اؤ هغه په هغه ساعت هم هلته ترے نه راوتو. (۱۹) هر کله چه د جینیئ مالکانو وکتل چه د دوی د گتے امید ختم شو نو هغوی پولوس اؤ سیلاس و نیول اؤ په راکبیلو ئے د بازار چوک ته حاکمانو ته راوستل. (۲۰) اؤ دوی ئے مُنصفانو ته پیش کړل اؤ وئے وئیل چه ”دا سړی زموږ په ښار کښے گږپر پیدا کوی بلکه دوی یهودیان دی. (۲۱) دوی د هغه رسمونو تعلیم ورکوی کوم چه مُونږ رومیانو ته منل اؤ پرے عمل کول منع دی.“

(۲۲) اؤ گنې پرے حمله وکړه اؤ مُنصفانو د پولوس اؤ سیلاس جامے وشلولے اؤ په کروړو وهلو حکم ئے پرے وکړو. (۲۳) چه ښه ئے ووهل نو بیا ئے دوی قید خانے ته واچول اؤ داروغه ته ئے حکم وکړو چه هغوی د نظر د لاندے ساتی. (۲۴) د دے حکم په مطابق هغه هغوی په قید خانه کښے واچول اؤ د هغوی پښے ئے په کُنده کښے ورکړلے.

(۲۵) خو تقریباً په نیمه شپه کښے چه پولوس اؤ سیلاس خپله دُعا کوله اؤ د خدائے ثنا ئے وئیله اؤ نورو قیدیانو ورته غوږ ایښے وو، (۲۶) چه ناڅاپی داسے سخته زلزله راغله چه د قید خانے بنیادونه ئے وخوځول. ټولے دروازے خلاصے شوے اؤ د ټولو قیدیانو بیرئ پرانستلے شوے. (۲۷) خو چه داروغه له خوب نه راویښ شو اؤ د قید خانے دروازے ئے خلاصے ولیدلے نو دا خیال ئے وکړو چه قیدیان به تښتیدلی وی، اؤ خپله توره ئے راوویستله چه ځان ووژنی. (۲۸) خو پولوس چغے کړلے چه ”ځان ته څه نقصان مه رسوه ولے چه مُونږ ټول دلته یو!“

٢٩ نو داروغه رڼا راوغوبستله، ورمندې ئې كړې او د پولوس او سيلاس په وړاندې په مزكه پريوتو او د ويرې نه رپيدلو. ٣٠ بيا هغه هغوى رابهر كړل او وئې وئيل چه ”ائې صاحبانو! زه خه وكرم چه خلاصون حاصل كرم؟“

٣١ هغوى ووئيل چه ”په مالك عيسى باندې ايمان راوړه او ته او ستا كورنئ به خلاصون ومومى.“ ٣٢ بيا هغوى د مالك كلام هغه ته او د هغه د كور ټولو خلقو ته واوړولو. ٣٣ نو د شپې په هم هغه ساعت هغه هغوى بوتلل او د هغوى پهرونه ئې ووينخل، او په هغه پسې سمدستى هغه ته او د هغه د كور ټولو خلقو ته بپتسمه وركړې شوه. ٣٤ هغه هغوى خپل كور ته راوستل او خوراك ئې ورته كيښودو او سره د ټولې كورنئ ئې پيره بنادى وكړله خكه چه هغوى په خدائې ايمان راوړې وو.

٣٥ كله چه ورځ شوه نو مُنصفانو حاكمانو ته هدايت وكړو چه ”ورشئ او هغه سرى پريږدئ چه لار شئ.“ ٣٦ نو داروغه پولوس ته دا خبره وررسوله چه ”مُنصفانو دا خبر را استولې دې چه تاسو او سيلاس به خلاصولې شئ، نو اوس تاسو په آزادئ تلې شئ او په خير لار شئ.“

٣٧ خو پولوس حاكمانو ته ووئيل چه ”هغوى مونږ د خلقو په وړاندې په كروړو ووهلو سره د دې چه مونږ روميان يو او هيڅ قصور مونږ نه دې كړې. هغوى مونږ قيد خانې ته واچولو او اوس مو دوى په پټه وباسى خه؟ نه! په كار دى چه دوى د په خپله راشئ او مونږ د بهر وباسى.“

٣٨ حاكمانو د دوى دا خبره مُنصفانو ته ورسوله. مُنصفانو چه واوړيدل چه پولوس او سيلاس روميان دى نو ووپريدل ٣٩ او راغلل او د هغوى نه ئې معافى وغوښتله، بيا هغوى ورسره تر بهره جلب وكړو او منت ئې ورته وكړو چه د بنار نه لار شئ. ٤٠ او چه د قيد خانې نه راووتل نو هغوى د لډيه كور ته لارل او هلته ئې د عيسى منونكو ملگرو سره وليدل او د تسلى خبرې ئې ورته



وکرلے اُو بیا ترے روان شول.

## پہ تسالونیکیه کبسے شور زور

۱۷ ﴿۱﴾ بیا پولوس اُو سیلاس پہ امفیپولیس اُو پہ اپولونیه ورتیر شول اُو تسالونیکیه ته ورغلل چرته چه د یهودیانو عبادت خانه وه. ﴿۲﴾ اُو پولوس د خپل عادت په مطابق د هغوی غونډے ته ورغے اُو تر دریو سبتونو پورے ئے د هغوی سره بحثونه وکرل. ﴿۳﴾ د صحیفو د لیک مثالونه ئے بیان کرل اُو تشریح ئے ورته وکره چه مسیح به تکلیفونه خامخا وزغمی اُو د مرو نه به بیا ژوندے راپاخی. اُو هغه ووئیل چه ”کوم عیسیٰ چه زه تاسو ته بیانوم، هم هغه مسیح دے.“ ﴿۴﴾ په هغوی کبسے حنے قائل شول اُو د پولوس اُو سیلاس سره ملگری شول اُو دغه شان د دیندارو یونانیانو کافی تعداد اُو ډیرے عزتمنے بنخے هم قائلے شوی.

﴿۵﴾ خو یهودیانو د حسد له کبله خه بازاری بدمعاشان د خان سره کرل، گڼه ئے جوړه کره اُو په بنار کبسے په شور زور لگیا شول. هغوی د یاسون کور راگیر کړو چه پولوس اُو سیلاس د بنار ئے عامو خلقو ته راویاسی. ﴿۶﴾ خو چه هغوی ئے ونه موندل نو یاسون اُو حنے نور د جماعت ممبران ئے منصفانو ته په راکښلو راوړاندے کرل اُو چغے ئے کرے چه ”کومو کسانو چه په ټوله دنیا کبسے تکلیف راخور کرے دے اوس دلته راغلی دی، ﴿۷﴾ اُو یاسون هغوی د خان سره میلمانه کړی دی. هغوی ټول د قیصر قانون ماتوی اُو وائی چه یو بادشاه بل دے یعنې عیسی.“ ﴿۸﴾ په دے خبرو په گڼه کبسے غوزغوزی جوړ شو اُو په منصفانو هم اثر وشو. ﴿۹﴾ نو هغوی د یاسون اُو نورو نه ضمانت واخستلو اُو پرے ئے بنودل.

## رسولان په بیریه کبسه

۱۰) نو څه وخت چه تیاره شوه نو دینی وروڼو پولوس او سیلاس بیریه ته واستول. هلته چه ورسیدل نو د یهودیانو یوے عبادت خانے ته لارل. ۱۱) د دے ځائے یهودیان د تسالونیکیه د یهودیانو نه اشرف و، ولے چه هغوی کلام پیر په اِخِلاص قبول کرو او هره ورځ به ئے صحیفے لوستلے چه وگوری چه دا هم دغسے دی لکه چه دوی وائی. ۱۲) نو ځکه په هغوی کبسه پیرو ایمان راوړو او دغه شان پیرو یونانیانو عزتمنو بنځو او سپرو هم ایمان راوړو. ۱۳) خو چه د تسالونیکیه یهودیانو ته دا معلومه شوه چه پولوس په بیریه کبسه د ځدائے کلام بیانوی نو هغوی هلته راغلل چه پیر خلق راویاروی او پریشانه ئے کړی. ۱۴) نو دینی وروڼو پولوس سمدستی د ساحل غارے ته لاندے ولیرلو. په دے دوزان کبسه سیلاس او تیموتیوس دواړه وروستو پاتے شول. ۱۵) نو د پولوس بدرگے هغه اتینیه ته راواستول او په واپسے کبسه ئے سیلاس او تیموتیوس ته دا حکم راوړو چه څومره زر چه کیدے شی ما له د ځان راورسوی.

## پولوس په اتینیه کبسه

۱۶) بیا چه پولوس په اتینیه کبسه د هغوی په انتظار وو نو زړه ئے په دے خبره پیر غمژن شو چه ښار ئے له بتانو نه پک ولیدلو. ۱۷) نو هغه به په عبادت خانو کبسه د یهودیانو او یونانیانو سره بحثونه کول او دغسے به ئے د ښار په چوکونو کبسه هره ورځ د تلونکو راتلونکو سره کول. ۱۸) او ځنے اپیکوری او ستوئیکي فلسفیانو ورسره بحث کولو او ځنو ووئیل چه ”دا دروغژن باتور څه وئیل غواړی؟“ او نورو ووئیل چه ”معلومپیری داسے چه د غیر ځدایانو بحث کوی.“ او دا ئے ځکه ووئیل چه هغه د عیسی او د قیامت زیرے اورولو. ۱۹) نو هغوی ونیولو او د اریوپاگوس عدالت ته ئے راوړاندے کړو او ورته ئے ووئیل چه ”دا کوم نوے تعلیم چه ته ورکوے، مونږ په دے پوهولے شے څه؟“ ۲۰) او

تہ داسے خبرے راوړاندے کوے چه هغه مُونږ ته نا آشنا معلومپیری او مُونږ په دے ځانونه خبرول غواړو.“ (۲۱) او اتینیانو او د هغه ځائے غیرو خلقو سره د وخت تیرولو نه سیوا د نورو تازه واقعاتو د اوریډو نه نور څه بل کار نه وو.

(۲۲) نو بیا پولوس د اریوپاگوس د عدالت د وړاندے ودریدو او وئے وئیل چه ”آئے اتینیانو! زه وینم چه هر هغه څیز چه د مذهب سره تعلق لری نو تاسو د حد نه زیات سر گرم یئ. (۲۳) ځکه هر کله چه ما ستاسو د عبادت د څیزونو ننداره کوله نو ما د نورو څیزونو سره یوه قُربانگاه ولیده چه دا پرے د پاسه لیک وُو چه، د یو نامعلوم خدائے د پاره. تاسو چه د کوم څیز عبادت کوئ د هغه درته پته نسته، هم دغه څیز زه درته بیانوم. (۲۴) هغه خدائے چه دُنیا ئے پیدا کړه او په کبسے ئے هر څیز هم پیدا کړو، هم هغه د آسمان او د مزکے مالک دے او هغه د بنی آدمو د لاسه جوړ شوو ځایونو کبسے نه اوسپری. (۲۵) هغه د بنی آدم د څه څیز محتاج نه دے چه د بنی آدم د لاسه خدمت آخلی، بلکه هغه په خپله ټول کائنات له ژوند او ساه او نور څیزونه ورکوی. (۲۶) هغه د دُنیا ټول قومونه د یو نسل نه پیدا کړل چه د ټولے دُنیا په مخ اوسپری. هغه د هغوی میعادونه او د استوگنے حدونه مقرر کړل، (۲۷) د دے د پاره چه د خدائے لټون وکړی او شاید چه په لټولو ئے بیا مومی. بے شکه چه هغه له مُونږ هیچا نه لرے نه دے. (۲۸) ولے چه زمونږ د ژوندون حرکت او شته والے په هغه کبسے دے. لکه چه ستاسو خپلو ځنو شاعرانو وئیلی دی، مُونږ هم د هغه د نسل نه یو.

(۲۹) که مُونږ د خدائے د نسل نه یو نو بیا مُونږ ته دا گمان کول مناسب نه دی چه گنی د خدائے ذات داسے دے لکه سره زر، سپین زر یا کانپے چه بنی آدم ئے په خپله پوهه او هنر سره تراشی. (۳۰) تر څو چه د ناپوهی د وخت تعلق وو نو خدائے ځان پرے نا غرض کړے وو خو اوس هغه هر چرته ټولو بنی آدمو له حکم ورکوی چه توبه گار شی. (۳۱) ځکه چه هغه یوه ورغ مقرره کړے ده چه هغه به د دُنیا عدالت په صحیح صداقت سره د یو داسے سړی په وسیله وکړی

چه هغه غوره کړې دې او دغه شان ئې هر چا ته ثابتہ کړه چه هغه ئې له مړو نه بيا راژوندې کړو!“

٣٢) کله چه هغوى د مړو نه د راژوندې کولو خبرې واؤريدلې نو ځنو ورپورې توقې وکړې او ځنو ووئيل چه ”په دې حقله به مونږ له تا نه بيا خبرې واؤرو.“

٣٣) او دغه شان پولوس د گنې د مينغ نه ووتو. ٣٤) خو يو څو کسان ورسره شول او ايمان ئې راؤړو چه په هغو کبښې يو ديونيسيوس د اريوپاگوس د عدالت غړې هم وو او ورسره د مريس نومې يوه بښځه او ځنې نور کسان هم ؤو.

## په کورنتوس ښار کبښې پولوس

١٨) د دې نه پولوس له اتينيه نه روان شو او کورنتوس ته لاړو. ٢) هلته هغه په اکوله نومې يهودى پيښ شو چه د اصل نه د پونطوس وو او د بښځې نوم ئې پرسکله وو. هغه تازه تازه له اټلي نه راغلى وو ځکه چه هلته قيصر کلوديوس دا حکم کړې وو چه ټول يهوديان د له روم نه ووزي. پولوس هغو ته ورغې، ٣) او د هغو سره ځکه ديره شو چه د هغه کسب هم هغه وو. نو هغه دواړو په شريکه کار شروع کړو او هغوى تمبوان جوړول. ٤) هغه به د يهوديانو په عبادت خانې کبښې هم د هر سبت په ورځ بحث کولو او دا کوشش ئې کولو چه يهوديان او يونانيان قائل کړي.

٥) بيا سيلاس او تيموتيوس له مکدونيه نه راغلل او پولوس يهوديانو ته په گواهي ور کولو کبښې بيخي بوخت وو او وئيل ئې چه عيسى هم مسيح دې. ٦) خو کله چه هغوى مخالفت وکړو او بد رد ئې ورته ووئيل نو هغه خپلې جامې وڅنډلې او هغوى ته ئې ووئيل چه ”ستاسو خون ستاسو په غاړه، زه ترې پاک يم. نو زه اوس غير يهوديانو ته ځم.“ ٧) د دې وئيلو سره هغه روان شو او د

تيطيوس يوستوس نومه يو غير يهودي سړي كورته ورغې چا چه د خدائے عبادت كولو او د عبادت خانے سره جخت اوسيدلو. (۸) او د عبادت خانے سردار كرسپوس د خپل ټول كور سره په مالک ايمان راوړو او پيرو كورنتيانو هم واوړيدل، ايمان ئے راوړو او پيتسمه وركړے شوه.

(۹) او يوه شپه پولوس ته مالک په روي كبنے ووئيل چه ”ويربره مه، خپل تبليغ جاري ساته او خاموشه كيږه مه، (۱۰) حكه چه زه درسره يم. هيڅوك به درباندي د نقصان رسولو د پاره حمله ونه كړي حكه چه په دے بناړ كبنے پير داسے خلق شته چه زما دي.“ (۱۱) نو هغه اتلس مياشتے هلته پاتے شو او هغه خلقو ته به ئے د خدائے د كلام تعليم وركاوه.

(۱۲) خو كله چه گليو د اخيه حاكم وو نو يهوديان په يو زړه په پولوس راټول شول او عدالت ته ئے بوتلو. (۱۳) او هغوي ووئيل چه ”دا سړے د شريعت نه خلاف خلق د خدائے عبادت ته را اړوي!“

(۱۴) خو چه پولوس جواب وركولو نو په دے كبنے گليو هغوي ته ووئيل چه ”كه چرے دا خبره د جرم يا د شرارت وي نو يهوديانو! ستاسو خبره به مے په سره سينه اوړيدلے وه. (۱۵) خو كه دا ستاسو يهوديانو د لفظونو، نومونو او د شريعت خبرے دي نو بيا تاسو په خپله ورسره پوهه شي، زه په داسے خبرو كبنے د منصف جوړيدلو خواهش نه لرم.“ (۱۶) او بيا هغه هغوي له عدالت نه وشړل. (۱۷) بيا عامو خلقو سوستينس راونيولو څوك چه د عبادت خانے سردار وو او هغه ئے د عدالت په وړاندي بنه وهلو. او په دے ټولو خبرو كبنے گليو هيڅ غم غرض ونه لرلو.

## د پولوس انطاكيه ته واپس تلل

(۱۸) پولوس د خه وخت د پاره هلته پاتے شو او بيا ئے د هغه خائے د ديني

ورُونو نه رُخصت واخستو اُو د اوبو په جهاز کښې شام ته روان شو اُو ورسره پرسکله اُو اکوله هم وُو. نو په کنځريه کښې هغه خپل سر وڅړلو ځکه چه هغه منښته کړې وه. (۱۹) هر کله چه هغوی افسوس ته ورسيدل نو پولوس له پرسله اُو اکوله نه جدا شو اُو يوه ورځې عبادت خانې ته لاړو اُو هلته ئې د يهوديانو سره بحث وکړو. (۲۰) هغوی ورته د څه وخت د پاره د پاتې کيدو ووئيل خو هغه انکار وکړو. (۲۱) اُو د افسوس د خلقو نه ئې په دې وينا رُخصت واخستلو چه ”که د خدائې رضا وي نو زه به بيا بيرته راشم“ اُو د افسوس نه راوان شو.

(۲۲) بيا چه په قيصریه کښې د جهاز نه کوز شو نو هغه بيت المقدس ته لاړو د جماعت د خلقو د سلام د پاره اُو بيا انطاکیه ته لاړو. (۲۳) اُو چه هلته د څه وخت تيرولو نه پس هغه بيا په سفر روان شو اُو د گلتيه اُو فروگيه په وطن کښې وگرزیدو اُو د ټولو نوو مُريدانو زړونه ئې مطبُوط کړل.

### په افسوس کښې د اپولوس وعظ

(۲۴) بيا اپولوس نومې يو يهودی چه د اصله د اسکندريه وو، افسوس ته راغې. هغه يو ښه مُقرر اُو د کتاب مقدس د کلام ښه عالم وو. (۲۵) هغه د مالک د لارې تعليم حاصل کړې وو اُو په رُوحاني جوش سره ئې خبرې کولې اُو د عيسی په حقله ئې صفا صفا تعليم ورکولو. سره د دې هغه ته تش د يحيی پيتسمه معلومه وه. (۲۶) هغه په عبادت خانې کښې په زړه ورتيا سره خبرې شروع کړې. چرته چه پرسکله اُو اکوله د هغه خبرې واُريدلې نو هغوی هغه د ځان سره کړو اُو د خدائې لار ئې ورته په پوره تفصيل سره بيان کړه. (۲۷) اُو کله چه اپولوس وغوښتل چه اخيه ته پورې ووزی نو دينی ورونو ئې مدد وکړو اُو مُريدانو ته ئې وليکل چه هغه قبول کړی. هر کله چه هغه راورسيدو نو د خدائې په فضل د نوو ايمان راوړونکو د پاره ډير فائده مند ثابت شو. (۲۸) ځکه چه هغه په ډير زور سره يهوديان ښکاره بې ځوابه کړل اُو په ډاگه ئې د کتاب مقدس نه

دا ثابتہ کرہ چہ عیسیٰ ہم مسیح دے۔

## پولوس پہ افسوس کبے

۱۹ ﴿۱﴾ خۂ وخت چہ اپولوس پہ کورنتوس کبے وو نو پولوس پہ دنئی علاقہ کبے وگرزیدلو اؤ افسوس تہ راغے۔ ہلتہ هغه یو خو مُریدان و مُوندل، ﴿۲﴾ اؤ هغو تہ ئے ووئیل چہ ”خۂ وخت چہ تاسو ایمان راوڑے وو نو رُوحُ القُدس درباندے نازل شوے وو خۂ؟“

هغوی جواب ورکرو چہ ”نہ، مُونر خو دَ سرہ دَ رُوحُ القُدس نہ خبر قدرے ہم نہ یو۔“

﴿۳﴾ بیا پولوس ووئیل چہ ”تاسو تہ دَ خۂ بیتسمہ درکڑے شوے وہ؟“ هغوی جواب ورکرو چہ ”دَ یحییٰ بیتسمہ۔“

﴿۴﴾ پولوس بیا ووئیل چہ ”کُومہ بیتسمہ چہ یحییٰ ورکڑے وہ هغه دَ توبہ گاری بیتسمہ وہ۔ هغه خلقو تہ وئیلی وُو چہ پہ هغه ایمان راوڑی خوک چہ دَ هغه نہ پس راتلونکے دے، اؤ هغه عیسیٰ دے۔“

﴿۵﴾ دَ دے پہ آوڑیدو هغوی تہ دَ مالک عیسیٰ پہ نُوم بیتسمہ ورکڑے شوہ۔ ﴿۶﴾ اؤ کلہ چہ پولوس خپل لاسونہ پہ هغوی کینبول نو پہ هغوی رُوحُ القُدس نازل شو اؤ هغوی پہ مُختلفو ژبو خبرے کولے اؤ دَ نبی پہ شان گویا شول۔ ﴿۷﴾ اؤ هغوی قریباً دولس کسان وُو۔

﴿۸﴾ تر دریو میاشتو پورے بہ پولوس عبادت خانے تہ تلو اؤ دَ خلقو سرہ ئے پہ زپہ ورتیا بحث کولو اؤ قائلول بہ ئے اؤ دَ خُدائے دَ بادشاهی خبرے بہ ئے کولے۔ ﴿۹﴾ خو حنی پیر خیلناک وُو اؤ وئے نہ منل اؤ دَ خلقو پہ وړاندے ئے

مسیحی عقیدے تہ بد وئیل. نو پولوس ترے نہ لاپرو اؤ خپل مُریدان ئے جُدا کرل  
 اؤ ہرہ ورخ بہ ئے دَ تورنوس پہ مدرسہ کبے بحث کاو. ﴿۱۱﴾ دا کار ئے تر  
 دوؤ کالو پورے وکرو اؤ نتیجہ ئے دا شوہ چہ دَ ایشیا دَ صوبے ٲولے آبادئ  
 یھودیانو اؤ یونانیانو دَ خدائے کلام واؤریدو.

## دَ سکیوا زامن

﴿۱۱﴾ اؤ خدائے دَ پولوس پہ وسیلہ لوئے مُعجزے بنکارہ کولے. ﴿۱۲﴾ ہر کلہ چہ  
 بہ دَ پولوس دَ وجود سرہ لگیدلی رومائونہ یا پیش بندونہ خلقو بیمارانو تہ یوورل  
 نو هغوی بہ دَ رنخونو نہ روغ شول اؤ ناپاک رُوحونہ بہ ترے نہ پاخیدل. ﴿۱۳﴾ خو  
 خنے دم آچوونکی یھودیان چہ سیلانیان وُو نو هغوی بہ دَ ناپاکو رُوحونو پہ  
 رنخونو دَ مالک عیسیٰ نُوم استعمالولو. هغوی بہ وئیل چہ ”دَ هغہ عیسیٰ پہ نُوم  
 قسم درکوؤ چہ پولوس ئے بیانوی.“ ﴿۱۴﴾ دَ سکیوا نُومے یھودی سردار کاھن  
 اووہ زامن وُو چہ ئے دا طریقہ استعمالولہ.

﴿۱۵﴾ خو کلہ چہ ناپاک رُوح جواب ورکرو اؤ وئے وئیل چہ ”زہ عیسیٰ منم اؤ  
 پولوس ہم پیژنم، خو تاسو خوک یئ؟“

﴿۱۶﴾ نو هغہ ناپاک رُوح نیولی سہری پہ هغوی ورتوپ کرل اؤ ٲول ئے رالاندے  
 کرل اؤ داسے ئے وٲکول چہ دَ هغہ دَ کور نہ بریند اؤ ژوبل شوی وتبستیدل. ﴿۱۷﴾  
 اؤ پہ افسوس کبے دا خبرہ ٲولو یھودیانو اؤ یونانیانو تہ معلومہ شوہ اؤ پہ  
 هغوی ٲولو ویرہ راغلہ اؤ دَ مالک عیسیٰ دَ نُوم لوئی ئے وموندلہ. ﴿۱۸﴾ اؤ نور پیر  
 هغہ کسان چہ ایمان ئے راؤرے وو، راغلل اؤ دا اقرار ئے وکرو چہ هغوی  
 جادوگری کولہ. ﴿۱۹﴾ اؤ پیرو جادوگری خلقو چہ پخوا بہ ئے جادوگری کولہ،  
 خپل کتابونہ راجمع کرل اؤ دَ خلقو دَ وړاندے ئے وسوزول اؤ دَ ٲول قیمت  
 حساب ئے ولگولے شو، نو پینخہ لکہ دَ سپینو زرو سکے وختلو. ﴿۲۰﴾ دغہ شان



د مالک کلام مضبوطیدو اؤ زیات نه زیات په اثرناکه طریقه خوریدلو.

## په افسوس ښار کښه بلوه

٢١) پس له دغه خبرو نه پولوس فیصله وکړه چه مکدونیه اؤ اخیه ته لار شی اؤ بیا بیت المقدس ته ځان ورسوی اؤ هغه ووئیل چه ”هر کله چه زه هلته ورشم نو په کار دی چه د روم ښار خامخا وگورم.“ ٢٢) نو هغه دوه ملگری تیموتیوس اؤ اراستوس مکدونیه ته ولیږل اؤ په دے دوران کښه په خپله څه زیاته موده د ایشیا په صوبه کښه پاته شو.

٢٣) په دے دوران کښه د مسیحی عقیده په وجه سخت تکلیف جوړ شو. ٢٤) هلته دیمیتریوس نومے یو زرگر وو چه د ارمیسے د مندر د سپینو زرو نمونے به ئے جوړولے اؤ د پیرو کسب روزگار پرے روان وو. ٢٥) هغه د هغوی اؤ د داسے نورو کسب گرو یوه غونډه راوغوښته اؤ هغوی ته ئے خبرے وکړلے. هغه ووئیل چه ”آئے سړو! تاسو خبر یئ چه زمونږ د ژوندون دارو مدار په دے کسب دے. ٢٦) خو تاسو گورئ اؤ آورئ چه دے پولوس نومے سړی په خپلو خبرو څومره گن خلق، نه صرف په افسوس کښه بلکه تقریباً په ټوله ایشیا کښه وغلول. هغه وائی چه د بنی آدم د لاسه جوړ خدایان هډو خدایان دی نه. ٢٧) دا خطر ده چه نه تش دا چه زمونږ کاروبار به بے قدره شی بلکه د ارمیسے مندر به ناخیزه وگڼلی شی اؤ په ایشیا اؤ په ټوله دنیا کښه چه د هغه عبادت کیری نو دا شان و شوکت به ئے ختم شی!“

٢٨) هغوی چه دا خبرے واؤریدلے نو په غصه شول اؤ چغے ئے کړے چه ”د افسیانو ارمیسے لویه ده!“ ٢٩) نو ټول ښار گډ وپ شو اؤ هغوی د پولوس د سفر ملگری، یعنی د مکدونیه اوسیدونکی گایوس اؤ اریسترخوس و نیول اؤ د تماشے ځائے ته راغونډ شول. ٣٠) پولوس هغه گڼے ته تلل غوښتل خو نورو عیسایانو پرے نه بنودو. ٣١) اؤ د ځنې د صوبے مشرانو چه د پولوس دوستان وو،

جواب وروايلرلو چه ”دَ تماشے خائے ته لار نه شے.“ (۳۲) په دے دوران کبښے غونډه گڼه وډه شوه اوْ خنو خه چغے وهله اوْ خنو خه، خکه چه په هغوی کبښے پير په دے خبر هم نه وُو چه دَ خه مقصد دَ پاره دلته راجمع شوی دی. (۳۳) خو په غونډه کبښے دَ خنو کسانو دا خیال وو چه سکندر قصور وار دے چه يهوديانو مخکښے قطار ته دیکه کرې وو. هغه خلقو ته دَ خاموشی اشاره وکړه اوْ گڼے ته ئے دَ جواب ورکولو کوشش وکړو. (۳۴) خو چه هغوی وپیژندو چه دا خو يهودی دے نو هغوی ټولو يوه چغه وويسته چه ”دَ افسيانو ارتميسه لويه ده!“ تر دوؤ گينټو پورے هغوی دا چغے وهله.

(۳۵) خو دَ ښار سيکتر گڼه چپ کړه. هغه ووييل چه ”ئے دَ افسوس خلقو! هر چا ته معلومه ده چه زمونږ دَ افسوس ښار دَ لویے ارتميسے مندر اوْ دَ هغے پاک کانيے چه له آسمان نه راپريوتو، منجوره دے. (۳۶) چونکه په دے هيڅ مخالفت نښته، نو تاسو له په کار دی چه خاموشه شی اوْ په تادی کبښے خه قدم اوچت نه کړئ. (۳۷) دا کسان چه تاسو دلته راوستی دی، نه خو دَ مندر غله دی اوْ نه ئے زمونږ دیوی ته کفر غرولے دے. (۳۸) خکه که چرے ديميتريوس اوْ دَ هغه کسب گر دَ چا خلاف مقدمه لری نو دَ عدالت ورخے شته اوْ مُنصفان هم، نو دواړه پلے دَ په يو بل شکایت وکړی. (۳۹) خو که ستاسو خه نور سوال وی نو دَ هغه فيصله به په قانونی مجلس کبښے وشي. (۴۰) مونږ دَ ننی بلوے په حق کبښے دَ شکایت خطر په ځان آخستے ده ولے چه دَ دے هيڅ وجه نښته اوْ مونږ دَ بلے پلے په حقله هيڅ جواب نه شو ورکولے.“ (۴۱) په دے خبرو ئے هغه گڼه رخصت کړه.

## مکدونيہ اوْ يونان ته دَ پولوس سفر

۲۰ (۱) هر کله چه تکليف ختم شو نو پولوس په مُريدانو پسے خبر واستولو اوْ دَ تسلي دَ لاسے نه پس ئے بيا رخصت واخستو اوْ مکدونيہ ته لارو. (۲) هغه

دَ وطن په هغه علاقو کښې سفر وکړو اؤ خلقو له به ئې تسلی ورکوله اؤ دغه شان هغه یونان ته ورسیدلو، (۳) اؤ هغه درې میاشته هلته تیرې کړې. اؤ شام ته د اوبو په جهاز کښې تلو خو چه یهودیانو د هغه په خلاف یو سازش کړې وو نو هغه دا فیصله وکړه چه د مکدونیې په لارې بیرته ستون شی. (۴) اؤ د پرحوس زوئې سوپترس له بیریه نه، اریسترخوس اؤ سکندسله تسالونیکیه نه، گایوس له درې نه اؤ هم تیموتیوس، اؤ تخیکوس اؤ تروفیموس له ایشیا نه د هغه ملگری وؤ. (۵) هغوی مخکښې لاپل اؤ په تروآس کښې ئې زمونږ انتظار کاوو. (۶) بیا چه د پتیرې پوږی د اختر ورځې تیرې شوې نو مونږ د فیلیپی نه د اوبو په جهاز کښې روان شوو اؤ په پنځو ورځو کښې هغوی ته په ترواس کښې ورسیدلو اؤ هلته مو یوه هفته تیره کړه.

### په تروآس کښې د پولوس آخری ملاقات

(۷) د اتوار په ماښام مونږ د پوږی ماتولو د پاره راغونډ شوی وؤ اؤ پولوس چه په بله ورځ رخصتیدونکې وو، هغوی ته ئې خطاب وکړو اؤ تر نیمې شپې پورې ئې خبرې کولې. (۸) اؤ پاس په بالا خانه کښې چرته چه مونږ راجمع وؤ پیر مشعلونه بل وؤ. (۹) اؤ یوتخوس نومې یو زلمې وو چه د کړکۍ په چوکاټ ناست وو. د پولوس د خبرو په دوران کښې پیر خوب وزنگولو اؤ آخر چه خوب پرې غالب شو نو د دریم چت نه ښکته مزکې ته پریوتو اؤ چه هغوی را اوجت کړو نو مړ شوې وو. (۱۰) پولوس ښکته ور گوز شو اؤ په خپله په هغه ورپریوتو اؤ بیا ئې هغه په غیر کښې راو نیولو اؤ هغوی ته ئې ووئیل، ”مه ویریرئ، په ده کښې خو لا ساه شته!“ (۱۱) هغه بیا بالاخانه ته وخوتو، پوږی ئې ما ته کړه اؤ وئې خوږه اؤ د هغوی سره ئې تر سحره پورې خبرې کولې اؤ بیا هغه روان شو. (۱۲) اؤ هغوی هغه زلمې ژوندې بوتلو اؤ ښه په آرام وو.

## دَ پُولوس دَ تروآس نه ميليتوس پورے سفر

١٣ نو مُونڊ وڙاندے دَ اوبو په جهاز کبڻے سواره شُوو اُو آسوس ته روان شُوو په کوم خائے کبڻے چه پولوس هم دغه جهاز ته راختونکے وو. هغه دا بندوبست کړے وو ځکه چه هغه په خپله د وچے په لاره تلو. ١٤ هر کله چه هغه مُونڊ سره په آسوس کبڻے يو خائے شو نو مُونڊ په جهاز کبڻے سور کړو اُو په اولنئ ورځ ميتيلينے ته لارلو. ١٥ اُو په دويمه ورځ مُونڊ د هغه خايه روان شُوو اُو د خيوس بلے غاړے ته ورسيدلو. په دريمه ورځ مُونڊ ساموس ته لارلو اُو په څلورمه ورځ ميليتوس ته ورسيدلو. ١٦ ځکه چه پولوس دا فيصله کړے وه چه له افسوس نه تير شي چه دغه شان د ايشيا په علاقه کبڻے د وخت ضائع کولو نه بچ شي، د هغه بيت المقدس ته د رسيدو ځکه تلوار وو چه د پنتکُست ورځے ته هلته ورسې.

## دَ پُولوس دَ افسوس مشرانو سره ملاقات

١٧ نو پولوس دَ ميليتوس نه افسوس ته خبر واستولو اُو د جماعت مشران ئے راوبلل. ١٨ اُو کله چه هغوى ورته راورسيدل نو داسے خبرے ئے ورته وکړلے، ”تاسو ته پته ده چه ما تاسو سره څنگه ژوند تير کړو، د هغه ورځے نه چه ما اول د ايشيا په مزکه قدم کيښودو اُو څومره مُوده چه زه تاسو سره وم. ١٩ يعنے ما پوره په عاجزئ اُو ژړا سره د مالک غلامی کوله سره د يهوديانو د سازشونو اُو آزميزتونو چه په ما راغلل. ٢٠ اُو تاسو ته دا معلومه ده چه ما يو داسے څيز هم چه ستاسو د بشپړې د پاره وو، پت ونه ساتلو. ما تاسو ته کلام رسولے دے اُو په ښکاره اُو په کور کور کبڻے مے درله تعليم در کړے دے. ٢١ اُو يهوديانو اُو يونانيانو ته مے د خدائے په وږاندے د توبے ويستلو اُو په مالک عيسی مسيح د ايمان راوړلو شاهدي کړے ده. ٢٢ اُو اوس لکه چه تاسو وينئ، زه د رُوح د لاسه مجبور بيت المقدس ته روان يم، اُو هلته چه څه ما تا

پېښېری د هغه نه هیڅ خبر نه يم. (۲۳) بے له دے نه چه په هر ښار کېښے ما ته رُوحُ الْقُدُس دا خبر راکوی چه قید او تکلیفونه زما په انتظار کېښے دی. (۲۴) خپله ځانی خو زه د ژوند هیڅ پرواه دار نه يم، خو زه دا غواړم چه منډه تر سره کړم او هغه کار پوره کړم چه مالک عیسی ما ته سپارلے دے چه د خدائے د فضل د زیری په باب کېښے شهادت وکړم.

(۲۵) یوه بله خبره واوری، ما چه ستاسو ټولو په مینځ کېښے د خدائے د بادشاهت و عظمی کاوو، خو اوس ما ته دا ښکاری چه په تاسو کېښے به یو کس هم زما مخ بیا ونه وینی. (۲۶) نو زه اوس په دے ځائے دا اعلان کوم چه زما په غاړه د هیچا د خون پور نشته. (۲۷) ځکه چه ما هیڅ درنه پټ ساتلی نه دی او ما تاسو ته د خدائے ټول امرونه څرگند کړی دی. (۲۸) د خپل ځان او د هغه ټول کنډک خیال ساتی کوم چه رُوحُ الْقُدُس ستاسو په حواله کړے دے او تاسو د مالک د هغه جماعت شپونکی یی کوم چه هغه د خپلے وینے په قیمت آخستے دے. (۲۹) ما ته معلومه ده چه هر کله چه زه ستاسو نه لار شم نو داړونکی شرمخان به په تاسو کېښے راشی او کنډک به په امان پرے نه رډی. (۳۰) او هم په تاسو کېښے به ځنی خلق داسے راپورته شی چه رښتیا به وړانوی او مړیدان به دے ته راپاروی چه د حق نه ئے واپروی او د دوی ملگری شی. (۳۱) نو خبردار اوسئ! او یاد لرئ چه تر دریو کالو پورے مے څنگه شپه او ورځ په تاسو کېښے هر یو ته په ژړا تعلیم درکړو.

(۳۲) او اوس زه تاسو د مالک او د هغه د فضل کلام ته سپارم چه ستاسو د مضبوطولو او په هغه ټولو کېښے چه ځانونه ئے ورته سپارلی دی خپل میراث درکولے شی. (۳۳) ما د هیچا سپین زر او سره زر یا جامو ته د ځان د پاره نه دی کتلی. (۳۴) او تاسو ټول خبر یی چه ما په خپلو دے لاسونو خپل او د خپلو ملگرو حاجتونه پوره کړی دی. (۳۵) ما تاسو ته ښکاره کړه چه په مشقت سره د کمزورو مدد په دے شان وکړئ او د مالک عیسی خبرے درته یاد ساتل په کار

دی چه په خپله ئے وئیلی دی چه د آخستلو نه ورکړه غوره ده.

٣٤) کله چه پولوس خبرے ختمے کړے نو هغه د هغوی سره په سجده پریوتو او دُعا ئے وغوښتله. ٣٧) بیا هغوی ټولو وژړل او پولوس سره تر غاړه وتل او کښل ئے کړو. ٣٨) هغوی په دے زیات خفه وُو چه هغه ووتیل چه دوی به بیا د هغه مخ کله هم ونه وینی. او هغوی دغه شان تر جهاز پورے ورسره جلب وکړو.

## د پولوس بیت المقدس ته تلل

٢١) کله چه مونږ د هغوی نه رخصت شوو او جهاز روان شو، نو مونږ نیغ قوس ته ورسیدلو او په بله ورغ رودوس ته او د هغه ځایه پاتړے ته. ٢٢) هلته یو جهاز ولاړ وو چه فینکیے ته تیار وو. مونږ وروختلو او په هغه کښے مو سفر وکړو. ٢٣) مونږ په لاره کښے قبرص ښار ولیدلو او ترے نه په گس لاس تیر شوو او شام ته مو سفر جاری وساتلو او په صور کښے کوز شوو ځکه چه هلته ئے د جهاز نه څه سامان کوزولو. ٢٤) زمونږ مریدان مو وموندل او یوه هفته هلته ایسار شوو. او هغوی د رُوح القدس په هدایت پولوس ته ووتیل چه ”گوره! بیت المقدس ته مه ځه!“ ٢٥) خو هر کله چه یوه هفته پوره شوه نو مونږ له هغه ځائے نه روان شوو. او هغوی ټول او د هغوی ښځے او بچی زمونږ په جلب کښے د ښار نه بهر راووتل او هلته مونږ د سمندر په غاړه په سجده شوو او دُعا مو وغوښتله. ٢٦) بیا مو یو بل ته په مخه ښه ووتیل او بیا مونږ جهاز ته وختلو او هغوی کور ته واپس لاړل.

٢٧) مونږ د صور نه پتولیمس ته ورسیدلو او هلته د اوبو جهاز سفر ختم کړو. او هلته مو دینی وروڼو ته سلام ووتیلو او د هغوی سره مو یوه ورغ تیره کړه، ٢٨) او په بله ورغ روان شوو او قیصریه ته راغلو. او مونږ د فیلیپوس کور ته لاړو چه هغه یو زیرے اورونکے وو او په هغه اوو کسانو کښے وو چه په بیت

المُقدّس كبنے انتخاب شوی وُو اُو هغه سره پاتے شوو. (۹) د هغه څلور پیغلے لونه وے چه نبوت به ئے کاوو. (۱۰) مونږ چه هلته یو څو ورځے ایسار وُو نو د یهودیه نه اګابوس نومے یو نبی راغے. (۱۱) هغه مونږ ته راغے، د پولوس ملاتړ ئے واخیستو اُو په هغه ئے خپل لاس پښے وتړل اُو وئے وئیل چه ”دا د رُوح القدس کلام دے چه په بیت المقدس کبنے به یهودیان د دے ملاتړ خاوند هم دغه شان وتړی اُو هغه به غیر یهودیانو ته په حواله کری.“

(۱۲) مونږ چه دا خبرے واؤریدلے نو مونږ اُو نورو مقامی خلقو پولوس ته نصیحت وکړو چه بیت المقدس ته د تلو خیال پریردئ. (۱۳) خو پولوس جواب ورکړو، ”دا دومره اوبنکے ولے؟ تاسو زما د زړه د ماتولو کوشش ولے کوئ؟ تر څو چه زما خبره ده زه نه یواځے تړلو ته، بلکه دے ته هم تیار یم چه د مالک عیسیٰ په نوم په بیت المقدس کبنے مړ شم.“

(۱۴) بیا چه هغه قائل نه شو نو مونږ دا خبره پرېښوده اُو ومو وئیل چه ”د مالک مرضی د وشی.“

(۱۵) د دے نه پس مونږ خپل سامان وتړلو اُو د بیت المقدس په لار روان شوو. (۱۶) د قیصریه نه ځنې مريدان مونږ سره روان شول اُو مناسون نومے سرے چه د قبرص اوسیدونکے وو اُو د پخوا د مريدانو نه وو، هغه ته ئے راوستلو د چا په کور کبنے چه مونږ میلمانه کیدونکی وُو.

## د پولوس یعقوب سره ملاقات

(۱۷) دغه شان مونږ بیت المقدس ته راورسیدلو اُو هلته راته دینی وروڼو په خوشحالی سره هر کلے ووے. (۱۸) په بله ورځ پولوس یعقوب ته ورځے اُو مونږ هم ورسره وُو اُو مشران حاضر وُو. (۱۹) پولوس ورته سلام وکړو اُو بیا ئے هغه هر څه په تفصیل سره ورته بیان کړل چه د خدائے په فضل سره په غیر یهود

قومونو کبښے دَ دَهَ دَ خدمت په وسیله شوی وُو. (٢٠) کله چه هغوی دا واؤریدل نو هغوی دَ خُدائے ثنا ووئيله. بیا هغوی پولوس ته ووئیل، ”گوره وروره! په یهودیانو کبښے خومره په زرگونو کسانو ایمان راوړے دے او هغوی ټول دَ شریعت په حقله ښه سرگرم دی. (٢١) اوس هغوی ستا په باب کبښے خبر شوی دی چه ته هغه ټولو یهودیانو ته چه په غیرو قومونو کبښے اوسی، دا تعلیم ورکوی چه دَ موسی نه راواؤړی، یعنی هغو ته وائے چه خپل بچی مه سنټوی او زموږ په لار راځی. (٢٢) هغوی به یقیناً ستا دَ راتلو نه خبر شی نو اوس خه وکړو؟ (٢٣) نو ته هغه خه کوه چه موږ درته وایو. نو دلته موږ سره څلور سپری دی چه نذر ئے منلے دے. (٢٤) ته دوی دَ ځان سره کړه او ورسره خپل ځان پاک کړه، دَ هغوی دَ سرکلی پیسے ته ورکړه، بیا به هغوی خپل سرُونه وخری. نو بیا به هر څوک پوهه شی چه ستا په باب کبښے وئیلے شوے قصے رښتیا نه دی، بلکه ته یو سرگرم یهودی یئے او په شریعت په خپله هم عمل کوی. (٢٥) او تر څو چه دَ نوی ایمان راوړونکو تعلق دے نو موږ هغوی ته دا هدایت ورکوو چه دوی دَ هغے غوښے نه ځان وساتی کومه چه دَ بتانو په نوم قربانی شوے وی، او دَ وینے نه، دَ هغے څیز دَ غوښے نه چه خپه کړے شوے وی او دَ حرام کاری نه دَ ځان وساتی.“

(٢٦) نو پولوس په بله ورځ هغه څلور سپری دَ ځان سره کړل او دَ هغوی سره دَ ځان پاکولو دَ دستورے نه پس هغه دَ خُدائے کور ته لاړو چه دَ هغه تاریخ اظهار وکړی په کوم چه دَ پاکیدو وخت پوره کیری او په هغوی کبښے دَ هر یو دَ پاره به منښته ورکړے شی.

## دَ خُدائے په کور کبښے دَ پولوس گرفتاری

(٢٧) خو دَ اوو ورځو دَ پوره کیدو نه لږ وړاندے دَ ایشیا دَ صوبے یهودیانو پولوس دَ خُدائے په کور کبښے ولیدلو. هغوی ټوله گڼه ولمسوله او هغه ئے



ونیولو، ﴿۲۸﴾ اُو چغے ئے کرلے، ”اُئے اسرائیلیانو! رامدد شیء! رامدد شیء! دا هغه سرے دے چه په ټوله دُنیا کبسه خپله عقیده خوروی اُو زُمونږ په خلقو اُو په شریعت اُو زُمونږ د خُدائے په کور گواښونه کوی. اُو د ټولو نه لویه خبره په کبسه دا ده چه هغه یونانیان هم د خُدائے کور ته راوستی دی اُو دا پاک خُدائے ئے پرے پلپت کرے دے.“ ﴿۲۹﴾ ځکه چه هغوی په ښار کبسه اول د دَه سره تروفیموس د افسوس لیدلے وو اُو دا ئے گمان وو چه گنی دا ئے د خان سره د خُدائے کور ته ننه ایستے دے.

﴿۳۰﴾ ټول ښار ناقلاړه شو اُو د هر طرف نه خلق په دَو راغلل. هغوی پولوس و نیولو اُو د خُدائے د کور نه ئے بهر راکښو اُو سمدستی د خُدائے د کور ټولے دروازے بندے کرے شولے. ﴿۳۱﴾ هغوی لا د هغه د مرگ کوشش کولو چه د پلټنې کمان افسر ته خبر ورسیدو چه په ټول بیت المقدس کبسه غوغا ده. ﴿۳۲﴾ هغه سمدستی سپاهیان اُو د هغوی صوبه داران د خان سره کرل اُو په منډه ئے د اړی گری خدائے ته خان ورسولو. اُو څه وخت چه هغوی کمان افسر اُو سپاهیان ولیدل نو د پولوس د وهلو نه ئے لاس راکښو. ﴿۳۳﴾ کمان افسر وړاندے ورغے، هغه ئے گرفتار کړو اُو حکم ئے ورکړو چه ”دوه زولنی ورته واچوی.“ بیا هغه ټپوس وکړو چه ”دا سرے څوک دے اُو کری ئے څه دی؟“ ﴿۳۴﴾ په گڼه کبسه چا یوه چغه وهله اُو چا بله. کله چه هغه د غوغا په وجه اصل حقیقت معلوم نه کړے شو نو حکم ئے ورکړو چه ”دے قلعه ته د ننه کړی.“ ﴿۳۵﴾ کله چه پولوس د قلعه پورو ته ورسیدو نو د خلقو د بیر کیدو له کبله هغه سپاهیانو اُوچت یورو، ﴿۳۶﴾ ځکه چه ټول خلق ورپسے وو اُو دغه چغے ئے وهلے چه ”مړ ئے کړی!“

## د پولوس د خپل خان په حقله صفائی پیش کول

﴿۳۷﴾ کوم وخت چه ئے پولوس قلعه ته بوتلو نو هغه کمان افسر ته ووئیل چه ”زه

تا ته يوه خبره کولې شم؟“ کمان افسر ورته ووتل چې ”بښه، نو تاله يوناني هم درځي؟ (۳۸) مطلب دا چې ته بيا هغه مصري نه يئې چا چې خه موده مخکښې بغاوت کړې وو او څلور زره فساديان ئې د ځان سره بيابان ته بوتلي وو؟“

(۳۹) پولوس جواب ورکړو چې ”زه يهودي يم او د کلکيه د ترسوس اوسيدونکې يم، خه د معمولي ښار اوسيدونکې نه يم. زه ستا نه اجازت غواړم چې دې خلقو ته خه خبرې وکړم.“

(۴۰) او چې اجازت ورله ورکړې شو نو پولوس په پورې ودريدو او خلقو ته ئې د چپ کيدو اشاره وکړه. او کله چې خلق غلي شول نو هغه ورته په عبراني ژبه کښې تقرير وکړو او وئې وئيل چې :

۲۲ (۱) ”ائې ورؤنو او مشرانو! واؤري چې زه درته خپله صفائي بيان کړم!“  
(۲) هر کله چې هغوي په عبراني ژبه کښې په خبرو واؤريدلو نو هغوي ورته بښه په خاموشي غوړ ونيولو. هغه وئيل :

(۳) ”زه سوچه يهودي يم، دکلکيه په ښار ترسوس کښې پيدا شولم، زه په دغه ښار کښې وپائيدلم او د گملي ايل په شاگردئ کښې مې د خپلو پلارونو نيکونو د شريعت ټول تعليم تر سره کړو، او زه هميشه د خدائې په خدمت کښې سرگرم وم لکه څنگه چې نن تاسو ټول يئ. (۴) او دغه شان ما د دې لارې خلق تر مرگه پورې رېږول او گرفتارول او په ځولنو کښې به مې قيدخانو ته وراچول. (۵) او په دې باب کښې زه مشر کاهن او ټول اولسي مشران گواهان لرم. هغوي ما ته په دمشق کښې د يهودي ورؤنو د پاره خطونه راکړي وو او زه دمشق ته په دې سفر وتلې وم چې هغه خلق په زخړونو کښې تړلي د سزا د پاره بيت المقدس ته راوړم.

## د پولوس په عیسی د ایمان راوړلو بیان

٦) او داسې وشول چه زه د دمشق په لاره تلم او د غرمې وخت وو چه ناڅاپي له آسمان نه یوه لویه شغله له ما نه گیر چاپیره وځلیده (٧) او زه په مزکه راپریوتلم. بیا ما یو آواز واوړیدو چه ما ته ئے وئیل چه ساؤلہ! ساؤلہ! ته ما ولے عذابوے؟ (٨) ما جواب ورکړو چه مالکہ! دا راته ووايه چه ته ئے څوک؟ هغه جواب راکړو چه زه عیسیٰ ناصری یم چه ته ئے عذابوے. (٩) زما ملگرو هغه رڼا خو ولیده ولے آواز ئے وانہ وریدو چه ما سره ئے خبرے کولے. (١٠) نو ما ورته وئیل چه مالکہ! زه څه وکړم؟ او مالک جواب راکړو چه پاڅه! او دمشق ته خپل سفر جاری وساته او هلته به تا ته ټول کارونه بشکاره کړے شی، کوم چه تا د پاره مقرر شوی دی. (١١) هر کله چه زه د رڼا شغله رُوند کړلم نو زما ملگرو زه د لاسه ونيولم او راروان ئے کړم او دغه شان دمشق ته راورسیدلم.

١٢) هلته حننیاہ نومے یو سرے وو چه په شریعت ټینگ ولاړ وو او د هغه ځائے په ټولو یهودیانو کښے ښه نیک نام وو. (١٣) هغه راغے، ما سره ودریدلو او راته ئے وئیل چه ساؤلہ! زما وروره! سترگے وغړوه! او زه سمدستی بینا شولم او هغه مے ولیدلو. (١٤) هغه بیا وئیل چه زمونږ د پلارونو ځدائے ته په دے مقرر کړے یئے چه د هغه مرضی وپیژنے او هغه صادق خادم ووینے او د هغه آواز واوړے. (١٥) ځکه چه په دنیا کښے به ته د هغه شاهی کورے چه څه دے لیدلی او اوړیدلی دی. (١٦) نو اوس ته ډیل ولے کورے؟ سمدستی بپتسمه واخله او د هغه د نوم په یادولو له گناھونو نه پاک شه.

## د پولوس غیر قومونو ته استول

١٧) کله چه زه بیت المقدس ته واپس راغلم او ما د ځدائے په کور کښے دُعا

کوله چه زه بے خوده شولم. (۱۸) او مالک مے ولیدو چه ما ته وائی چه تادی کوه او سمدستی له بیت المقدس نه وزه، حکه چه دوی به زما په حق کبے ستا شاهی قبوله نه کری. (۱۹) ما ورته ووئیل چه مالکه! هغوی ته دا معلومه ده چه ما به هغه خلق قیدول او په هره عبادت خانے کبے به مے په کروپو وهل د چا به چه په تا ایمان وو. (۲۰) او کله چه ستا په نوم د شهید ستفانوس وینه توئے شوله نو زه هلته موجود وم او پرے راضی وم او د هغه د قاتلانو د جامو خوک مے کوله. (۲۱) خو هغه ما ته ووئیل، لار شه، حکه چه زه تا لرے لرے غیر یهودی قومونو ته استوم.

## پولوس او رومی کمان افسر

(۲۲) تر دے خو هغوی د پولوس واؤریدل، خو بیا هغوی چغے شروع کرلے، ”برباد د شی داسے سرے! د ده خو مرگ روا دے!“ (۲۳) او چه هغوی لا چغے ویستلے، خپلے چوغے ئے خو خولے او دوره ئے الوزوله، (۲۴) نو کمان افسر حکم وکړو چه ”پولوس قلعه ته بوزی او هدایت ئے وکړو چه په کروپو وهلو ئے بیان واخلی او دا ترے معلومه کری چه د هغه خلاف دا دومره هنگامه ولے پورته شوی ده.“ (۲۵) خو کله چه هغوی پولوس په کروپو د وهلو د پاره وتړلو نو هغه هلته ولاړ صوبه دار ته ووئیل چه ”آیا ته داسے سرے په کروپو وهلے شے خوک چه رومی وی؟ او بله دا چه په هغه باندے هیخ جرم هم نه وی ثابت شوے؟“

(۲۶) کله چه صوبه دار دا واؤریدل نو هغه لارو او کمان افسر ته ئے دا خبره وکړه. هغه ووئیل چه ”ته خه کول غواړے؟ دا سرے خو رومی دے!“

(۲۷) کمان افسر پولوس ته راغے او تپوس ئے ترے وکړو، ”وایه چه ته رستیا رومی یئے خه؟“ هغه ووئیل چه ”هو!“

﴿٢٨﴾ کمان افسر ورته ووئیل چه ”ما خو په لوئے قیمت دا حق آخستے دے.“  
پولوس ورته ووئیل چه ”زما خو دا پیدائشی حق دے.“

﴿٢٩﴾ نو هغه څوک چه په تفشیش مقرر وُو، هغه ترے سمدستی لرے شول او  
کمان افسر په خپله هم چه دا واؤریدل چه هغه رومی دے او ما ترلے دے نو  
هغه ویریدلو.

## پولوس د جرگے په وړاندے

﴿٣٠﴾ په بله ورغ د دے معلومولو د پاره چه یهودیان په پولوس څه الزام لگوي،  
کمان افسر دئے آزاد کړو او مشرانو کاھنانو او ټولے اولسی جرگے ته ئے حکم  
ورکړو چه ”راټول شیء،“ بیا هغه پولوس بنکته بوتلو او د هغوی په وړاندے ئے  
ودرولو.

٢٣ ﴿٣١﴾ پولوس جرگے ته ځیر ځیر وکتل او وئے وئیل چه ”آئے زما وروئو!  
زه په ټول ژوندون کبے تر ننئ ورځے پورے د خدائے په حضور کبے بیخی  
صفا ضمیر لرم.“ ﴿٣٢﴾ خو مشر کاھن حننیاھ د دے خبرے په اوږدو خپل  
خدمتگار ته حکم ورکړو چه ”په ځله ئے په څپیره ووهه.“ ﴿٣٣﴾ نو پولوس هغه ته  
ووئیل چه ”خدائے به تا ووهی، آئے چونه کړپه دیواله! ته ناست ئے او زما په  
باب کبے د شریعت فیصلے کوے، او بیا د شریعت برخلاف زما د وهلو حکم  
ورکوے څه؟“ ﴿٣٤﴾ خدمتگار ووئیل چه ”ته د خدائے د مشر کاھن بے عزتی  
کوے څه؟“ ﴿٣٥﴾ بیا پولوس ووئیل چه ”زما وروئو! ما ته دا معلومه نه وه چه هغه  
مشر کاھن دے. ما ته معلومه ده چه صحیفے وائی: ”تاسو د خپل قوم حاکم ته  
بدرد مه وایئ.“

﴿٣٦﴾ بیا چه پولوس ته ښه معلومه شوه چه په دوی کبے یوه ډله د صدوقیانو ده

اؤ بله د فریسیانو نو هغه په جرگه کبښه چغه کړلې چه ”ائے زما وړونو! زه یو فریسی یم اؤ د فریسی اؤلاد یم. زما امید دے چه مری به بیا راژوندی کیری، نو ځکه په ما مقدمه ده اؤ په دے باب کبښه زما فیصله کیری.“

۷ په دے اؤریدو د فریسیانو اؤ صدوقیانو په مینځ کبښه بلوه شوه اؤ پله دوه ځایه شوله. ۸ ځکه چه صدوقیان د قیامت اؤ فرښتو اؤ د روح نه منکر دی، خو فریسیان ئے منی. ۹ اؤ د فریسیانو د فرقے ځنې د شرعے عالمان راپاڅیدل اؤ په پاگه ئے د هغه په حق کبښه دا اعلان وکړو چه ”مونږ په دے سړی کبښه هیڅ غلطی نه وینو. شاید چه یوے فرښتے یا روح ورسره خبرے کړے وی!“

۱۰ اؤ چه بلوه زیاتیدله نو کمان افسر ویرے واخستو چه هسے نه چه پولوس ټوټے کړی، نو هغه عسکرو ته حکم وکړو چه ”لانډے لار شے اؤ هغه د گڼے نه راکاری اؤ قلعه ته ئے بوزی.“

۱۱ هغه شپه مالک پولوس ته راغے اؤ ورته ئے ووئیل چه ”زپه ټینگ کړه! لکه چه تا په بیت المقدس کبښه زما په حق کبښه شاهدی وکړله، هم دغه شان ئے په روم کبښه هم وکړه.“

## د پولوس خلاف د قتل سازش

۱۲ اؤ چه ورځ شوه نو یهودیان سره راغونډ شول اؤ دا قسم ئے وخوړلو چه تر څو چه پولوس وژلے شوے نه وی، تر هغه به نه څو څه خوړو اؤ نه څه څښو! ۱۳ دا سازش د څلوېښتو کسانو نه زیاتو وکړو. ۱۴ هغوی مشرانو کاهنانو اؤ د جرگے مشرانو له راغلل اؤ وئے وئیل چه ”مونږ په سوگند ځانونه دے ته تړلی دی چه تر هغه به نه څه خوړو اؤ نه څه څښو تر څو چه پولوس مړ نه کړو. ۱۵ اوس دا ستاسو د جرگے کار دے چه کمان افسر ته درخواست وکړی چه هغه

تاسو ته لاندې راوولی اؤ دا بهانه وکړئ چه د هغه د مقدمې پوره پوره تحقیقات کوونکې دے. مونږ دا بندوبست کړے دے چه د رارسیدو نه وړاندے به هغه قتل کړو.“

١٦ خو د پولوس خوریئ د هغوی د سازش خبره واؤریده. هغه لاړو اؤ قلعه ته ننوتو اؤ پولوس ئے په دے خبره خبر کړو. ١٧ بیا پولوس یو صوبه دار راوغوښتو اؤ وئے وئیل چه ”دا خوان کمان افسر ته بوزه، دئے ورته خه خبره کول غواری.“ ١٨ صوبه دار هغه د خان سره کړو اؤ کمان افسر ته ئے بوتلو. هغه ووئیل چه ”قیدی پولوس زه راوبللم اؤ راته ئے ووئیل چه دا خوان تا ته راوالم چه دئے تا ته خه خبره کول غواری.“

١٩ کمان افسر هغه د لاسه ونيولو، یو طرف ته ئے راکښو اؤ تپوس ئے ترے وکړو چه ”ته خه خبره کول غواری؟“

٢٠ هغه ووئیل چه ”یهودیانو په خپل مینخ کښے یو سازش جوړ کړے دے اؤ تا ته به یو عرض کوی چه صبا ته پولوس د جرگے په وړاندے کړے اؤ په دے بهانه چه د هغه د مقدمې پوره پوره تحقیقات کوو. ٢١ نو ته د هغوی مه آوره خکه چه د خلویښتو کسانو نه زیات یو مضبوط ټولی د هغه خلاف سازش کړے دے، اؤ هغوی دا سوگند کړے دے چه تر خو ئے هغه مړ کړے نه وی، تر هغے به نه خه خوری اؤ نه خه څښی. اوس هغوی تیار دی خو بس ستا د منظوری انتظار دے.“

٢٢ نو کمان افسر هغه خوان په دے وینا رخصت کړو چه ”گوره، په دے خبرو څوک درنه خبر نه شی چه تا ما ته دا اطلاع راکړے ده.“

د پولوس فلیکس حاکم ته لیږل

٢٣) بيا کمان افسر خپل دوه صوبه داران راوغوښتل او دا حکمونه ئے ورله ورکړل چه ”دوه سوه پياده عسکر قيصرپه ته د تلو د پاره تيار کړئ او هم ورسره اويا سواره او دوه سوه نيزه بازان کړئ چه د نمر پريوتو نه درے گنتے پس روان شي. (٢٤) او پولوس ته هم د سولے بندويست وکړئ چه هغه پرے سور شي او صحيح سلامت ئے فليکس حاکم ته ورسوي.“ (٢٥) او هغه يو خط هم ورته داسے وليکلو چه :

٣١ نو د حکم په مطابق عسکرو پولوس شپه په شپه انتيپترس ته بوتلو. ٣٢ او په بله ورځ هغوي قلعه ته راواپس شول او سواره ئے د هغه سره په باقی سفر د حفاظت د پاره پريښودل. ٣٣ او چه سواره قيصرپه ته ورسيدل نو خط او پولوس ئے گورنر ته په حواله کړل. ٣٤ خط ئے ولوستو او د پولوس نه ئے تپوس وکړو چه هغه د کومے صوبے اوسيدونکے دے. او چه په دے خبر شو چه هغه د کلکيه اوسيدونکے دے، ٣٥ هغه ووئيل چه ”زه به ستا مقدمه هله اورم چه مدعيان راورسي.“ او بيا هغه حکم وکړو چه هغه د هيروديس په قلعه کښے وساتلے شي.

## د پولوس خلاف مقدمه

٢٤) ١) پينځه ورځے پس مشر کاھن حننياه سره د مشرانو او ترطولوس نومے وکیل راغے او هغوي د حاکم په وړاندے د پولوس خلاف مقدمه پيشه کړه. (٢) هر کله چه پولوس راوغوښتے شو نو ترطولوس استغاثه داسے شروع کړه، وئيل ئے چه :

”صاحبه! ستا په وجه مونږ په پوره امن ژوند تيروو او ستا د خيال کولو په سبب په دے صوبه کښے د ترقی کارونه روان دي. (٣) صاحبه! مونږ دا خبره په هر ځائے او هر چرته په پوره شکر گذاري سره منو. (٤) زه ستاسو زيات وخت



آخستل نۀ غوارم، زۀ درته منت کوم چه زما يو څو خبرے واؤری. (۵) دا سرے  
 زمونږ د پارہ يو مُصیبت جوړ شوے دے چه په ټوله دُنیا کبښے په يهوديانو  
 کبښے فتنه خوروی. دئے د ناصرانو د فرقے مشر دے. (۶) دۀ يو ځلے دا  
 کوشش هم وکړو چه د خُدائے د کور بے ادبی وکړی، اُو بيا مُونږ ونيوو. (۷)  
 خو اُسياس کمان افسر په منيخ کبښے راغے اُو دا سرے ئے په زور زمونږ د  
 لاسه وويستو. (۸) که تۀ په خپله د هغۀ نه پوښتنه وکړے نو زمونږ د الزامونو  
 تصديق به ترے وشي. (۹) اُو يهوديانو هم ورسره ځلۀ يوه کره اُو وئيل ئے چه  
 ”حقيقت هم دغه شان دے.“

## د پولوس فليکس حاکم په مخ کبښے دفاع کول

(۱۱) بيا حاکم پولوس ته د جواب ورکولو اشاره وکړه، نو پولوس جواب ورکړو  
 چه :

”زۀ د دے نه خبر يم چه د پيرو کالو راسے تۀ په دے صوبه کبښے انصاف  
 کوے لگيا يئے، نو ځکه زۀ خپل بيان پوره په پاڼه زړۀ درکوم. (۱۱) تۀ د دے  
 خبرے په خپله تصديق کولے شه چه قريباُ دولس ورځے کيږي چه زۀ بيتُ  
 المقدس ته عبادت له تلے وم. (۱۲) دوئ زۀ د هيچا سره په بحث مباحثه نۀ يم  
 ليدلے اُو نۀ مے چرته د خُدائے په کور کبښے يا په عبادت خانے کبښے يا په  
 ښار کبښے چرته گوزه بره خلق جمع کړي دي، اُو نۀ مے بلوه جوړه کړے ده،  
 (۱۳) اُو نۀ دوئ په ما د مُقدمے ثبوت پيش کولے شي. (۱۴) خو دومره قدرے به  
 ومنم چه زۀ د نوے لارے پيروکار يم چه دوئ ورته فرقه وائي اُو زۀ دغه شان د  
 پلارونو د نيکونو د خُدائے عبادت کوم. زۀ په هغه هر څۀ ايمان لرم چه په  
 شريعت کبښے اُو په صحيفو کبښے ليکلي دي اُو نبیانو وئيلي دي. (۱۵) اُو زۀ په  
 خُدائے اُميد لرم لکه چه زما مُدعيان هم مني يعنې ښۀ اُو بد دواړه به بيا له مږو  
 نه ژوندی کيږي. (۱۶) دغه شان زۀ د خُدائے اُو د بني آدمو په وړاندے خپل زړۀ  
 صفا ساتل غوارم.

١٧) د پيرو كلونو د غير حاضرئ نه پس زه د خپل قام د پاره خيرات او نذرونه او قربانئ وركولو له راغلي وم. ١٨) او دوي زه د خدائې په كور كېنې بوخت او بڼه پاك شوې وليدلې. ما سره نه خو خه گڼه وه او نه خه اړې كړې وو. خو د ايشيا د صوبي خه يهوديان هلته وو. ١٩) او كه هغوي زما په خلاف خه شكايت لري نو بيا په كار دي چه په عدالت كېنې د بيان د پاره هغوي موجود وي. ٢٠) او كه داسې نه وي نو دا كسان د ووائې چه جرگې ته د پيش كولو نه وړاندې هغوي په ما كېنې خه قصور ليدلې وو، ٢١) سوا د دې نه چه ما هلته د دوي په وړاندې په ډاگه ووتل چه نن ستاسو په وړاندې د مرو د بيا ژوندی كيدلو په بابت زما فيصله كېرې.

٢٢) بيا فليكس چه د مسيحي عقيدې نه بڼه خبر وو په دې وينا مقدمه ملتوي كړه چه ”كله چه لسياس حاكم دلته راشي نو زه به دا مقدمه بيا واخلم.“ ٢٣) بيا هغه صوبه دار ته حكم وركړو چه ”پولوس نظربند وساته او د ده په دوستانو كېنې هيڅوك هم د ده د خدمت نه مه منع كوه.“

## د پولوس نظربند كيدل

٢٤) خو ورځې پس فليكس د خپلې بڼخې دروسيله سره راغې چه يهوديه وه. نو پولوس ئې راوغوښتو او په مسيح عيسى د ايمان راوړلو خبرې ئې ترې نه واوړيدلې. ٢٥) خو هر كله چه خبره د صداقت، ضبط نفس او راتلونكي عدالت ته راغله نو فليكس ويريدو او وئې وئيل چه ”اوس لاړ شه. كله چه زه وزگار شم نو بيا به د راغواړم.“ ٢٦) خو په دې دوران كېنې د هغه د پولوس نه د بدو طمع وه، ځكه خو به ئې بيا بيا ورسې خبر ليرلو او خبرې به ئې ورسره كولې.

٢٧) كله چه دوه كاله تير شول نو د فليكس په ځائې پروكيوس فستوس مقرر

شو. فلیکس د یهودیانو د خوشحالولو د پاره پولوس په قید کبښے پریښودلو.

## د پولوس قیصر ته اپیل

۲۵ ﴿۱﴾ فستوس د مقررولو نه درې ورځې پس د قیصریه نه بیت المقدس ته لاړو. ﴿۲﴾ هلته ورته مشرانو کاہنانو او د یهودیانو غټانو د پولوس په خلاف مقدمه پیش کړه او زاری ئے ورته وکړله. ﴿۳﴾ او د پولوس خلاف ئے دا مهربانی ترے وغوښتله چه هغه بیت المقدس ته راوغواړه، خو هغوی ئے په لاره کبښے د وژلو سازش کړے وو. ﴿۴﴾ فستوس په جواب کبښے ووئیل چه ”پولوس په قیصریه کبښے په قیدخانه کبښے دے، او زه هغه خوا ته په خپله زر روان یم. ﴿۵﴾ نو ستاسو څه مشران د راسره شی او که د هغه په خلاف څه غلطی ثابتہ شی نو دعوی د پرے وکړی.“

﴿۶﴾ هغه زیات نه زیات اته یا لس ورځې په بیت المقدس کبښے د تیروولو نه پس قیصریه ته لاړو او په بله ورځ چه په عدالت کبښے کښیناستو نو د پولوس د حاضرولو حکم ئے وکړو. ﴿۷﴾ کله چه هغه حاضر شو نو د بیت المقدس نه راغلی یهودیان گیر چاپیره ولاړ وو او په هغه ئے سخت الزامونه ولگول، خو هغه ئے ثابت نه کړے شول. ﴿۸﴾ خو پولوس په جواب کبښے ووی چه ”ما د یهودیانو د شریعت، د خدائے د کور او د قیصر په خلاف هیڅ جرم نه دے کړے.“

﴿۹﴾ فستوس چه یهودیان د ځانه خوشحالول غوښتل نو هغه پولوس ته مخ راواړولو او وئے ووئیل چه ”آیا ته دے ته تیار یئے چه بیت المقدس ته لاړ شه او هلته په دے مقدمه کبښے زما په وړاندے پیش شه؟“ ﴿۱۰﴾ خو پولوس ووئیل چه ”زه اوس د قیصر په عدالت کبښے پیش یم او دا هم هغه ځائے دے چه زما مقدمه د په کبښے وچلیږی. ته ښه خبر یئے چه ما د یهودیانو خلاف هیڅ جرم نه

دے کرے. (۱۱) کہ چرے ما خه غت جرم کرے وی نو زه د مرگ د سزا نه د خلاصیدو سوال نه کوم. خو که په دے مقدمه کبسه کومه چه دے سرو په ما جوړه کرے ده، خه حقیقت نه وی نو ما هیڅوک هم د دوی د خوشحالولو د پاره دوی ته نه شی سپارلے. زه قیصر ته اپیل کوم!

(۱۲) بیا فستوس د خپلو مشرانو سره د مشورے نه پس پولوس ته جواب ورکړو چه ”تا قیصر ته اپیل کرے دے، نو ته قیصر ته لار شه.“

### د اگریا بادشاه او برنیکي په مخ کبسه د پولوس پیشی

(۱۳) بیا چه یو څو ورځے تیرے شوی نو اگریا بادشاه او برنیکي د فستوس ملاقات ته قیصریه ته راغلل. (۱۴) هغوی هلته پیرے ورځے پاتے شول او په دے دوران کبسه فستوس د پولوس مقدمه بادشاه ته وړاندے کره او وئے وئیل چه ”مونږ سره یو سرے دے چه فلیکس په قیدخانه کبسه پرېښودلے دے. (۱۵) او کله چه زه په بیت المقدس کبسه وم نو مشرانو کاھنانو او د یهودیانو مشرانو د هغه برخلاف ما ته اطلاع راکړه او په هغه ئے د سزا حکم کولو سوال وکړو. (۱۶) خو ما هغوی ته جواب ورکړو چه دا د رومیانو دستور نه دے چه مجرم د هغه مدعیانو ته و سپاری تر څو چه مجرم ته د مدعیانو په مخامخ د صفائی پیش کولو موقعه ورنه کړی. (۱۷) نو کله چه هغوی ما سره دلته راغلل نو ما هیڅ وخت ضایع نه کړو او په بله ورځ په عدالت کبسه کبشیناستلم او په عدالت کبسه مے د هغه سرې د حاضریدو حکم وکړو. (۱۸) خو کله چه د هغه مدعیان خبرو ته پاڅیدل نو زما د خیال په مطابق هغوی یو الزام هم ثابت نه کړے شولو. (۱۹) د هغوی د خپل مذهب په حق کبسه د هغه سره خه بے اتفاقی وه او ځنې کسانو عیسیٰ ته مړ وئیل او پولوس وائی چه هغه ژوندے دے. (۲۰) خو زه چه د دے مسئلے ژوروالی ته ونه رسیدلم نو ما ورته وئیل چه که هغه غواری چه بیت المقدس ته ولیرلے شی او هلته په دے باب کبسه مقدمه پرے وچلیږی. (۲۱) خو

پولوس اپیل وکړو چه هغه د د قیصر د فیصلے د پاره دلته وساتلے شی، نو ما  
حکم وکړو چه تر هغه د دلته وساتلے شی تر څو چه ئے زه قیصر ته ونه  
لیږم.

۲۲) بیا اگریپا فستوس ته ووئیل چه ”زه د دے سرې خبرے په خپله آوریدل  
غواړم،“

هغه جواب ورکړو چه ”صبا به ئے واؤرے.“

۲۳) نو په بله ورځ اگریپا او برنیکي په شان او شوکت سره عام دربار ته راننه  
وتل چه ورسره لوتے لوتے افسران او د بنار مشهور کسان وو. او د فستوس په  
حکم پولوس راوستے شو. ۲۴) بیا فستوس ووئیل چه ”ئے اگریپا بادشاه او  
حاضرینو! تاسو دا سرے وینئ چه یهودیانو په جمع دلته او په بیت المقدس  
کبښے په چغو ووئیل چه دا سرے د ژوندی پاتے کیدو لایق نه دے. ۲۵) خو ما  
ته ښکاره وه چه ده داسے څه نه دی کړی چه ورته د د مرگ سزا ورکړے شی.  
او کله چه هغه قیصر اعظم ته اپیل وکړو نو ما د هغه د لیرلو فیصله وکړله. ۲۶)  
خو ما څخه د ده خلاف څه داسے پوخ ثبوت نشته چه زه ئے قیصر ته لیکلے  
پیش کړم، نو ځکه ما په دے شان دئے ستاسو په وړاندے او خاص د بادشاه  
اگریپا په وړاندے پیش کړو، یعنې مطلب دا چه د دے تفتیش نه پس به زه د څه  
لیکلو جوگه شم. ۲۷) زما په خیال کبښے دا بے ځایه خبره ده چه یو قیدی د  
بغیر د څه لیکلی جرم نه ولیږلے شی.“

د پولوس د اگریپا بادشاه په مخ کبښے صفائی پیش کول

۲۶) اگریپا بیا پولوس ته ووئیل چه ”تا ته مونږ د خبرو کولو اجازت  
درکوؤ.“

نو بيا پولوس خپل لاس اوجت كړو او خپله صفائى ئے داسے پيش كړه چه (۲) ”آئے اگريپا بادشاه! زه خپل ځان خوش قسمته گنم چه ستا په وړاندے ولاړ يم او د خپل ځان خلاف د هغه ټولو الزامونو صفائى پيش كوم چه يهوديانو راباندے لگولى دى. (۳) او خاص ته د يهوديانو په رواجونو پير بنه پوهيرے نو ځكه تا ته خواست كوم چه زما خبرے په صبر سره واوړه.

(۴) زما د ځوانئ نه زما ژوندون ټولو يهوديانو ته معلوم دے چه زه په بيت المقدس كېسے له شروع نه د خپلو خلقو سره پاتے كېدل. (۵) بے شكه چه دوى مے د پير وخت نه پيژنى او كه غواړى نو دا شاهدى وركولے شى چه زمونږ په مذهب كېسے د ټولو نه سختے فرقے د فرسيانو په مطابق زه فريسى وم. (۶) او زه د هغه وعده په اُميد دلته د فيصلے د پاره ولاړ يم كومه چه زمونږ دپلارونو نيكونو سره خدائے كړے وه. (۷) بلكه زمونږ دولس قبيلے د هغے وعده د تر سره كيدو په اُميد كېسے شپه او ورځ پوره په جوش سره عبادت كوى. آئے بادشاه سلامتته! د دے اُميد په سبب په ما يهوديان هم الزامونه لگوى! (۸) تاسو دا خبره ولے نه منئ چه خدائے مړى بيا ژوندى كوى؟

(۹) مخكېسے ما هم دا خپله زمه وارى گڼله چه د عيسى ناصرى د نوم خلاف پير څه كار وكړم. (۱۰) او ما په بيت المقدس كېسے هم دغسے وكړل، يعنې دا زه وم چه د مشرانو كاھنانو په حكم مے پير پاكان قيدخانو ته واچول او كله چه به ئے په هغوى د مرگ فتوى لگوله نو زما رائے به هم ورسره وه. (۱۱) او ما په ټولو عبادت خانو كېسے پرله پسے هغوى ته سزا وركوله چه هغوى د خپلے عقيدے نه انكار وكړى. او بے شكه زما غصه دے حد ته ورسیده چه د نورو ملكونو په ښارونو كېسے مے هم وعذابول.

**د پولوس په عيسى مسيح د ايمان راوړلو بيان**

١٢) دغسے پہ یو کار پسے د مشرانو کاهنانو په اختیار اؤ حکم زه د دمشق په سفر روان وم. ١٣) بادشاه سلامتہ! زه په لاره کبسه وم چه په غرمه کبسه مے د آسمان نه یوه ریا ولیده چه د نمر نه هم زیاته روښانه وه چه زما اؤ زما د سفر د ملگرو چاپیره زلقیدله. ١٤) اؤ مونږ ټول په مزکه پریوتلو اؤ بیا ما په عبرائی ژبه کبسه یو غږ واؤریدلو چه ما ته ئے ووئیل چه ساؤلہ! ساؤلہ! ته ما ولے عذابوے؟ دا ستا د پاره گرانه ده چه د چوکے په ستن لته ووہے. ١٥) خو ما ووئیل چه مالک! ما ته ووايه، ته څوک یئے؟ نو مالک جواب راکړو چه زه عیسی یم چه ته مے عذابوے. ١٦) خو اوس پاڅه، په خپلو پښو نیغ ودریږه. زه تا ته د یو مقصد د پاره ښکاره شوم چه تا خپل غلام اؤ شاهد مقرر کړم اؤ د دے خبرو شاهی ورکړے څه چه تا ولیدل اؤ څه به چه زما په باب کبسه مخکبسه گورے. ١٧) زه به تا د دے خلقو نه اؤ د غیرو یهودیانو نه بچ کړم. زه تا لیرم چه د هغوی سترگے پرانزے، ١٨) اؤ د تیاری نه ئے ریا ته اؤ د شیطان د اختیار نه ئے خدائے ته راواړوے، د دے د پاره چه په ما د ایمان په وسیله د گناهونو نه معافی ومومی اؤ د هغه خلقو سره ځائے بیا مومی چه خدائے پاک گرزولی دی.

## د پولوس د یهودیانو اؤ د غیرو یهودیانو په مخکبسه شاهی

١٩) نو ځکه آئے اگریپا بادشاه! زه د دے آسمانی رویا نه نافرمانه نه شوم. ٢٠) اؤ زه اول د دمشق اوسیدونکو ته راغلم اؤ بیا بیت المقدس ته اؤ د یهودیه ټولے علاقے ته اؤ هم غیرو یهودیانو ته مے دا غږ وکړو چه توبه گار شی اؤ خدائے ته راوگرزئ اؤ په خپل عمل خپله توبه ښکاره کړئ. ٢١) دغه وجه ده چه یهودیانو زه د خدائے په کور کبسه ونیولم اؤ زما د مړ کولو کوشش ئے وکړو. ٢٢) خو خدائے زما په لور وو اؤ تر نن ورځے پورے زه لویو اؤ وړو ته یو شان د شاهی د پاره ولاړ یم. زه د هغے نه زیات هیڅ نه وایم څه چه نبیانو اؤ موسی وئیلی وؤ، ٢٣) یعنی دا چه مسیح به ضرور سختے وزغمی اؤ له مړو نه به اول ژوندے شی اؤ اسرائیلو اؤ غیر یهودیانو ته به د ریا اعلان وکړی.

## د پولوس اګریپا ته د ایمان راوړلو اپیل

٢٤ لا پولوس په خپله صفائی کبښې خبرې کولې چه فستوس په اوجت آواز ووئیل چه ”پولوسه! ته لیونې یئې! ستا ډیر علم ته لیونې کرې یئې!“

٢٥ خو پولوس ووئیل چه ”آئې صاحبه! زه لیونې نه یم، څه چه زه وایم هغه بلکل رښتیا دی. ٢٦ او بادشاه په دغه خبرو ښه پوهیږی او هغه ته زه په زړه ورتیا خبرې کولې شم. زه دا یقین کوم چه دا حقیقتونه به له هغه نه پټ نه وی، ځکه چه دا کار چرته په یو گوټ کبښې نه دې شوې. ٢٧ نو آئې اګریپا بادشاه! آیا ته په نبیانو ایمان لرې؟ زه پوهیږم چه ته ایمان لرې.“

٢٨ اګریپا پولوس ته ووئیل چه ”په لږ وخت کبښې به مې قائل کرې چه عیسائی شم؟“

٢٩ نو پولوس ووئیل چه ”لږ یا زیات، زه د خدایه غواړم چه نه یواځې ته بلکه هغه ټول چه دلته ولاړ دی او زما خبرې آوری، هغه څه شی چه زه یم، بغیر د دې زولنو نه.“

٣٠ په دې خبرو سره بادشاه پاخیدو او ورسره حاکم، برنیکی او نور ملګری ئې هم. ٣١ بیا چه هغوی لاپل نو د یو بل سره ئې خبرې کولې. هغوی ووئیل چه ”دې سړی خو داسې هیڅ کار نه دې کرې چه د مرګ یا د قید لایق وی.“ ٣٢ خو اګریپا فستوس ته ووئیل چه ”که دې سړی قیصر ته اپیل نه وې کرې نو دئې آزادیدې شو.“

## د پولوس روم طرف ته روانیدل

٢٧ کله چه دا فیصله وشوله چه مونږ به اټلی ته د اوبو په جهاز کبښې



حُو نو پولوس اُو حُنے نور قیدیان دَ قیصر دَ پلتنے یو صوبه دار یولیوس ته وسپارلے شول. ﴿٢﴾ بیا مُونر دَ ادرامیتینے په یو جهاز کبنے کبیناستو چه دَ ایشیا دَ صوبے بندرونو ته تلو اُو په سمندر کبنے روان شوو. زُمونر په ملگرو کبنے دَ تسالونیکیه یو مکدونی سرے وو چه نوم ئے اریسترخوس وو. ﴿٣﴾ په بله ورغ مُونر په صیدا کبنے کوز شوو اُو یولیوس پیر په مهربانی پولوس ته اجازت ورکړو چه دَ دمه کولو دَ پارہ خپلو دوستانو ته لار شی. ﴿٤﴾ چه له صیدا نه روان شوو نو دَ قبرص دَ غارے په پناهی کبنے لارو حُککه چه باد مُخالف وو. ﴿٥﴾ بیا چه دَ هغه سمندر نه تیر شوو چه کلکیه اُو پمفولیه ته مخامخ دے نو دَ لُکیه میره نومے بنار ته راغلو. ﴿٦﴾ هلته صوبه دار دَ سکندریه یو جهاز وموندلو کوم چه اُتلی ته روان وو اُو مُونر ئے په کبنے سواره کړلو.

﴿٧﴾ اُو تر پیرو ورخو پورے مُونر پیر ورو ورو تلو اُو کنیدوس ته په پیر تکلیف ورسیدلو. بیا چه باد بدستور زُمونر مُخالف وو نو دَ کریت په پناهی کبنے سلمونے ته مخامخ شوو. ﴿٨﴾ اُو چه په مُشکل سره دَ سمندر په غارہ تلو چه دَ بنایسته بندر نومے خائے ته ورسیدلو چه دَ لسیه بنار ته نزدے دے.

﴿٩﴾ تر دے کافی وخت تیر شوے وو اُو دَ یهودیانو دَ کفارے ورغ تیره شوے وه اُو په دے سمندری سفر تلل خطرناک وو. نو دَ دے دَ پارہ پولوس هغوی ته دا مشوره ورکړه ﴿١٠﴾ اُو وئے وئیل چه ”اُتے عزتمنو! ما ته بشکاری چه دا سفر به خطرناک وی اُو دا به یو لوئے نقصان وی، نه صرف دَ جهاز اُو دَ سامان بلکه دَ ژوندون تاوان به هم وی.“ ﴿١١﴾ خو صوبه دار دَ پولوس په خائے دَ مانگی اُو دَ جهاز دَ مالک رائے زیاته غوره وگپله. ﴿١٢﴾ اُو چه هغه بندر دَ ژمی موسم دَ تیرولو دَ پارہ مناسب نه وو نو پیرو خلقو دَ سمندر دَ سفر رائے خوبه کړه اُو اُمید ئے دا وو چه گنی فُنیکس ته دَ ژمی تیرولو دَ پارہ ورسپرو، کوم چه دَ کریت یو بندر دے چه مخ ئے سهیل قبلے ته اُو قطب قبلے ته دے.

## په سمندر کښه طوفان

۱۳) او چه د سهیل نه نرې باد راوالوتو نو هغو گمان وکړو چه زمونږ مقصد تر سره کیدونکې دے. نو لنگر ئے پورته کړو او غاړے ته نزدې د کریت په خوا خوا روان شول. ۱۴) خو پیر وخت نه وو تیر چه یو طوفانی باد راوالوتو چه ورته هغوی یورکلون، یعنی قطبی نمرختیز باد وائی، ۱۵) د مزکے د طرفه راوالوتو او جهاز ئے راگیر کړو، او د باد په مخ هغه ته تلل گران شول ځکه چه جهاز بے قابو شوے وو. ۱۶) مونږ د کاؤده نومے یوے ورکوئے جزیرے په پناهی کښه لارلو او هلته مو په مشکل سره د جهاز کښتئ قابو کړله. ۱۷) او چه جهاز ته ئے وخیژوله نو د حفاظت د پاره ئے جهاز په پرو وتړلو، بیا هغوی په دے ویریدل چه د سرتیس په شگو کښه ونه نښلی، نو هغوی بادبان راگوز کړو او جهاز ئے روان کړو. ۱۸) په بله ورځ چه پیر سخت طوفان وو نو هغوی د جهاز د بوج په کمولو شروع وکړه. ۱۹) او په دریمه ورځ ئے د جهاز سامان په خپلو لاسونو وغورزولو. ۲۰) تر پیرو ورځو نه خو نمر ښکاریدو او نه ستوری، بلکه سخت طوفان چلیدو او زمونږ د بچ کیدو آخری امید هم ختم شو.

۲۱) او هغوی تر پیرو ورځو بے خوراکه وو، نو پولوس د هغوی په مینځ کښه ودریدلو او وئے وئیل چه ”ائے عزتمنو! تاسو ته زما د کریت نه د سفر نه کولو مشوره منل په کار وو، او که تاسو منلے وئے نو د دے نقصان او تاوان نه به بچ شوی وئ. ۲۲) خو اوس زه درته نصیحت کوم چه زړونه مه بائیلئ ځکه چه هیڅ څوک به هم مړ نه شی خو جهاز به غرق شی. ۲۳) بیگاه هغه خدائے د چا چه زه یم او د چا چه زه عبادت کوم د هغه یوه فرښته ما سره ولاړه وه. ۲۴) هغے راته ووئیل چه پولوسه! ویرپره مه! ځکه چه دا مقرر دے چه ته د قیصر په وړاندے ودریرے، او تسلی ولره چه څومره خلق چه تا سره په جهاز کښه دی، خدائے به ستا د خاطره هغوی بچ کوی. ۲۵) نو حوصله په ځائے کړئ! ولے چه زما په خدائے ایمان دے چه څنگه چه ما ته وئیلے شوی دی، هم داسے به وشئ. ۲۶)

خو دا ضروری ده چه چرته به د یوے جزیرے په غاړه وغورزولے شو.

۲۷) خو خوارلسمه شپه د بره شوه او موبن لا د ادريه په سمندر کبښے په جهاز کبښے بے قابو روان و و چه په نیمه شپه د جهاز مانگیانو دا محسوسه کړه چه مزکه رانزدے کیري، ۲۸) نو هغوی اندازه واخسته او زور والے ئے خلویست گزه وختلو. او چه لږ ساعت پس ئے چه بیا میچ کړه نو دیرش گزه وه. ۲۹) نو هغوی ویرے واخستل چه هسے نه چه جهاز د گتانو سره پغره وخوري، نو د شا طرف نه ئے خلور لنگرونه واچول او د سحر کیدو د پاره ئے پیر انتظار او دعا وکړله. ۳۰) خو مانگیانو د جهاز نه د تبثیدلو کوشش کاوو. هغوی د جهاز کښتۍ بیا کوزه کړے وه او دا بهانه ئے کوله چه گني موبن د جهاز د څوکے نه لنگرونه اچوو. ۳۱) کله چه پولوس صوبه دار او سپاهیانو ته وویل چه ”که دا سړی په جهاز کبښے پاتے نه شي نو په تاسو کبښے یو کس هم بچ کیدے نه شي.“

۳۲) نو سپاهیانو د کښتۍ پرے پریکړلو چه هغه وغورزیري.

۳۳) د سحر کیدو نه لږ وړاندے پولوس ټولو ته نصیحت وکړو چه ”څه وخورئ، ولے چه په تیرو خوارلسو ورځو کبښے تاسو په شک کبښے وئ او وږی وئ او تاسو هیڅ هم خوړلی نه دی. ۳۴) نو زه تاسو ته خواست کوم چه څه لږ وخورئ، ستاسو د ژوند دارومدار په دے دے، او یاد لرئ چه ستاسو د سرونو وینسته قدر به هم نه ورکیري.“ ۳۵) په دے وینا هغه پوپئ واخستله او د هغو ټولو په وړاندے ئے د خدائے شکر پرے ووے، نو ما ته ئے کړه او په خوراک ئے لاس پورے کړو. ۳۶) بیا هغوی ټولو زړه بیا موندو او په خپله ئے خوراک خوړل شروع کړو. ۳۷) او موبن ټول په جهاز کبښے دوه سوه شپږ اويا کسان وو. ۳۸) هغوی چه څومره حاجت لرلو هغه هومره ئے وخوړلو، نو د جهاز د بوج د سپکولو د پاره ئے غنم سمندر ته ورگزار کړل.

## دَ جہاز تباہ کیدل

۳۹ ﴿۳۹﴾ اُو چہ ورخ شوہ نو هغوی مزکہ ونه پیژندله خو دَ خلیج غاړه ئے په نظر شوہ، نو مشوره ئے وکړه چہ که کیدے شی نو په دے به جہاز وخیژو. ﴿۴۰﴾ نو دَ لنگر پری ئے پریکړل اُو په سمندر کبے ئے ورگزار کړل. اُو هم په دغه وخت هغوی دَ جہاز دَ رفتار پری سست کړل اُو مخ کبے بادبان ئے باد ته وخیژولو اُو دَ غاړے په لور ئے جہاز روان کړو. ﴿۴۱﴾ خو بیا جہاز شکنن خائے ته ورسیدو اُو په مزکہ ولگیدلو. اُو دَ جہاز څوکه ولگیدله اُو نبتلے پاتے شوہ خو ورستنی حصه ئے دَ چپو په زور ماتیدله.

۴۲ ﴿۴۲﴾ نو سپاهیانو صلاح وکړه چہ قیدیان به ووژنو هسے نه چہ په لامبو وهلو ونبنتی. ﴿۴۳﴾ خو صویه دار غوښتل چہ پولوس په حفاظت ورسوی اُو هغوی ئے له دے صلاح نه منع کړل. اُو حکم ئے ورکړو چہ هر چاله چہ لامبو ورخی هغه دَ وړومبے سمندر ته ټوپ کړی اُو وچے ته دَ ورسے. ﴿۴۴﴾ اُو نور به وریسے، یعنے څوک په تختو اُو څوک دَ جہاز په ټوپو. اُو دغه شان ټول په خیر سره وچے ته ورسیدل.

## دَ مالټا په جزیره کبے پولوس

۲۸ ﴿۲۸﴾ اُو چہ مونږ بچ شوو نو مونږ دا جزیره وپیژندله چہ دَ دے نوم مالټا وو. ﴿۲۹﴾ دَ جزیرے اوسیدونکو زمونږ سره پیره مهربانی ښکاره کړه. ولے چہ باران شروع شوے وو اُو یخنی وه نو هغوی راته اور بل کړو اُو مونږ ټولو ته ئے تود هر کلے ووئیلو. ﴿۳۰﴾ خو چہ پولوس دَ لرگو یو گیدے ټول کړے وو اُو هغه ئے په اور واچولو اُو دَ اور دَ تاؤ نه یو مار بهر راووتو اُو دَ هغه په لاس ونبنتو. ﴿۳۱﴾ چہ دَ جزیرے خلقو دَ هغه دَ لاس نه چاپیر ځورند مار ولیدو نو یو بل ته ئے ووئیل چہ ”دا سرے به خامخا قاتل وی، اُو اگر که هغه دَ سمندر نه ځان بچ کړو

خو دَ خُدائے عدل به هغه ژوندی اوسیدلو ته پرے نه ږدی.“ (۵) خو پولوس هغه مار اور ته وغورزولو او خه نقصان ورته ونه رسیدلو. (۶) هغوی اوس هم دا گمان کاوو چه گنی دا به وپرسیری او راپرے به وخی او مږ به شی، خو د پیرے شیبے د انتظار نه پس هم چه په هغه هیخ اثر ونه شو نو هغوی خپل خیال بدل کړو او وئے وئیل چه ”دا خوک خدائے دے!“

(۷) د دغه خائے په خوا او شا کبښے د دغه جزیرے د حاکم چه پوبلیوس نوم ئے وو، مزکے وے. هغه مونږ خپل کورته بوتلو او درے ورخے ئے پیر په درناوی میلمانه کړلو. (۸) دا په دے چه د دے سپری پلار چه په تبه او د دستونو د لاسه د مودے راسے ناجوره پروت وو. پولوس هغه ته ورغے، دُعا ئے ورته وکړله، خپل لاس ئے پرے کښودو او روغ ئے کړو. (۹) نو له دے نه پس د جزیرے نور رنحوران هم راغلل او هغه روغ کړل. (۱۰) هغوی په پالی راکولو زمونږ پیر عزت وکړو او خه وخت چه مونږ ورته رخصتیدو نو هغوی زمونږ د ضرورت خیزونه زمونږ د پاره په جهاز کښے کښودل.

## د پولوس روم ته رسیدل

(۱۱) د دریو میاشتو نه پس مونږ په هغه جهاز کښے روان شوو کوم چه ژمے په دے جزیره کښے تیر کړے وو او دا د سکندریه یو جهاز وو چه نخښه ئے ارنډه او جوزا وه. (۱۲) او مونږ په سرکوسه کښے کوز شوو او هلته مو درے ورخے تیرے کړلے. (۱۳) بیا د هغه خائے نه روان شوو او په جهاز کښے ریگیوم ته لاړلو او بیا یوه ورغ پس سهیلی باد شروع شو او مونږ پوتیلی ته په دوو ورخو کښے ورسیدلو. (۱۴) هلته مونږ خپل مسیحیان ملگری وموندل او هغوی مونږ ته د ایساریدو د پاره وئیل او مونږ یوه هفته هلته پاتے شوو او دغه شان مونږ روم ته ورسیدلو. (۱۵) د هغه خائے وروڼو چه زمونږ د راتلو خبر واوریډو نو هغوی زمونږ مخے ته د ایپوس تر بازار او دریو سرايونو پورے راغلل. کله چه پولوس

هغوی و لیدل نو هغه د خدائے شکر ادا کرو او زړه ور شو.

۱۶) کله چه مونږ روم ته ورننوټو نو پولوس ته د هغه سپاهی سره په خپل کور کبښے د پاتے کیدو اجازت ورکړے شو چه د هغه څوکیداری ئے کوله.

### په روم کبښے د پولوس گواهی

۱۷) درے ورځے پس هغه دهغه خائے اوسیدونکی د یهودیانو مشران راوبلل. او کله چه هغوی راتول شول نو هغه ورته ووئیل چه ”آئے زما وروڼو! ما چرے هم د خپل اولس خلاف کار نه دے کړے او نه مے د خپلو پلارونو نیگونو لار پریښے ده، نو بیا هم زه په بیت المقدس کبښے قید کړے شوم او د رومیانو لاس ته وسپارلے شوم. ۱۸) نو هغوی زما تحقیقات وکړل او دا ئے غوښتل چه ما آزاد کړی ځکه چه زما په خلاف د مرگ هیڅ وجه ثابت نه شوه. ۱۹) خو یهودیانو دا ونه منله، او زما د پاره بله لاره نه وه بغیر د دے نه چه قیصر ته اپیل وکړم، په دے نه چه گنی ما په خپل اولس څه الزام لگولے دے. ۲۰) دغه وجه ده چه ما دا غوښتل چه تاسو وینم او خبر مو کړم ځکه چه دا چه نن زه په زولنو کبښے دلته راوستے شوے یم، دا د اسرائیلو د امید په خاطر دے.“

۲۱) هغوی جواب ورکړو چه ”مونږ ته د یهودیه نه هیڅ داسے خبر نه دے راغلے او نه څوک زمونږ ورور د دے خبر راکولو د پاره دلته راغلے دے چه ستا په سر ئے شکایت کړے وے. ۲۲) مونږ ستا د خیالاتو اوریدو په طمع یو، خو دومره راته معلومه ده چه د دے فرقے په حقله هیڅوک هم ښه نه وائی.“

۲۳) بیا هغوی یوه ورځ مقرره کړه او ښه په گڼ شمیر خلق د هغه میلمانه شول. هغه ټوله معامله ئے سر تر پایه بیان کړه او د خدائے د بادشاهۍ په حقله ئے شاهدی وکړله او دا کوشش ئے وکړو چه د موسی د شریعت او د نبیانو د کتابونو نه ئے د عیسی په حقله قائل کړی، او دا د سحر نه تر مابنام پورے

جاری وو. (۲۴) ڄٺے خو د هغه په دلائلو قائل شول او ڄٺے شکمن پاتے شول.  
(۲۵) او چه په هغوی کبښے بے اتفاقی راغله نو هغوی په خوریدو شروع شول،  
خو له دے نه مخکښے پولوس ورته ووئیل چه ”د یشعیاه نبی په وسیله رُوح  
القدس ستاسو پلارونو نیکونو ته څه ښه وئیلی وُو چه :

(۲۶) ”دے خلقو ته ورشه او ورته ووايه چه

تاسو واوری او واوری به، خو تاسو به پوهه نه شی،

تاسو گوری او گوری به، خو ویه نه وینی.

(۲۷) ځکه چه د دے اولس زړونه سخت دی،

غورونه ئے درانه دی، او سترگے ئے پتے کرلے،

هسے نه چه په سترگو ووبنی،

په غورونو واوری او په زړه پوهه شی او راوگرزی

او زه به ئے روغ کړم.“

(۲۸) نو ځکه دا خبره یاد لرئ چه دا د خدائے د خلاصون زیرے غیرو یهودی

قومونو له لیرلے شوے دے او هم هغوی به ورته غور نیسی!“ (۲۹) کله چه

پولوس خپله وینا ختمه کړه نو یهودیان لارل او په خپلو کبښے ئے تود بحث  
وکړو.

(۳۰) نو هغه هلته پوره دوه کاله د کرائے په کور کبښے اوسیدو او هر هغه چا ته

به ئے په خلاص مټ هر کلے وے، څوک چه به هغه ته راتلل. (۳۱) او هغه د

خدائے د بادشاهئ وعض کاوو او د مالک عیسی مسیح په حقله ئے ښه په ډاگه او

بغير دَ خة پابندئ تعليم وركاوو.